

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา
จังหวัดนครปฐม

โดย

นางศศิวิมล กังลิ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2544

ISBN 974-653-368-1

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATIVE READING EXERCISES FROM ENGLISH
LANGUAGE NEWSPAPERS AND MAGAZINES FOR MATTHAYOM SUKSA 5
STUDENTS, WATRAIKHING WITTHAYA SCHOOL,
NAKHON PATHOM PROVINCE

By

Sasiwimol Kunglee

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2001

ISBN 974-653-368-1

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม" เสนอโดย นางสาวศศิวิมล กังลี เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราวรรณ คงคล้าย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุลยา เบญจกาญจน์

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์

3. รองศาสตราจารย์ วิวัฒนา เกาศัลย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. วิสารท์ จัตวีวตร์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุลยา เบญจกาญจน์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์)

...../...../.....

..... กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิวัฒนา เกาศัลย์)

...../...../.....

(อาจารย์ กาญจนา สุจิต)

...../...../.....

K 4046657 : MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

KEY WORD : READING EXERCISES/ READING SKILL/ READING NEWSPAPERS AND
MAGAZINES

SASIWIMOL KUNGLEE : THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATIVE ENGLISH
READING EXERCISES FROM ENGLISH LANGUAGE NEWSPAPERS AND MAGAZINES FOR
MATTHAYOM SUKSA 5 STUDENT, WATRAIHKING WITTHAYA SCHOOL, NAKHONPATHOM
PROVINCE. THESIS ADVISORS : ASST. KUNLAYA BENJAKAN, Ph.D., ASST. PROFBAMRUNG
TORUT, Ph.D., AND ASSO.PROF. WATANA KAOSAL. 191 pp. ISBN 97

The purposes of this research were to construct and test the efficiency of communicative English reading exercises for Matthayomsuksa 5 students, to compare students' English reading ability before and after using the exercises constructed, and to study students' opinions toward the exercises.

The sample consisted of one randomly selected class of 30 Matthayomsuka 5 students of Watraihkingwitthaya School, Nakhon Pathom Province during the first semester, academic year 2001. The students studied the ten reading exercises. The duration of the experiment covered 20 class sessions over a ten-week period.

The instruments used for gathering data were: 1) the communicative English reading exercises constructed from English language newspapers and magazines; 2) a reading proficiency test, used as a pretest and posttest and 3) a questionnaire on opinions toward the English reading exercises.

The t - test was used to analyze the data in order to assess the students' English reading ability before and after using the English reading exercises. In addition, the mean and standard deviation of items were used to evaluate the students' opinions toward the ten English reading exercises constructed.

The results of the study were:

1. The average score of the 10 English reading tests was 75.74 percent, whereas that of the posttest was 75.53 percent. This means that the efficiency of the Communicative English reading exercises constructed was at a high level.

2. The students' English reading ability after using the English reading exercises was significantly higher than that of before using the English reading exercises at the 0.05 level.

3. The students' opinions toward the English reading exercise were generally high.

Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2001

Student's signature .....

Thesis Advisors' signature 1. .... 2. .... 3. ....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา เบญจกาญจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง โตรัตน์ และรองศาสตราจารย์วัฒนา เกาศัลย์ จึงขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาของอาจารย์ทั้ง 3 ท่านเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิสาข์ จิตวิตร และอาจารย์กาญจนา สุจิต ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการและกรรมการในการสอบ ตลอดจนกรุณาเสนอแนะจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณอาจารย์ Linda Sukarat และอาจารย์ Julia Clark ที่กรุณาให้คำแนะนำตรวจแก้ไขเครื่องมือด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณนายวันชัย เศรษฐกร อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยาที่ให้การสนับสนุนและอนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นกลุ่มตัวอย่าง และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการในการทำวิจัยทุกขั้นตอน

ขอขอบคุณอาจารย์โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยาทุกท่านที่เป็นกำลังใจอย่างดียิ่ง เพื่อให้นักศึกษาปริญญาโททุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์วีรวรรณ พูลดี ที่ให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจอย่างดียิ่งในการทำวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสินและคุณแม่สำเนียง อิ่มสำราญ ที่ให้ทั้งชีวิตและความปรารถนาดี จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาโท ผู้วิจัยขออุทิศคุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยในครั้งนี้ให้แก่บุพการี ตลอดจนครูอาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญแผนภาพ.....	ฏ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	8
ปัญหาการวิจัย	9
สมมุติฐานของการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
ตัวแปรที่ศึกษา.....	10
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
การอ่านและความเข้าใจในการอ่าน.....	15
องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน.....	17
ปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน.....	20
ระดับความเข้าใจในการอ่าน.....	22
ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน.....	23
ทักษะการอ่าน.....	29
การฝึกทักษะการอ่าน	31
การสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	34

บทที่

ทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร.....	34
การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร.....	37
กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร.....	40
ภาระงานเพื่อการสื่อสาร.....	43
องค์ประกอบของภาระงานเพื่อการสื่อสาร.....	44
การเลือกสื่อการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร.....	48
การเลือกสื่อการสอนจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร.....	50
หนังสือพิมพ์และนิตยสาร.....	51
ความสำคัญและประโยชน์ของการใช้หนังสือพิมพ์ต่อการเรียนการสอน.....	52
ความสำคัญและประโยชน์ของการใช้นิตยสารต่อการเรียนการสอน.....	53
ลักษณะทั่วไปของการรวบรวมข่าวและการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์	
เดอะบางกอกโพสต์สติวเด็นทีวีกลี่และนิตยสารเนชั่นเนียร์.....	54
หนังสือพิมพ์ เดอะบางกอกโพสต์สติวเด็นทีวีกลี่.....	57
นิตยสาร เนชั่นเนียร์.....	59
การสร้างแบบฝึก.....	61
ความเป็นมาและความหมายของแบบฝึก.....	62
หลักการสร้างและพัฒนาแบบฝึก.....	63
ลักษณะของแบบฝึก.....	66
ประโยชน์ของแบบฝึก.....	70
หลักจิตวิทยาพื้นฐานสำหรับการพัฒนาแบบฝึก.....	71
หลักการสร้างสื่อการสอนอ่านภาษาต่างประเทศที่มีคุณภาพ.....	72
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	75
งานวิจัยภายในประเทศ.....	75
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	76
3 วิธีดำเนินการวิจัย	80
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	80
ตัวแปรที่ศึกษา.....	80

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	81
การสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือ.....	81
แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ และนิตยสารภาษาอังกฤษ	81
แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ.....	90
แบบสอบถามความคิดเห็น.....	91
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	92
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ	95
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังการ ทดลองใช้แบบฝึกทักษะอ่าน	101
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านทั้ง 10 บทเรียน	103
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	110
สรุปผลการวิจัย	112
การอภิปรายผล.....	115
ปัญหาที่พบในการวิจัย.....	128
ข้อเสนอแนะ.....	130
บรรณานุกรม.....	136
ภาคผนวก.....	152
ภาคผนวก ก. โครงสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ และนิตยสารภาษาอังกฤษ.....	153
ภาคผนวก ข. แบบสำรวจความคิดเห็น.....	158

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ค. ตารางวิเคราะห์ข้อทดสอบ.....	160
ภาคผนวก ง ข้อทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านก่อนและหลังการ ทดลอง.....	163
ภาคผนวก จ. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจาก การทำแบบฝึก.....	174
ภาคผนวก ฉ. ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ และนิตยสารภาษาอังกฤษ.....	176
ประวัติผู้วิจัย.....	191

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนและหัวเรื่อง.....	85
2 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบรายบท ทั้ง 10 บทเรียน.....	97
3 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบททั้ง 10 บทเรียน และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษในการทดลองชั้นกิจกรรมรายคู่.....	98
4 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบททั้งหมด 10 บทเรียน และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก 10 คน.....	99
5 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบททั้งหมด 10 บทเรียนและประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษในชั้นการทดลองภาคสนามโดยทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน.....	100
6 สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น	101
7 คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง.....	102
8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) และค่าทดสอบ t ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน.....	103
9 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ.....	104

สารบัญแผนภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แบบจำลองแสดงปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน	22
2. แบบจำลองการประมวลผลข้อมูลของกระบวนการอ่าน.....	25
3. องค์ประกอบสำหรับวิเคราะห์ภาระงานเพื่อการสื่อสาร.....	45
4. ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกโดยทั่วไป.....	65
5. ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกของซีลและกลาสโกว์.....	66
6. องค์ประกอบของบทเรียนตามแนวคิดของฮัทชินสันและวอเตอร์ส.....	68
7. รูปแบบบทเรียนแบบขยายของฮัทชินสันและวอเตอร์ส.....	69
8. แสดงขั้นตอนของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร.....	70
9. แสดงขั้นตอนของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ และนิตยสารภาษาอังกฤษ	86

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่คนจำนวนมากในโลกใช้ในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม ตลอดจนใช้ในการแสวงหาเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อนำมาพัฒนาประเทศของตน คนไทยในยุคข้อมูลข่าวสาร ยุคที่ประเทศต่างๆ ทั่วโลกมีการติดต่อสื่อสารกันอย่างรวดเร็วนั้นจึงต้องมีทักษะและความรู้ในการติดต่อกับต่างประเทศ มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจนถึงขั้นใช้ในการติดต่อสื่อสาร ค้นคว้าหาความรู้ในขณะที่เรียนและการดำรงชีวิตที่พึ่งตนเองได้พร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมือในเวทีโลก

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญนี้ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้นในโรงเรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เป้าหมายในการจัดเรียนการสอนเพื่อเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่างๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้สามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญมากหากเปรียบเทียบกับทักษะอื่นๆ เพราะผู้เรียนต้องใช้ในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้ต่างๆ จากหนังสือความรู้วิชาการแขนงต่างๆ ในโลกสมัยใหม่ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างเข้าใจจึงต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดี วอร์ด (Ward 1980 : 7) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์มากที่สุด ทั้งนี้เพราะผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมักขาดโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษ แต่มีความจำเป็นในการใช้ทักษะในการอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปซึ่งสอดคล้องกับเพ็ท (Pett. 1982 :17) ที่กล่าวว่า ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะที่ผู้เรียนต้องเรียนตลอดชีวิตคือทักษะการอ่านนั่นเอง

แม้ว่าหลักสูตรจะให้ความสำคัญกับทักษะอ่านมากก็ตาม แต่ในความเป็นจริงพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ (วิสาข์ จิตวิตร 2525 : 4) โดยเฉพาะทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทยพบว่าผู้เรียนฝึกทักษะอ่านมาเป็นเวลา 6 – 12 ปี แต่ปรากฏว่าผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่างๆตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนไม่สามารถอ่านเรื่องจาก

หนังสือหรือเอกสารอื่นๆ ที่นอกเหนือจากตำราเรียนที่ใช้ในห้องเรียนของตน (ลำอวงศ์ หิรัญบุรณะ และคณะ 2527 : 581) สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถในการอ่านไม่ถึงระดับถ้อยโอน ระดับสื่อสารและระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (วีณา สังข์ทองจีน 2530 : 82 – 88) และจากการวิจัยของกรมสามัญศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในด้านทักษะอ่านอยู่ในระดับต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละ 32.96 ของคะแนนรวม (หน่วยศึกษานิเทศก์ 2531; อ้างถึงใน วิสาข์ จัตติวัตร 2541 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2531 : 152 – 158) ที่ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษปริเฉท (Domain) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความสามารถของนักเรียนนิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงแก้ไขทั้งสิ้น เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุของความบกพร่องดังกล่าวพบว่า องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรอาจเป็นเพราะสภาพการเรียนการสอนในห้องเรียนยังเป็นแบบดั้งเดิม ครูสอนภาษาอังกฤษเกิดความเคยชินกับวิธีสอนของตนเองจนเกิดเป็นนิสัยจึงยากที่จะนำวิธีการใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงการสอน นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่มีมากเกินไป เวลาที่ใช้สอนน้อยมาก ผู้เรียนขาดการฝึกหัดทางภาษาที่จะนำไปใช้ในการสื่อสารอย่างเพียงพอ (ธำรง ชูทัพ 2535 : 15; อ้างถึงใน ประหยัด ภูมิโภครักษ์ 2543 : 4) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีมาลา พิมพะนิตย์ (2529 : 4; อ้างถึงใน นิตยา ชัยสวัสดิ์ 2538 : 2) และผลการวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (2528) ที่พบว่า ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนโดยการอ่านให้นักเรียนฟัง อธิบาย คำศัพท์ แล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทีละประโยค แปลความ แล้วตอบคำถาม การสอนส่วนใหญ่เน้นโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์มากจนเกินไป จึงเป็นลักษณะการเรียนการสอนที่เน้นความจำในเนื้อหามากกว่ามุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่าน จึงทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการเรียนรู้เพื่อการนำกระบวนการอ่านมาใช้ในการอ่านด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความกระตือรือร้น และเกิดเจตคติในทางลบต่อการเรียน

นอกจากนี้ปัญหาด้านสื่อการสอนก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พูนทรัพย์ นาคานาคา 2539 : 3) โดยเฉพาะในสังคมที่เรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่ที่มีได้ใช้ภาษานั้นเป็นภาษาแม่และไม่ใช้

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารในชีวิตประจำวันรวมทั้งการขาดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน(ดวงเดือน แสงชัย 2533 อ้างถึงในสรวงศ์ ประเทศ 2540 : 2) ดังเช่นในประเทศไทย จึงเป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการใช้ภาษาน้อยที่สุด (กิตติพงษ์ ทวีวงศ์ 2538 : 3)

จากการศึกษาแบบเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่จัดพิมพ์และได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการให้ใช้ในการเรียนการสอนในปัจจุบัน นักวิชาการเป็นผู้แต่งขึ้นหรือดัดแปลงมาจากต้นฉบับภาษาอังกฤษให้มีระดับความยากง่ายตามที่คุณผู้สร้างต้องการ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะ โดยยึดความต้องการ ความสนใจ และความสามารถทางภาษาของนักเรียนในกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นแกนกลาง (Cunningsworth 1984 : 2) จึงไม่สามารถสนองตอบความต้องการของนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านพื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรมได้และไม่สอดคล้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีบทอ่านที่ไม่ได้มาจากชีวิตจริงของผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษานั้นในชีวิตจริงน้อยมาก เพราะเป็นภาษาที่ห่างไกลจากชีวิตจริงของผู้เรียน (Candlin 1983 : 21 – 25; Ferrar 1986 : 19)

นอกจากนี้ไซยออด (Syoc 1963 : 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นอกจากครูสอนภาษาอังกฤษจะต้องรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแล้ว เครื่องมือที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของครูภาษาต่างประเทศก็คือสื่อการเรียนที่ดี และการมีตำราอย่างเพียงพอซึ่งจะเป็นคู่มือที่ช่วยในการสอน สื่อการเรียนจะเป็นตัวกำหนดส่วนสำคัญของการเรียนการสอนในห้องเรียน เพราะสื่อการเรียนนั้นผู้สอนจะกำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว จะให้ผู้เรียนทำอะไร เรียนอะไร และตอนใดที่ควรเน้นเป็นพิเศษ เพื่อสอนเนื้อหาอันทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

สำหรับแบบเรียนหรือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ประพันธ์ จุมคำมูล 2532 : 19; สุไร พงษ์ทองเจริญ 2526 : 15) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกิดจากสื่อการเรียนว่า สื่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยนั้นยากเกินกว่าระดับสมองของนักเรียนเช่นเนื้อหา คำศัพท์ยากหรือมากเกินไป ดังนั้นหนังสือหรือสื่อการเรียนจะต้องมีลักษณะสอดคล้องกับสิ่งที่นักเรียนต้องการกล่าวคือบทเรียนควรจะมีมุ่งทางด้านให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติมีกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียนได้กระทำร่วมกันเพื่อให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนน่าสนุก น่าเรียนรู้อะไรใหม่ และเป็นบทเรียนที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไปจนทำให้นักเรียนเกิดการท้อแท้ เบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และที่สำคัญที่สุดคือ นักเรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จุดอ่อนอีกประการหนึ่งของสื่อการเรียนภาษาอังกฤษคือ มีแบบฝึก (Drills) และแบบฝึกหัด (Exercise) ไม่เพียงพอและไม่มีคุณภาพ และสื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนไทยในบางโรงเรียน สื่อการสอนไม่

สัมพันธ์กัน มีระดับความยากง่ายต่างระดับกันมาก นักเรียนจึงเกิดปัญหาและต่อต้านการเรียนภาษาอังกฤษ

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันยึดแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเป็นแนวการสอนที่เชื่อว่ามนุษย์จะเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Deckert 1987 : 17) เพื่อให้แนวคิดในการเรียนการสอนภาษาได้รับการตอบสนอง สื่อการเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน จึงควรเสนอเนื้อหาในลักษณะที่เป็นภาษาจริง มีความใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อฝึกฝนประสบการณ์ทางภาษาในการสื่อสารภายใต้สถานการณ์จริงให้แก่ผู้เรียน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนนำประสบการณ์เหล่านี้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ทั้งขณะที่กำลังศึกษาอยู่และภายหลังที่สำเร็จการศึกษาแล้ว (Wilkins 1979 : 35 Robinson 1980 : 35)

การเลือกสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่ง แบดดอค (Baddock 1983) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ในแง่ของเครื่องมือการสอนว่า หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งความรู้ต่างๆ เป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันของเจ้าของภาษา จึงเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งเป็นเอกสารที่สอดแทรกไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่า การเรียนภาษาต่างประเทศแฝงไว้ซึ่งความเป็นจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง (Via 1980 : 21) การใช้หนังสือพิมพ์ในการเรียนการสอนนอกจากจะแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศตามที่ได้กล่าวมาแล้ว สื่อการเรียนประเภทหนังสือพิมพ์ยังช่วยสร้างบรรยากาศแปลกใหม่ภายในชั้นเรียน ให้ความสนุกสนานแก่ผู้เรียนอันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลดีต่อการเรียนรู้ (Sanges 1983 : 38) อย่างไรก็ตาม การนำหนังสือพิมพ์มาใช้ในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องพิจารณาเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียนทั้งทางด้านเนื้อหาภาษาและวัฒนธรรม ด้วยเหตุที่หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ที่ตีพิมพ์ขึ้นในประเทศไทย ตัวอย่างเช่น หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์ (The Bangkok Post) หรือหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น (The Nation) เป็นต้น มีเป้าหมายให้นักธุรกิจ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ นักศึกษาและชาวต่างประเทศในประเทศไทยได้อ่าน (จำนง วิบูลศรีและดวงทิพย์ วรพันธ์ 2530 : 145) จึงเป็นภาษาที่เข้าใจยากสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ดังที่ สมจิต เอี่ยมสุภมิตร (2525 : 65 อ้างถึงใน กิตติพงษ์ ทวีวงศ์ 2538 : 3) กล่าวว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยและผู้ที่มีความรู้ระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเป็นประจำ เนื่องอ่านไม่เข้าใจ

เพราะภาษาหนังสือพิมพ์มีลักษณะเฉพาะบางประการ เช่น การใช้คำศัพท์ การใช้ตัวย่อ การใช้รูปประโยคต่างๆที่แตกต่างจากข้อเขียนโดยทั่วไปทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากเกินไปสำหรับตน จึงเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน เสียเวลาและเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ด้วยเหตุนี้การคัดเลือกหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษที่มีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและเหมาะสมกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของไทย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง และจากการสำรวจและศึกษาหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์ สตีวเด็นทีวีกลี่ (The Bangkok Post Student Weekly) และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (Nation Junior Magazine) นับว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา หนังสือพิมพ์ดังกล่าวมีกลุ่มเป้าหมายอยู่ที่ผู้อ่านที่เป็นเยาวชนมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอน ดังนั้นข่าวสารต่างๆที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ดังกล่าวได้ผ่านกระบวนการบรรณาธิการก่อนที่จะออกตีพิมพ์ กล่าวคือ จะต้องคัดเลือก ประเมินคุณค่า ตรวจสอบปรับปรุงแต่งให้มีความถูกต้องเหมาะสมมากที่สุด ไม่ขัดต่อระเบียบวินัยของสังคม ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบกับผู้อ่าน มีประโยชน์ ส่งเสริมสร้างสรรค์ความคิดและทัศนคติที่ดีต่อผู้อ่าน ช่วยจรรโลงและสร้างสรรค์สังคม แล้วจึงนำข่าวสารออกตีพิมพ์ (จักรพงษ์ พงศ์เวชรักรักษ์ 2532 : 3) นับว่าเป็นสื่อที่เชื่อถือได้ ทันสมัย และน่าสนใจ เพราะข่าวสารและบทความต่างๆเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคมและเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน จึงเป็นสื่อที่มีเนื้อหาที่เป็นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่างๆ เหมาะสมกับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งมีสำนวนและโครงสร้างภาษาที่เป็นรูปแบบที่ดีในด้านการนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร ที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิงที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และเป็นสื่อที่ส่งเสริมความมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมตามแบบฉบับของสังคมไทย ซึ่งสอดคล้องกับ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541 : 255) ที่กล่าวว่า ในการเลือกบทอ่านควรเลือกให้เหมาะสมกับสภาพ การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศ ไม่ควรใช้เนื้อหาที่ขัดต่อวัฒนธรรมไทย

จึงสรุปได้ว่าการเลือกเนื้อหาภาษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารดังกล่าวมาพัฒนาเป็นแบบฝึกทักษะการอ่าน เพื่อใช้ในการเรียนการสอนจะช่วยแก้ปัญหาด้านทักษะการอ่านของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เป็นสื่อที่มีระดับความยากง่าย ความถูกต้องเหมาะสมของภาษา ความน่าสนใจ ความทันสมัยของเนื้อหาภาษาและสนองความต้องการของผู้อ่านที่เป็นเยาวชน กล่าวคือผู้เรียนจะได้รับความบันเทิงและสาระน่ารู้ ทำให้เกิดความกระตือรือร้น สนุกสนานในการเรียน และมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอย่างมีความหมายเนื่องจากเขาสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริง (Biggs : 2000) แม้ว่ารูปแบบภาษาและบริบททางวัฒนธรรมของสื่อดังกล่าวอาจมี

ความแตกต่างกันไปจากรูปแบบภาษาที่ใช้จริงในสังคมของเจ้าของภาษาไปบ้าง แต่ก็ยังดีกว่า การให้นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่เขาไม่สามารถเข้าใจได้เองตามลำพัง (Nuttall 1982; อ้างถึงใน วิชาฯ จิตวิตร 2541 : 255)

จากคุณสมบัติของหนังสือพิมพ์ดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาสื่อเพื่อฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา โดยคัดเลือกเนื้อหาที่อิงจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2539 ซึ่งกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเข้มระดับมัธยมศึกษา กลุ่มพัฒนาประสบการณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่หลากหลาย สอดคล้องกับเหตุการณ์ทางสังคม ตามความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน สามารถวิเคราะห์ สรุป และนำเสนอความรู้ใหม่เป็นภาษาอังกฤษที่ถูกต้องโดยมุ่งเน้นพัฒนาการเรียนรู้อย่างอิสระ (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2539) ผู้วิจัยจึงคัดเลือกกิจกรรมภาษาจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ 1 ฉบับได้แก่หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นท์วีคลี่ (The Bangkok Post Student Weekly) นิตยสารรายบิษัอีก 1 ฉบับ ได้แก่ นิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (Nation Junior Magazine) เนื่องจากหนังสือดังกล่าวจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและเยาวชนไทยที่ต้องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษไปพร้อมๆกับการได้รับสาระบันเทิงหลายรูปแบบที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน มุ่งเน้นความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทยควบคู่กับความ เป็นสากล ตามแนวทางหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับร่าง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545) เป็นสื่อที่เชื่อถือได้และมีความเหมาะสมในการนำมาพัฒนาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน กล่าวคือกิจกรรมภาษามีระดับความยากง่าย ความน่าสนใจและความทันสมัยเหมาะสมกับวัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยได้ออกแบบสำรวจความต้องการด้านกิจกรรมภาษาจากสื่อทั้งสองฉบับและนำผลที่ได้จากการสำรวจมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร สำหรับใช้ในการเรียนการสอน เพื่อศึกษาว่าแบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนหรือไม่ มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไรและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมุ่งหวังให้เป็นแนวทางสำหรับพัฒนาสื่อการสอนในลำดับต่อไป ด้วยเหตุนี้เอง การใช้แบบเรียนในการสอนเฉพาะเล่มใดเล่มหนึ่งนั้นย่อมไม่เพียงพอในการเสนอกิจกรรมภาษาที่เหมาะสม ทันสมัย และตรงกับความต้องการของผู้เรียน

ในการสร้างแบบฝึกครั้งนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึงเนื้อหาและกิจกรรมภาษาที่มีความหลากหลายตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร สร้างขึ้นตามขั้นตอนการฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางการสอนอ่าน อาทิเช่น วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541) สุมิตรา อังวัฒน์กุล (2535) เดวิสและคณะ (Davies et al 1990) และอรุณี วิริยะจิตราและคณะ (2533) แบบฝึกที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่องตามลำดับจากกิจกรรมที่ง่ายไปหายากเริ่มตั้งแต่ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน (Warm-up activity) ขั้นการอ่าน (Reading activity) นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอย่างเพียงพอจากกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น ฝึกการกรอกข้อมูลลงตาราง การตอบ คำถาม การหาข้อมูลจากแผนที่ การฝึกเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นต้น นอกจากนี้นักเรียนจะได้ฝึกโครงสร้างภาษาในบริบทที่มีความหมายเพราะเป็นโครงสร้างภาษาที่พบในบทอ่าน ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาและสามารถถ่ายทอดความรู้ไปใช้ในชั้นนำภาษาไปใช้ (Extension activity) แต่ละกิจกรรมอาศัยพื้นฐานของทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ (Learning psychology) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาระบวนการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-access learning) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษจากสถานการณ์จริงแบบไทยๆ และใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติกิจกรรม ส่งเสริมให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผล โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักวิธีการเรียนรู้และให้คำแนะนำในการทำกิจกรรม ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะและเรียนรู้เทคนิคในการอ่านเพื่อให้ได้ข่าวข้อมูลหรือสิ่งที่ต้องการ เปิดโอกาสให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนก่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงานกับผู้อื่น ฝึกความมีระเบียบวินัยและส่งเสริมความรับผิดชอบในตัวเอง กิจกรรมเดี่ยวยังฝึกให้นักเรียนได้อ่านเช่นเดียวกับการอ่านในชีวิตจริง นอกจากนี้กิจกรรมในแบบฝึกช่วยให้นักเรียนได้ฝึกอ่านอย่างมีจุดประสงค์ และในตอนท้ายของแต่ละบทเรียนยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้จริงตามสถานการณ์ต่างๆ หรือจากสื่อที่หาอ่านได้ง่ายโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกนิสัยรักการอ่าน รู้จักแสวงหาความรู้ สามารถพูดหรือเขียนสื่อข้อความในรูปแบบต่างๆ ได้เป็นอย่างดี สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการประกอบอาชีพต่อไป

ผู้วิจัยคาดหวังว่า แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจะมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) สำหรับนักเรียนโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยาในประเด็นต่อไปนี้

1. ปัญหาแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่สอดคล้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะได้รับการดัดแปลงจากต้นฉบับหรือได้มาจากการแต่งของนักวิชาการเพื่อใช้ในการ

เรียนการสอนนักเรียนโดยทั่วไปโต จึงมีระดับความยากง่ายของเนื้อหา และคำศัพท์ไม่เหมาะสมกับนักเรียน ภาษาในแบบเรียนจึงไม่สมจริง โอกาสที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในชีวิตจริงจึงมีน้อย เพราะเป็นภาษาที่ห่างไกลจากชีวิตจริงของผู้เรียน สอดคล้องกับความคิดเห็นของ พูนทรัพย์ นาคานาคา (2539 : 6) และ ประพันธ์ จุ่มคำมูล (2532 :9)

2. แบบเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีทั้งที่ผลิตขึ้นในประเทศและกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนนั้น มีจำนวนไม่มากที่มีกิจกรรมภาษาตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่กรมวิชาการกำหนด ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีความรู้สึกที่ไม่มีแบบเรียนหรือสื่อการเรียนเล่มใดที่สมบูรณ์แบบ สอดคล้องกับ สุรางค์ ประเทศ (2540 :55)

3. ในปัจจุบันในโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยายังไม่มีการสร้างและพัฒนาสื่อการสอนอ่านเพื่อให้สอดคล้องกับทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และสอดคล้องกับลักษณะของนักเรียน สื่อการเรียนนี้เป็นแนวทางสำหรับช่วยครูภาษาอังกฤษไปสู่การสร้าง ปรับปรุงและพัฒนาสื่อการสอนอ่านตามแนวการสอนดังกล่าวจากเอกสารที่นักเรียนได้พบในชีวิตประจำวัน

4. แบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้นจะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ รู้คุณค่าของการเรียนภาษาเนื่องจากนักเรียนได้เรียนในสิ่งที่มีความหมายตามความต้องการของตน ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตรวมถึงคุณธรรม จริยธรรม บุคลิกภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต ทั้งในด้านการศึกษาค้นคว้าในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นไป และมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์และวัฒนธรรมในแต่ละชุมชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ตามหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539 กระทรวงศึกษาธิการ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษภายหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ปัญหาการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 หรือไม่
2. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกหรือไม่
3. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520 : 135)
2. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังจากได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าความสามารถทางการอ่านก่อนได้รับการฝึก
3. ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ซึ่งมีจำนวน 4 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 140 คน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากมา 1 ห้องเรียน ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประมาณ 30 คน
2. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในคั้งนี้ ได้คัดเลือกเนื้อหาหรือกิจกรรมภาษาจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ 1 ฉบับ และนิตยสารรายปักษ์ 1 ฉบับที่ตีพิมพ์ในประเทศไทย คือ หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตูดิวเด็นท์วีคลี่ (The Bangkok Post Student Weekly) และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (Nation Junior Magazine) เป็นกิจกรรมทางภาษาที่ตีพิมพ์ในช่วงวันที่ 1 มกราคม พ.ศ 2543 ถึงวันที่ 30 เมษายน 2543 เท่านั้น

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้กำหนดไว้ 75/75 ตามเกณฑ์ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520 : 134 - 142) ซึ่งให้ถือค่าความคลาดเคลื่อนในการยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านไว้ร้อยละ 2.5 - 5 กล่าวคือ

1.1 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป คือคะแนนสูงกว่าร้อยละ 77.5 ถือว่าเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพดีมาก

1.2 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ขึ้นไป คือคะแนนอยู่ในช่วงร้อยละ 75 - 77.5 ถือว่าเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพดี

1.3 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ขึ้นไป คือ คะแนน อยู่ใน ช่วง 72.5 แต่น้อยกว่า 75 ถือว่าเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านยังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้หรืออยู่ในระดับที่พอใช้

1.4 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์มากกว่าร้อยละ 2.5 คือคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 72.5 ถือว่าเป็นเอกสารการสอนที่มีประสิทธิภาพต่ำ

2. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งแรก (Pre - test) เป็นเครื่องบ่งชี้ความสามารถพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนก่อนการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

3. คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน (Post - test) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนหลังการฝึกทักษะอ่านโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น

4. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตัวเองเพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบการวิจัยที่กำหนด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบสอบถามความต้องการหมายถึง แบบสอบถามความต้องการด้านเนื้อหาภาษาที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นท์วีคลี่ (The Bangkok Post Student Weekly) และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (Nation Junior Magazine) โดยพิจารณาเนื้อหาที่สอดคล้องคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษแบบเข้ม ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539 และจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนครปฐม โดยคำนึงถึงความน่าสนใจ ความทันสมัย เสริมสร้างความเป็นเอกภาพของไทยและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2. แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษที่ตีพิมพ์ในประเทศไทย 2 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นท์วีคลี่ (The Bangkok Post Student Weekly) และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (Nation Junior Magazine) เพื่อใช้ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างมีจุดประสงค์ มีความยากง่ายของเนื้อหาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สร้างขึ้นโดยเน้นกิจกรรมการอ่านที่มีความหลากหลายตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยยึดคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษแบบเข้มตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539 และอิงจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนครปฐม กิจกรรมการอ่านเป็นการประยุกต์ระหว่างข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารของเดวิสและคณะ (Davies et al. 1990) สุมิตรา อังวัฒน์กุล (2535 : 178) ยุทธวิธีในการอ่านเพื่อการสื่อสารของ วิสาข์ จิตวิตร (2541) และอรุณี วิริยะจิตรา และคณะ (2533) แบบฝึกประกอบด้วยกิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างการอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน

3. แบบสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึงแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอิงจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) เพื่อใช้วัดความสามารถทางการอ่าน และระดับพฤติกรรมการทำความเข้าใจในการอ่านของ วาเลทท์ (Valete 1977)

4. หนังสือพิมพ์ หมายถึงหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ตีพิมพ์ในประเทศไทย 1 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นท์วีคลี่ (The Bangkok Post Student Weekly)

5. นิตยสาร หมายถึง นิตยสารภาษาอังกฤษรายปีที่ตีพิมพ์ในประเทศไทย 1 ฉบับ ได้แก่ นิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (Nation Junior Magazine หรือ NJ Magazine)

6. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน เพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้นแล้วสามารถทำคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดขึ้นดังต่อไปนี้

75 ตัวแรก หมายถึงผลเฉลี่ยของคะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังจากจบบทเรียนในแต่ละบทของกลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้องร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึงผลรวมของการทำข้อทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านหลังจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านทั้ง 10 บทเรียนแล้ว ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนร้อยละ 75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 134 - 138)

7. นักเรียน หมายถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม

8. แบบทดสอบวัดความคิดเห็น หมายถึงแบบวัดความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการอ่านและแบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยพัฒนารูปแบบมาจากปณพร สุวรรณไทย์ (2539) ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และหาคุณภาพแล้ว เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับของ ลิเคิร์ต (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2530 : 196 – 199) และเบสท์ (Best : 181-182)

9. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การเข้าใจความหมายของคำ วลี ประโยค ความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง ที่อ่าน การคาดเดาเหตุการณ์ที่ไม่ได้บ่งบอกอย่างชัดเจน การเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง ที่อ่านอย่างชัดเจน สามารถตีความและสรุปความคิดจากเรื่องที่อ่าน โดยการพูดหรือเขียน ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น

10. แนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร หมายถึงการพัฒนาความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนให้บรรลุถึงระดับที่ทำความเข้าใจทางการอ่านเอกสารที่ดีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษได้ กล่าวคือผู้อ่านต้องมีจุดประสงค์ในการอ่าน เพื่อให้ได้รับข่าวสารข้อมูลที่ต้องการและสามารถนำสาระที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน
  - 1.1 ความหมายของการอ่าน
  - 1.2 ความเข้าใจในการอ่านและองค์ประกอบที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน
  - 1.3 ปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน
  - 1.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
  - 1.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน
  - 1.6 ทักษะการอ่านและการฝึกทักษะการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 2.1 แนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 2.2 การสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 2.3 กิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสาร
  - 2.4 ภาระงานการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
  - 2.5 การเลือกสื่อการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
3. เอกสารที่เกี่ยวกับหนังสือพิมพ์และนิตยสาร
  - 3.1 ความสำคัญและประโยชน์ของการใช้หนังสือพิมพ์ในการเรียนการสอน
  - 3.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการใช้นิตยสารในการเรียนการสอน
  - 3.3 ลักษณะทั่วไปของการรวบรวมข่าวและการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์
  - 3.4 หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด็นท์วีคลี่
  - 3.5 นิตยสารเนชั่นจูเนียร์
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
  - 4.1 ความเป็นมาและความหมายของการสร้างแบบฝึก
  - 4.2 หลักการและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก

- 4.3 ลักษณะภาระงานที่ใช้เป็นแบบฝึกภาษา
- 4.4 ลักษณะของแบบฝึก
- 4.5 ประโยชน์ของแบบฝึก
- 4.6 หลักจิตวิทยาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
- 4.7 หลักการสร้างสื่อการสอนอ่านภาษาต่างประเทศที่มีคุณภาพ
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ทำให้เกิดการพัฒนาตนเองในทุกด้าน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันทั้งในการดำรงชีวิตและการศึกษาต่อในระดับต่างๆ ดังนั้นการฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถทางด้านการอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญ นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายประการดังนี้

คูเปอร์ (Cooper 1988 : 3) กล่าวว่า การอ่านคือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสิ่งที่อ่านเพื่อให้ได้ความหมาย โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่านนั้น

สมิธ (Smith 1978 : 6) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับการอ่านว่ามีใช่เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่มองเห็นเป็นสิ่งสำคัญ แต่เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสองประเภทคือ ข้อมูลที่เป็นตัวอักษรในหน้ากระดาษที่ปรากฏต่อสายตา (Visual information) และข้อมูลที่มาจกสมองหรือประสบการณ์ (Nonvisual information) ข้อมูลประเภทหลังนี้มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านมากกว่าข้อมูลประเภทแรก การวิเคราะห์แยกแยะความหมายในระดับคำจึงไม่ใช่สิ่งจำเป็น มุ่งเน้นที่ความหมายของประโยคหรือข้อความมากกว่า

ไวท์ (White 1981 : 15 – 23) กล่าวว่า การอ่านเป็นการกระทำที่สร้างสรรค์ร่วมกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งต้องอาศัยความรู้เรื่องคำศัพท์และโครงสร้าง ไวยากรณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค นอกจากนี้ผู้อ่านยังต้องมีทักษะในการเดาความคิด และรูปแบบของการเรียบเรียงภาษาที่ผู้เขียนพยายามถ่ายทอดไว้ในงานเขียน

ดูบิน (Dubin 1982 : 15) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านหมายถึงการสื่อความระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง กล่าวคือผู้เขียนจะลงรหัสความคิดหรือความหมายบางอย่างออกมาในรูปของภาษา ผู้อ่านเป็นผู้ถอดรหัสนั้นออกมาเป็นหน่วยความคิด ประสิทธิภาพของการอ่านอยู่ที่ว่าผู้อ่านสามารถเข้าใจความคิดของผู้เขียนเพียงใด

มานิต บุญประเสริฐ (2526 : 9) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง ผู้เขียนมีหน้าที่ใส่ความหมายลงในข้อเขียน ส่วนผู้อ่านมีหน้าที่ค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้นๆ ผู้อ่านจะเข้าใจข้อเขียนที่อ่านได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ความสามารถทางภาษา เป็นต้น

สมุทฺร เต็นเซาวิท (2530:9) ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน มีกระบวนการคล้ายๆกับการถอดรหัส ผู้เขียนจะอยู่ในฐานะผู้ส่งรหัสความคิด (Decoder) และผู้อ่านจะเป็นผู้ถอดรหัสความคิด (Encoder) นั่นๆ กระบวนการจะดำเนินไปอย่างซ้ำๆก่อนในตอนแรก เมื่อฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและมีประสบการณ์มากขึ้น ผู้อ่านจะมุ่งสนใจที่การจับประเด็นของผู้เขียนแทน การอ่านกับการคิดเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันไม่อาจจะแยกออกจากกันได้

นอกจากนี้การอ่านยังเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางภาษาศาสตร์จิตวิทยา บำรุง ไตรรัตน์ (2532:12 อ้างถึงในประหยัด ภูมิโคกรักษ์ 2543 : 32) ได้อ้างอิงหลักการทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycho – linguistics) โดยให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือกระบวนการที่ผู้อ่าน “สร้าง” ความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ โดยตลอดเวลาที่ผู้อ่านจะตั้งสมมุติฐานการเดาความหมายในสิ่งที่อ่าน แสดงความสงสัยในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ พร้อมกันนั้นผู้อ่านจะแก้ปัญหาในสิ่งที่ยังเข้าใจไม่ชัดเจนจนสามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้

กาญจนา ศรีภักทวิทย์ (2533 :14) ได้สรุปความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะหลายประการในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์ ต้องอาศัยความรู้ความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดเจตนารมณ์

จากการศึกษาความหมายของการอ่านในทัศนะของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียน ผู้อ่าน เนื้อหาและบริบทของสถานการณ์ โดยผู้เขียนมีหน้าที่ถ่ายทอดเนื้อหาความคิด และบริบทของสถานการณ์ออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร ส่วนผู้อ่านมีหน้าที่สร้างความหมายและความเข้าใจโดยการถอดรหัสหรือตีความสัญลักษณ์เหล่านั้น ผ่านกระบวนการทางความคิดซึ่งตลอดเวลาที่อ่านนั้น ผู้อ่านจะต้องตั้งสมมุติฐาน เดาความหมายในสิ่งที่อ่านโดยอาศัยประสบการณ์เดิมจนสามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้

ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านถือว่าเป็นเป้าหมายสูงสุดของการอ่าน เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการอ่านก็คือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความหรือภาษาที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมายให้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน ดังนั้นในการสอนอ่านจึงมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

สมิธ (Smith 1978 : 250) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านได้เรียนรู้ถึงใจความหลักของสิ่งที่อ่านและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน การคาดเดา การทำนายสิ่งที่จะเกิดล่วงหน้า การตรวจสอบในสิ่งที่อ่าน

คาร์เรลล์ (Carrell 1987 : 87) กล่าวเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความเข้าใจในการอ่านในระดับประโยคหรือข้อความ และรวมถึงความเข้าใจในด้านการเรียบเรียงข้อความหรือโครงสร้างของการเขียน

บาร์จ โตรตัน (2532 : 111) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านได้คิดและทำความเข้าใจหรือมีปฏิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่อ่าน ทั้งนี้ผู้อ่านต้องเข้าใจสัญลักษณ์ของภาษาเขียนที่ใช้แทนภาษาพูดเสียก่อนแล้วประมวลสิ่งต่างๆเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจดังกล่าว

อิสระ สารงาม (2529 : 109) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเกิดจากการที่ผู้อ่านแปลความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ใช้แทนคำพูดของผู้เขียน ทั้งนี้ผู้อ่านจะต้องเข้าใจถึงจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ และสิ่งสำคัญที่จะทำให้ที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ดีก็คือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2531 : 51) กล่าวว่า ในการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นการเน้นให้ผู้อ่านมีเหตุมีผลตลอดจนมีจุดประสงค์ในการอ่าน สามารถทำนายได้ว่าผู้เขียนต้องการสื่อความหมายใดให้ทราบ และนำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่างๆ

จากความหมายของความเข้าใจในการอ่านดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านคือ ความสามารถของผู้อ่านในการหาความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อออกมาเป็นตัวอักษร นั่นคือความสามารถในการเข้าใจรูปแบบของโครงสร้างของข้อเขียน รู้ความหมายของคำศัพท์และประโยค โดยนำมารวบรวมความคิดเข้าด้วยกันแล้วเชื่อมโยงความคิดและจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อความหมายเข้ากับความรู้สึนึกคิด จินตนาการ และความรู้เดิมของผู้อ่านมาผสมผสานในขณะที่อ่าน เพื่อตีความสรุปความหมายเกิดเป็นความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน

องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการอ่าน ดังได้กล่าวมาแล้วว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการร่วมกันเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมาย เพื่อที่จะอธิบายความหมายของความเข้าใจใน

การอ่านได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงขอกกล่าวถึงความสามารถปัจจัยพื้นฐานซึ่งประกอบขึ้นเป็นความเข้าใจในการอ่านซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญจำแนกไว้ดังนี้

โธนิส (Thonis 1980 : 77-81) ให้ความเห็นว่าความเข้าใจในการอ่านจะต้องประกอบด้วยความสามารถอื่นๆ ดังต่อไปนี้

1. หาใจความหลักของย่อหน้าได้
2. แยกแยะรายละเอียดปลีกย่อยที่ขยายใจความหลักได้
3. จำรายละเอียดได้ เช่น รายละเอียดที่เกี่ยวกับคน สถานที่ เหตุการณ์ และเวลา
4. เข้าถึงความรู้สึก อารมณ์ และน้ำเสียงของผู้เขียน
5. มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ในเรื่อง กับการกระทำของตัวละคร
6. เข้าถึงเหตุการณ์และตัวบุคคลในเรื่อง
7. รู้จักคิดไตร่ตรองในสิ่งที่อ่าน

เคนเนดี (Kennedy 1981 : 193-195) กล่าวสรุปว่า ความเข้าใจในการอ่านประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการคือ

1. ความสามารถทางภาษา (Verbal capacity) หมายถึงความสามารถในการเรียนรู้สัญลักษณ์ทางภาษา และความเข้าใจความหมายเชิงนามธรรมของสัญลักษณ์นั้น
2. ประสบการณ์ทางการศึกษา (Educational experience) หมายถึงความคิดความเข้าใจ และความรู้ที่นำไปใช้ ซึ่งเป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนใช้ความรู้ที่มีอยู่ตีความประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมใหม่
3. ความสามารถในการอ่านอย่างตั้งใจ (Ability to concentrate) ถ้านักเรียนไม่สามารถรวบรวมความสนใจไปยังปัญหาในการเรียนรู้โดยตรงได้แล้ว นักเรียนจะไม่สามารถรวบรวมและวิเคราะห์ความคิด และข้อมูลที่เชื่อมโยงกับคำตอบของปัญหาได้
4. จุดประสงค์ (Purpose) ถ้านักเรียนไม่ระบุความต้องการ แนวโน้ม หรือข้อกำหนดเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะไม่สามารถพัฒนาจินตภาพจากความคิดและข้อมูลในเรื่องได้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ เชลล์ (Schell 1988 : 13) กล่าวถึงผลการวิจัยที่พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านที่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง แบ่งออกเป็นองค์ประกอบภายนอกและภายในตัวผู้อ่าน ดังนี้

1. องค์ประกอบภายนอกตัวผู้อ่าน ได้แก่ ขนาดตัวอักษร โครงสร้างเรื่อง ความชัดเจนของงานเขียน การเร้าความสนใจ ความน่าสนใจและความยากง่ายของเรื่อง และหัวเรื่อง เป็นต้น

2. องค์ประกอบภายในตัวผู้อ่าน ได้แก่ สมรรถวิสัยทางภาษา การเข้าใจความหมายของคำ ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จุดมุ่งหมายในการอ่าน และความสนใจในหัวเรื่อง

สาวิตรี ประเสริฐกุล (2529 : 40) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการดังนี้

1. ทักษะที่ใช้ในการอ่านของผู้เรียน (Reading skill) เช่นการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท การใช้พจนานุกรม เป็นต้น

2. ความรู้เดิมของผู้เรียน (Prior background knowledge) ครูควรใช้วิธีการสอนที่สัมพันธ์กับการใช้ความรู้เดิม

ส่วน สมุทฺร เชนเชาวนิช (2539 : 74) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านสรุปได้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นต้องการใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้ไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญๆได้ สามารถแยกแยะ หรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยๆ และประเมินเรื่องที่อ่านได้

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้

4. สามารถสรุปความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วอย่างถูกต้อง

5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างอิงต่างๆ

6. สามารถถ่ายโอนหรือผสมผสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อ่านได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านประกอบด้วย องค์ประกอบภายนอกตัวผู้อ่าน และองค์ประกอบภายในตัวผู้อ่าน องค์ประกอบภายนอกซึ่งได้แก่ลักษณะของสื่อหรือข้อความ เช่น โครงสร้างเรื่อง ความน่าสนใจและความยากง่ายของเรื่อง เป็นต้น ส่วนองค์ประกอบภายในตัวผู้อ่านได้แก่ ความสามารถพื้นฐานที่จะเข้าใจความหมายของภาษา เช่น การเดาความหมายของคำศัพท์ ความรู้เดิมของผู้เรียน ความสามารถทางสติปัญญาในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความสามารถในการรวบรวมและวิเคราะห์ความคิด และข้อมูลที่เชื่อมโยงกับคำตอบของปัญหา และวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการอ่าน

ปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในการอ่านได้มากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการอ่านหลายคนได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

เพียร์สัน และจอห์นสัน (Pearson and Johnson 1979 : 9) ได้รวบรวมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ปัจจัยภายในตัวผู้อ่าน ได้แก่ ความรู้ด้านภาษา ความสนใจ การตั้งใจ และความสามารถในการอ่าน

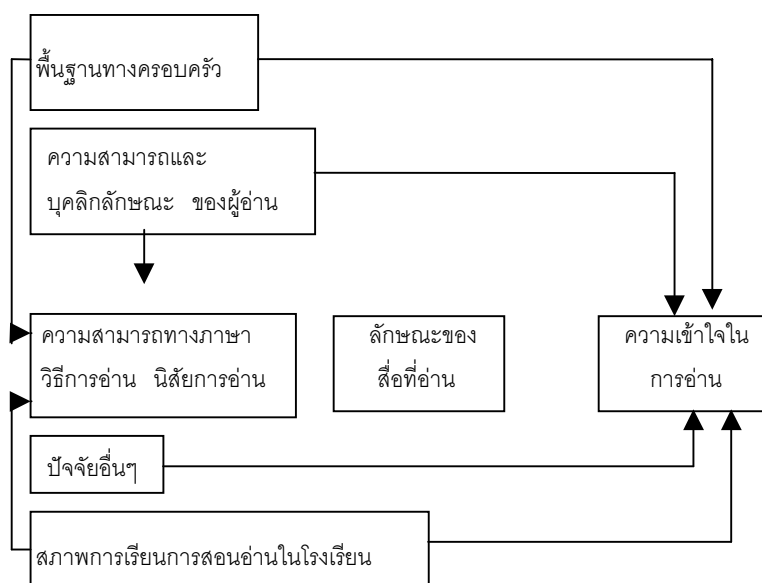
2. ปัจจัยภายนอกตัวผู้อ่าน ได้แก่ ลักษณะของสิ่งที่อ่าน เช่น ความยากง่ายของคำศัพท์ ประโยคและโครงเรื่อง และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เช่น บ้าน โรงเรียน พ่อแม่ เพื่อนๆ และครูผู้สอน

สุชุม เฉลยทรัพย์ (2530 : 141-143) และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 84 – 85) มีความคิดเห็นสอดคล้องกันสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ ภูมิหลังของประสบการณ์ วุฒิภาวะ พัฒนาการทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม ความสนใจ และพัฒนาการด้านการเรียนการสอนในระยะเริ่มต้น

วรพรรณ สิทธิเลิศ (2537 : 11) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นสิ่งจำเป็นต่อกระบวนการอ่าน เพราะสามารถประเมินความสำเร็จของผู้อ่านได้ หากผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องก็จะได้รับความรู้จากสิ่งที่อ่าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา และภูมิหลังของผู้อ่านด้วย

พูนทรัพย์ นานาคา (2539 : 30) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสามารถนำมาจัดเป็นกลุ่มใหญ่ๆได้เป็น 6 กลุ่ม ดังแสดงในภาพประกอบที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 แบบจำลองแสดงปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

ที่มา : พุนทรัพย์ นาคณา, การพัฒนาสื่อการเรียนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2539), 30.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากแบบจำลองจะเห็นได้ว่าปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านนั้น มีทั้งปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงได้ ได้แก่ สภาพการเรียนการสอนอ่านในโรงเรียน เช่น ครู หลักสูตร วิธีการสอน สื่อการสอน ฯลฯ และปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขไม่ได้ ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานทางครอบครัว ปัจจัยที่เป็นความสามารถและบุคลิกภาพเฉพาะตัวผู้อ่าน เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าลักษณะของสื่อที่อ่านและวิธีการสอนอ่านเป็นสองปัจจัยหลักที่อยู่ในกลุ่มที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นเป้าหมายหลักสำหรับการวิจัยและพัฒนาเรื่องนี้ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะทางภาษาศาสตร์ เนื้อหาที่อ่าน ความรู้พื้นฐานของผู้อ่าน กลวิธีที่ใช้ในอ่าน ตลอดจนเจตคติที่มีต่อการอ่านด้วย

นนทยา แสงสิน (2528) ได้กล่าวเสริมว่า นอกจากปัจจัยต่างๆที่กล่าวมาแล้ว กลุ่มเพื่อนมีส่วนช่วยกระตุ้นและมีผลต่อการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านทั้งทางบวกและทางลบ ดังนั้นครูควรส่งเสริมและฝึกให้ทำงานเป็นกลุ่มร่วมกัน

จากคำจำกัดความและความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายท่านดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของการอ่าน และปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อความเข้าใจในการอ่านได้แก่ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านทั้งทางบวกและ

ทางลบ เช่น พื้นฐานทางครอบครัว สำหรับปัจจัยภายนอกตัวผู้อ่านเช่น กลุ่มเพื่อนและครูผู้สอนก็สามารถช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ โดยเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆของผู้เรียนในด้านความสามารถทางภาษา ความสนใจ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความสามารถในการเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ระดับสติปัญญา การฝึกฝนของผู้เรียน เป็นต้น นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้จำแนกระดับความเข้าใจไว้ดังนี้

วาเลตต์ และไดสิค (Valette and Disick 1972 : 41) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 5 ระดับดังนี้

1. ระดับทักษะกลไก (Mechanical skills) คือการแยกความแตกต่างระหว่างตัวสะกด การบอกความเหมือนและแตกต่างได้ ในขั้นนี้ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องเข้าใจสิ่งที่เห็น
2. ระดับความรู้ (Knowledge) คือ การเข้าใจความหมายของประโยคหรือข้อความที่คุ้นเคย สามารถบอกได้ว่าคำหรือข้อความใดสอดคล้องกับรูปภาพที่เห็น การอ่านในระดับนี้มักเป็นการอ่านในระดับประโยค
3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) คือ การเข้าใจข้อความใหม่ที่มีคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนผ่านมาแล้ว
4. ระดับสื่อสาร (Communication) คือ ความสามารถในการอ่านข้อความที่มีคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ๆ หรือคำที่มีรากศัพท์เดียวกับคำที่นักเรียนเคยอ่านมาแล้วได้เข้าใจ สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้
5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายแฝง เข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น ทศนคติ และระดับภาษาที่ผู้เขียนใช้ได้

เบอร์มิสเตอร์ (Burmester 1974 : 193 – 194) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านโดยอาศัยแนวคิดพื้นฐานของ นอร์ริส ซอมเดอร์ (Norris Somder) ที่ดัดแปลงมาจากอนุกรมวิธานของบลูม (Bloom's Taxonomy) ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) คือ การจำหรือเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

2. ระดับการแปลความหมาย (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลเป็นแผนภูมิหรือแผนที่ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) การเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุเพื่อกำหนดผลออกมาให้คาดการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไปข้างหน้า และการจับใจความของเรื่องที่คุณเขียนไม่ได้บอกไว้

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบผลสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือการเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจสอบส่วนย่อยที่ประกอบในส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ และการแยกแยะ การวิเคราะห์บทประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิดๆของผู้เขียน มีจุดมุ่งหมายใดในการเขียน และใช้เทคนิคการเขียนอย่างไร เป็นต้น

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ความสามารถในการนำความคิดเห็นที่ได้จากแหล่งต่างๆมาผสมผสานเรียบเรียงขึ้นใหม่

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางกฎเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านมีลักษณะเป็นอย่างไร เป็นเรื่องจริง (Fact) ความคิดเห็น (Opinion) จินตนาการ (Fantasy) และความเชื่อในเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

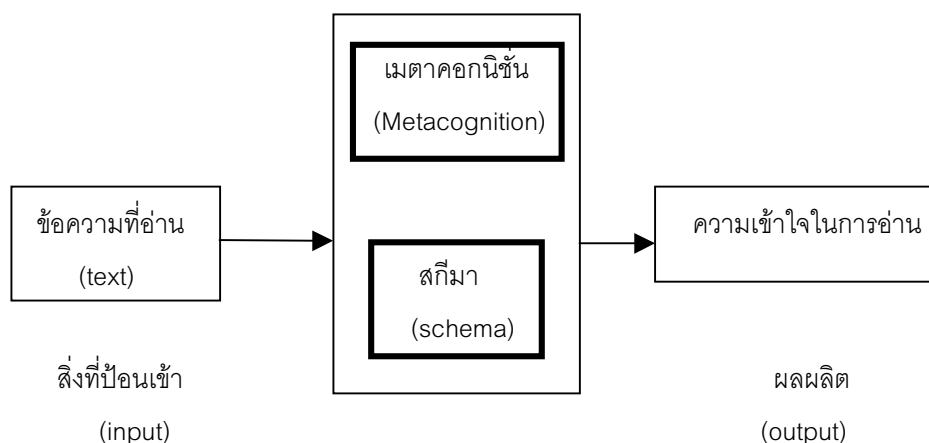
จากการแบ่งระดับความเข้าใจของนักการศึกษาจะเห็นว่า ความเข้าใจของคุณคนจะเริ่มตั้งแต่ระดับความเข้าใจระดับง่ายไปสู่ระดับที่ยากขึ้น กล่าวคือระดับความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏ ระดับความเข้าใจที่ต้องอาศัยการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริง การสรุปความ และคุณค่าต่างๆ และระดับความเข้าใจที่ต้องอาศัยความคิดวิเคราะห์วิจารณ์ตลอดจนประสบการณ์เดิมและความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นผู้สอนสามารถนำเอาระดับความเข้าใจเหล่านี้ไปกำหนดขอบข่ายของวัตถุประสงค์ทางการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และสามารถกำหนดแนวทางในการเรียนการสอนตลอดจนการวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับระดับความเข้าใจในการอ่านที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน

ในการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการอ่านได้พยายามสร้างแบบจำลอง (Model) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ในกระบวนการอ่าน ซามูเอลและ

คามิล (Samuels and Kamil 1984) ได้เสนอไว้เกี่ยวกับแบบจำลองของกระบวนการอ่าน ได้กล่าวถึงแบบจำลองของกระบวนการอ่าน ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในขณะนี้ คือ แบบจำลองที่เรียกว่า แบบจำลองการประมวลผลข้อความ (The information processing model)

แนวคิดพื้นฐานของแบบจำลองนี้ถือว่ามนุษย์เปรียบเสมือนเครื่องจักรที่จะรับข้อมูลเพื่อการสื่อสาร เมื่อรับข้อมูลเข้าไปแล้วก็จะมีกระบวนการจัดกระทำกับข้อมูล เพื่อให้ได้ผลผลิตออกมาคือความเข้าใจความหมายของข้อมูลนั้น ดังนั้นแบบจำลองนี้จึงมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ สิ่งป้อนเข้า (Input) ซึ่งได้แก่ข้อความที่อ่าน (Text) กระบวนการ (Process) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในสมองของมนุษย์เพื่อที่จะแสวงหาความหมายของข้อความที่อ่านนั้น การดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการดังกล่าวจะต้องเกี่ยวข้องกับตัวแปรหรือองค์ประกอบภายใน 2 ประการ คือองค์ประกอบภายในด้านเนื้อหา ซึ่งเรียกว่า สคีมา (Schema) หมายถึงพื้นความรู้และประสบการณ์ซึ่งสะสมอยู่ในจิตของผู้อ่านและองค์ประกอบภายในด้านการควบคุม ซึ่งเรียกว่า อภิปัญญาหรือที่เรียกว่า เมตาคอกนิชัน (Metacognition) ซึ่งหมายถึงระบบการควบคุมกระบวนการคิดภายในจิตของผู้อ่านเพื่อแสวงหาความหมายของข้อความที่อ่าน องค์ประกอบที่สาม คือ ผลผลิต (Output) หมายถึงความเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสามของกระบวนการอ่าน เขียนเป็นแผนภูมิแสดงแบบจำลองได้ดังภาพประกอบที่ 2

ภาพที่ 2 แบบจำลองการประมวลผลข้อมูลของกระบวนการอ่าน

ที่มา : Samuels and Kamil, 1984 อ้างถึงใน พูนทรัพย์ นาคานาคา, การพัฒนาสื่อการเรียนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2539), 32.

จากภาพประกอบที่ 2 จะเห็นได้ว่าความเข้าใจในการอ่านซึ่งเป็นผลผลิตของกระบวนการอ่านนั้น เป็นผลมาจากตัวแปรหรือปัจจัย 3 ประการ คือ จากสภาพของข้อความที่อ่านซึ่งเป็นตัวแปรป้อนเข้า และจากสภาพของตัวแปรกระบวนการอีก 2 ตัวแปรคือ สกีม่า ซึ่งหมายถึงพื้นความรู้และประสบการณ์ซึ่งสะสมอยู่ในความคิดหรือจิตของผู้อ่าน และอภิปัญญา ซึ่งหมายถึงระบบการควบคุมกระบวนการคิดภายในจิตของผู้อ่าน

จากแบบจำลองนี้ จะเห็นว่าการศึกษาวิจัยด้านความเข้าใจในการอ่านได้มีการดำเนินการอย่างก้าวหน้าใน 3 ด้าน คือ การศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างของข้อความที่อ่าน (Text structure) การศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างความรู้เดิม (Schema) และการศึกษาเกี่ยวกับอภิปัญญาหรือเมตาคอกนิชัน (Metacognition) ในที่นี้จะขอกล่าวถึงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้โดยสังเขปดังนี้

1. โครงสร้างของข้อความ (Text structure) โครงสร้างของข้อความมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ซึ่ง เมเยอร์ และไรซ์ (Mayer and Rice 1994 : 319) อธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างข้อความว่า หมายถึงรูปแบบหรือวิธีการบรรจุข้อความให้มีความสัมพันธ์กันเพื่อถ่ายทอดข้อความนั้นในสิ่งที่ให้อ่าน โครงสร้างของข้อความจึงครอบคลุมถึงลักษณะต่างๆของข้อความ เช่น ความยากง่ายต่อการอ่าน (Readability) ซึ่งได้แก่ ความยากง่ายของคำศัพท์ที่ใช้ ความยาวของประโยค และความซับซ้อนของความคิดที่บรรจุในข้อความนั้นๆ ดังนั้นในการสอนอ่าน ครูควรเลือกบทอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียน และจัดกิจกรรมการอ่านที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจโครงสร้าง และสำนวนภาษานั้น ซึ่ง Nuttall (1982; อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร 2541 : 255) ได้ให้คำแนะนำในการเลือกบทอ่านว่า “ครูไม่ควรเลือกบทอ่านที่ยากเกินไปจนกระทั่งครูต้องให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นอย่างมาก ถ้าสามารถหาบทอ่านที่เป็นเอกสารจริงในระดับที่เหมาะสมกับนักเรียนก็ควรจะทำ แต่ถ้าหาไม่ได้ครูควรทำบทอ่านนี้ให้ง่ายขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน เช่น ให้คำศัพท์ที่ง่ายขึ้น ทำโครงสร้างประโยคไม่ให้ซับซ้อน ถ้าครูสามารถหาเรื่องที่เขียนให้ง่ายขึ้นกว่าฉบับเดิมก็ควรทำ เพราะดีกว่าให้นักเรียนอ่านสิ่งที่เขาไม่สามารถอ่านได้เองตามลำพัง”

2. โครงสร้างความรู้และประสบการณ์เดิม (Schema) มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสอนความเข้าใจในการอ่าน ในที่นี้จะขอกล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้เดิมที่เรียกว่า “ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม” หรือ “Schema Theory” ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความและกล่าวถึง“ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม” ต่อความเข้าใจในการอ่านดังต่อไปนี้ รุเมลฮาร์ท (Rumelhart 1981 : 5 อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร 2541 : 18) ได้ให้คำจำกัดความ

“โครงสร้างความรู้เดิม” ว่าเป็นโครงสร้างของข้อมูลที่แสดงถึงความคิดรวบยอดต่างๆไปซึ่งเก็บไว้ในความทรงจำ มีโครงสร้างความรู้ที่แสดงถึงความรู้เกี่ยวกับความคิดรวบยอดต่างๆ เกี่ยวกับวัตถุ สถานการณ์ เหตุการณ์และลำดับของเหตุการณ์ การกระทำและลำดับของการกระทำต่างๆ

แอนเดอร์สันและเพียร์สัน (Anderson and Pearson 1984 : 259) ได้สรุปความหมายของ “โครงสร้างความรู้” ไว้ว่า เป็นโครงสร้างของความรู้ซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งได้มาจากการสะสมของความรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล มีลักษณะเป็นโครงสร้าง เนื่องจากความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาแล้วทั้งหมดจะถูกนำมาหลอมรวมเข้าด้วยกันเป็นองค์ความรู้เก็บไว้ในกรอบความคิด เมื่อจะต้องถูกดึงมาใช้จิตจะเป็นผู้กำหนดว่าจะดึงเอาความรู้และประสบการณ์เรื่องใดออกมาใช้

วีฟเวอร์ (Weaver 1988 : 18) กล่าวถึง โครงสร้างความรู้ว่าเป็นโครงสร้างของความรู้และประสบการณ์ และมักรวมไปถึงความรู้สึกที่มีต่อโครงสร้างรู้นั้นๆ

ดังนั้น “ทฤษฎีความรู้เดิม” จึงเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึง กลุ่มความรู้ที่ประกอบด้วยโครงสร้างความรู้ที่มนุษย์มีอยู่เดิมแล้ว โดยความรู้เหล่านี้จะเรียงรายกันอยู่เป็นลำดับชั้นและจัดกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน ความรู้ใหม่จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนนำรู้นั้นไปเชื่อมโยงหรือต่อเนืองเป็นส่วนหนึ่งของข่ายความรู้ดั้งเดิม (Schema network)

คาร์เรลล์ (Carrell 1987 : 477) ได้จำแนกโครงสร้างความรู้เดิมที่ผู้อ่านนำไปใช้ประมวลความบทอ่านออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ โครงสร้างความรู้เดิมด้านเนื้อหา (Content schema) คือ ความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังอ่าน ถ้าผู้อ่านมีความรู้ในสิ่งที่กำลังอ่านอยู่บ้างก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเรื่องราวได้ล่วงหน้า และอ่านเรื่องนั้นๆ ได้เข้าใจโดยง่าย และโครงสร้างความรู้เดิมด้านรูปแบบ (Formal schema) คือความรู้ของผู้อ่านในด้านรูปแบบหรือโครงสร้างของบทอ่าน ถ้าผู้อ่านสามารถระบุหรือจำแนกลักษณะของข้อเขียนหรือบทอ่านได้ก็จะทำให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น

ดีไวน์ รุเมลฮาร์ท คาร์เรลล์ และ ไอสเตอร์โฮลด์ (Devine 1986 Rumelhart 1984 Carrell and Eisterhold 1983 อ้างถึงใน อัจฉรา ศิริอาชารุ่งโรจน์ 2542 : 19) ได้กล่าวถึงการอ่านตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมว่า ความเข้าใจในการอ่านคือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่านกับเรื่องที่อ่าน การเข้าใจคำ ประโยค และเนื้อเรื่องต้องอาศัยความรู้อื่นที่อยู่เหนือจากความรู้ทางภาษาศาสตร์ เมื่อข้อมูลใหม่ที่เข้ามาามีโครงสร้างขัดแย้งกับโครงสร้างความรู้เดิมบางส่วนที่ผู้อ่านมีอยู่ แต่สอดคล้องกับสภาพโดยรวมของโครงสร้างความรู้เดิม จะทำให้เกิดกระบวนการประมวลข้อมูล 2 กระบวนการซึ่ง ซิลเบอร์สไตน์ และ

รูเมลฮาร์ท (Silberstein 1994, Rumelhart 1981 อ้างถึงใน อัจฉรา ศิริอาชารุ่งโรจน์ 2542 : 18 - 20) ได้อธิบายกระบวนการประมวลความได้ดังนี้

1. กระบวนการประมวลความจากทักษะพื้นฐานไปสู่ระดับสูง (Bottom – up processing or text – based) ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องราวโดยรับเรื่องเข้ามา ข้อมูลเหล่านี้จะต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมกับโครงสร้างความรู้เดิมระดับพื้นฐาน โครงสร้างความรู้เดิมที่มีลักษณะทั่วไปจะอยู่ระดับยอด แล้วจะเรียงลงมาจนถึงระดับฐาน ซึ่งจะมีโครงสร้างความรู้เดิมที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง เมื่อผู้อ่านนำความรู้ที่จัดระเบียบนี้มาใช้จึงมีการกระตุ้นให้เกิดการปรับโครงสร้างความรู้เดิมจากระดับฐานสู่ยอด กระบวนการประมวลความลักษณะนี้เรียกว่าการผลักดันข้อมูล (Data driven) กระบวนการอ่านแบบนี้ต้องการความรู้ทางภาษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับคำ ประโยค และความสัมพันธ์ข้อความ เพื่อมาช่วยในการประมวลความหมาย

2. กระบวนการประมวลความจากทักษะระดับสูงไปสู่พื้นฐาน (Top – down or knowledge – based) หมายถึง การโต้ตอบระหว่างผู้อ่านและเรื่องทีอ่านเพื่อคาดเดาเกี่ยวกับข้อมูลที่คาดว่าจะพบในเรื่อง จากนั้นจึงตรวจสอบการคาดเดาจากสิ่งที่อ่าน เรียกกระบวนการนี้ว่า การผลักดันทางความคิด (Conceptually driven)

3. รูเมลฮาร์ท (Rumelhart 1980) แสดงความเห็น่า กระบวนการอ่านจากโครงสร้างสู่ความหมายและกระบวนการอ่านแบบความหมายสู่โครงสร้างนี้ควรเกิดขึ้นพร้อมกัน เนื่องจากกระบวนการอ่านจากโครงสร้างสู่ความหมายเป็นการเพิ่มความมั่นใจว่า สมมุติฐานเกี่ยวกับเนื้อความหรือโครงสร้างเรื่องทีอ่านนั้นถูกต้องหรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากเรื่อง ส่วนกระบวนการอ่านจากความหมายสู่โครงสร้างช่วยให้ผู้รับสารเลือกแนวทางที่เป็นไปได้ในการตีความข้อมูลทีได้รับ

จากงานวิจัยของเดอปูย ลี บาเดียลี และ แอสคอฟ (Depuis, Lee, Badiali and Askov 1989 : 53 – 54 อ้างถึงใน อัจฉรา ศิริอาชารุ่งโรจน์ 2542 :19) พบว่า ผู้อ่านจะเข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้นถ้าสามารถนำความรู้ใหม่ไปสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกับความรู้เดิมอย่างเหมาะสม เนื้อหาที่ผู้อ่านคุ้นเคยหรือมีความรู้อยู่แล้วจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็วกว่าเนื้อหาที่เป็นความรู้ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมทีเชื่อว่า ความเข้าใจในการอ่านจะมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ถ้าผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านให้สัมพันธ์กับความรู้เดิมได้ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดจากทฤษฎีความรู้เดิมเป็นแนวคิดหลักในการวิจัยครั้งนี้

3. อภิปัญญา หรือ เมตาคอกนิชัน (Metacognition) ฟลาวเวล (Flawell 1978, quoted in Baker and Brown 1984 : 353) ได้ให้คำจำกัดความของเมตาคอกนิชัน 2 ความหมาย คือ “ความรู้เกี่ยวกับสภาพปัญญาของตน” และ “ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมปัญญาของตน”

เนื่องจากผู้อ่านที่ดีจะต้องมีความตระหนักรู้และควบคุมกระบวนการทางสติปัญญาของตนตระหนักรู้ในความยากง่ายของสิ่งที่อ่านและความสามารถที่จะดึงเอาความสามารถทางสติปัญญาของตนมาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

แฮร์ริส และ สิปเพย์ (Harris and Sipay 1990 : 622) ได้ให้ความหมายของอภิปัญญาว่าเป็นกระบวนการคิดของผู้อ่านอย่างรู้ตัวว่า กำลังเรียนอะไรอยู่ และทำไมจึงต้องเรียนรู้สิ่งนั้น นอกจากนี้ยังรวมถึงความตระหนักรู้ (Awareness) และการควบคุม (Regulation) ตัวเองในเรื่องการเรียนรู้ ได้แก่ การวางแผนกิจกรรม เช่นการตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน การเลือกกลยุทธ์ในการอ่านที่ถูกต้องและเหมาะสม เป็นต้น

จากความหมายของทักษะการอ่านแบบอภิปัญญา คือ การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน หรือความรู้ตัวของผู้อ่านที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ ยุทธวิธีที่ใช้ในการเรียนรู้ ตลอดจนความสามารถในการควบคุมความคิดและกิจกรรมในการเรียนรู้ของตนเอง

จะเห็นได้ว่าอภิปัญญา มีบทบาทสำคัญสำหรับผู้อ่านเป็นอย่างมาก สามารถช่วยให้ผู้อ่านเกิดการเรียนรู้อย่างรู้ตัว คือรู้ว่าตนมีความรู้ และไม่รู้ในเรื่องใด รู้จุดประสงค์ในการอ่าน และสามารถเลือกสรรกลวิธีในการอ่านเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จในการอ่าน ดังนั้นครูควรหายุทธวิธีในการเชื่อมโยงอภิปัญญาเข้ากับการอ่านเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการทำความเข้าใจบทอ่าน โดยการพัฒนาทักษะอภิปัญญาในการอ่าน ดังเช่น คอลลินส์และสมิท (Collins & Smith 1980 ; อ้างถึงใน วิสาข์ จัตวีตร 2541 : 197) ได้ให้ข้อเสนอแนะวิธีการค้นหาสาเหตุของความไม่เข้าใจและกลวิธีแก้ไข เช่น สาเหตุที่ไม่เข้าใจคำศัพท์ ไม่เข้าใจประโยค ฯลฯ และเขาได้เสนอแนะวิธีการแก้ไขเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ ดังนี้

1. ไม่สนใจและพยายามอ่านต่อไป
2. ชะลอการตัดสินใจ เพราะว่าเรื่องราวจะคลี่คลายในตอนต่อไป
3. ตั้งสมมุติฐานชั่วคราว เพื่อตรวจสอบขณะที่อ่าน
4. อ่านบททวนประโยค เพื่อตรวจสอบสมมุติฐาน
5. อ่านบททวนประโยคที่อ่านมาแล้ว เพื่อขจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้น
6. ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือค้นคว้าจากแหล่งความรู้อื่นเมื่ออ่านแล้วไม่ได้ใจความ

ผู้สอนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับอภิปัญญาหรือเมตาคอกนิชันมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยการกระตุ้นให้นักเรียนหาสาเหตุเมื่ออ่านไม่เข้าใจ แล้วช่วยแนะนำกลวิธีที่เหมาะสมเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น นอกจากนี้ครูควรกระตุ้นอภิปัญญาของผู้เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลายรูปแบบ เช่น การระดมพลังสมอง การสำรวจบทอ่าน การสร้างคำถามหรือกิจกรรมการอ่านที่กระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้คำตอบในลักษณะต่างๆ เพื่อ

ฝึกให้นักเรียนตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน รู้จักวิธีการสื่อสารกับบทอ่าน โดยการเลือกสรรยุทธวิธีในการอ่านที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการอ่าน เช่น การคาดเดาหรือคาดคะเนเรื่อง การอ่านซ้ำๆ การผสมผสานความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ และการประเมินความเข้าใจของตน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาความคิดของตนเอง

สำหรับการสร้างสื่อการเรียนเพื่อฝึกทักษะการอ่านซึ่งผู้วิจัยจัดทำขึ้น เนื่องจากโครงสร้างของข้อความที่นำมาจากหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจึงมีพื้นความรู้และประสบการณ์ซึ่งสะสมอยู่ในความคิด ทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจโครงสร้างและสำนวนภาษา เช่น การอ่านบทความหรือสารคดีเกี่ยวกับประเทศไทยซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยอยู่แล้ว ช่วยให้ผู้อ่านทำความเข้าใจคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาได้ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยได้แทรกกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆโดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาอภิปัญญาและกระบวนการอ่านโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายในแนวผสมผสานระหว่างกระบวนการประมวลผลความจากโครงสร้างสู่ความหมายและกระบวนการประมวลผลความจากความหมายสู่โครงสร้าง

บทวิทยาลักษณ์ศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ทักษะการอ่าน
การอ่านเป็นกระบวนการหนึ่งที่ต้องใช้ทักษะต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตนต้องการ ดังที่ปีเตอร์ (Peter quoted in Otto et al. 1977 : 10 – 11) ได้กล่าวไว้ในแนวทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการอ่านคือ

1. ทักษะการจับใจความสำคัญ (Main Idea)
2. ทักษะในการลำดับความ (Sequence)
3. ทักษะการหารายละเอียด (Detail)
4. ทักษะการหาความหมายของคำโดยแยกส่วนของคำ (Affixes)
5. ทักษะการใช้บริบท (Use of context)
6. ทักษะในการหาเหตุผล (Reasoning)

ฮาร์เมอร์ (Harmer อ้างถึงใน อุทัย ภิรมย์รัตน์ 2530 : 3) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับทักษะการอ่านว่า ทักษะการอ่านประกอบด้วยทักษะย่อยๆ 2 ประเภทคือ

1. ทักษะเชิงสำรวจหรือคาดการณ์ในภาพรวมของการอ่าน ได้แก่

- 1.1 ทักษะเชิงทำนาย (Predictive skills) เวลาอ่านหนังสือผู้อ่านมักจะคาดการณ์ว่าเรื่องที่อ่านจะเป็นอย่างไร จึงมีการตรวจสอบอยู่เสมอว่าการคาดการณ์ถูกต้องหรือไม่ ซึ่งนำไปสู่ปฏิบัติการต่อสิ่งที่อ่าน

1.2 การหาข้อมูลเฉพาะ (Extracting specific information) ตามความสนใจหรือความต้องการของผู้อ่านในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการอ่านแบบกวาดสายตาหาข้อมูล (Scanning)

1.3 การมองภาพรวมจากเรื่องที่อ่าน (Getting the general picture) เพื่อค้นหาสาระสำคัญหรือจับใจความสำคัญของเรื่อง ยังไม่สนใจรายละเอียดมากนักเป็นการอ่านเรื่องแบบข้ามคำ (Skimming)

2. ทักษะเชิงพินิจเก็บรายละเอียดของเรื่อง ได้แก่

2.1 การอนุมานความคิดเห็นและเจตคติ (Inferring opinion and attitude) ผู้อ่านจะแยกแยะข้อความเพื่อค้นหาข้อมูลว่าเป็นความคิดเห็นและเจตคติของผู้เขียนในด้านใดด้านหนึ่ง

2.2 การทำความเข้าใจแบบสรุปความหมายจากบริบท (Deducing meaning from context) ผู้อ่านจะเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่จากข้อความที่อยู่แวดล้อมคำศัพท์ตัวนั้น

2.3 การรับรู้ในหน้าที่และรูปแบบความสัมพันธ์ของข้อความและตัวชี้แนะ (Recognizing function and discourse patterns and markers) ข้อความที่เขียนมามักจะมีกลุ่มคำที่เป็นตัวชี้แนะความต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์ของข้อความ เช่น วลี “for example” เพื่อแสดงตัวอย่าง หรือ “in conclusion” เพื่อจัดลำดับความ กล่าวสรุป เป็นต้น ผู้อ่านที่รู้จักสังเกตตัวชี้แนะเหล่านี้จะเข้าใจเรื่องราวได้ต่อเนื่องดี

นัททอล (Nuttal 1982) ได้กล่าวถึงทักษะและกลวิธีการอ่านไว้อย่างกว้างๆ 4 ประการคือ

1. ทักษะที่เกี่ยวกับเทคนิคการอ่าน เช่น การปรับอัตราความเร็วในการอ่านโดยใช้การอ่านแบบกวาดสายตาเพื่อหาข้อมูลเฉพาะเจาะจง (Scanning) การอ่านแบบจับใจความสำคัญ (Skimming) และการศึกษาทักษะการอ่าน เป็นต้น

2. ทักษะในการใช้ข้อมูลที่เป็นส่วนประกอบของข้อความที่อ่าน เช่น ส่วนอ้างอิง ภาพแผนผัง แผนภูมิ เป็นต้น

3. ทักษะในการเข้าใจความหมายของคำ ได้แก่ การทำความเข้าใจความหมายของคำใหม่โดยวิธีวิเคราะห์รูปคำ ข้อสรุปจากบริบท หรือพจนานุกรม เป็นต้น

4. ทักษะในการทำความเข้าใจเนื้อหาหรือข้อความที่อ่าน ได้แก่ กระบวนการในการตีความเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมด โดยใช้ตัวชี้แนะต่างๆ ที่ปรากฏในข้อความหรือเรื่องที่อ่าน รวมทั้ง

โครงสร้างของประโยคที่ใช้คำเชื่อมซึ่งบอกความสัมพันธ์ของข้อความในแต่ละย่อหน้าของเนื้อหาที่อ่าน

กล่าวได้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความรู้ทางภาษาและความสามารถทางสติปัญญาของผู้อ่านในการเข้าใจแนวคิดและจุดประสงค์ของผู้เขียนผ่านทางข้อเขียน เริ่มจากความเข้าใจในระดับคำ ระดับประโยค จนถึงระดับเนื้อเรื่องทั้งหมด ผู้สอนควรช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านโดยการจัดสื่อการเรียนที่ประกอบด้วยกิจกรรมการอ่านต่างๆที่เอื้อต่อการฝึกทักษะการอ่าน

การฝึกทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่านเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้เมื่อได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้องและสม่ำเสมอ ผู้สอนควรคำนึงถึงความจำเป็นในการฝึกทักษะการอ่านและเทคนิคการฝึกทักษะการอ่านเพื่อนำมาใช้ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอหลักการและเทคนิคในการฝึกทักษะการอ่านไว้ดังนี้

สุนีย์ ธนสารสมบัติ (Dhanasarnsombat 1984 : 111-114 อ้างถึงใน อัจฉรา ศิริอาษา รุจโรจน์ 2542 : 29) ได้ทำการวิจัยเพื่อค้นหองศ์ประกอบซึ่งส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยที่เรียนวิชาเอกต่างกัน 11 สาขาวิชา ในมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชน 6 แห่ง ในปี พ.ศ. 2527 พบว่านักศึกษาที่มีปัญหาการอ่านจะอ่านโดยวิธีวิเคราะห์ประโยคและคำศัพท์เป็นส่วนมาก แต่ไม่สามารถสรุปความ หรือตีความจากถ้อยคำและประโยคได้ และสรุปว่าในการอ่าน ผู้อ่านจะใช้ทักษะสำคัญ 2 กลุ่ม คือ

1. ทักษะในการใช้ภาษาในระดับคำและระดับประโยค เป็นทักษะการใช้ภาษาในรูปคำ ความหมาย ไวยากรณ์ และแบบแผนการเขียนข้อความต่างๆ นั้นว่าเป็นเครื่องมือเบื้องต้นในการอ่าน
2. ทักษะการใช้ความคิด ได้แก่การจับใจความสำคัญของเรื่อง การสรุปความ การตีความ การค้นหารายละเอียด การติดตามแนวความคิดของผู้เขียน ตลอดจนการทำความเข้าใจจากบริบท เป็นต้น ทักษะระดับนี้นักศึกษาไทยยังขาดอยู่มาก

อิสรา สารงาม (2530 : 54) ได้รวบรวมกลวิธีในการฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไว้ดังนี้

1. การสอนให้นักเรียนรู้จักเดาความหมายของคำศัพท์โดยอาศัยตัวชี้แนะทางไวยากรณ์ (Grammatical clue) เพื่อเป็นประโยชน์ในการอ่าน

2. การสอนให้นักเรียนรู้จักเดาความหมายโดยอาศัยตัวชี้แนะจากบริบท (Context clue) หรือข้อความที่อยู่ใกล้ๆกับข้อความที่กำลังอ่าน

3. วิธีวิเคราะห์โครงสร้างของคำ (Morphology) โดยสอนให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำใหม่ที่พบโดยดูความหมายของแต่ละส่วน ก็จะสามารถรู้ความหมายของคำใหม่ได้ เช่น คำประสม (Compounds) อุปสรรคและปัจจัย (Affixes) เป็นต้น

4. การตีความหมายของคำเปรียบเปรย (Metaphor and simile)

5. การสอนให้นักเรียนเดาความหมายของคำโดยวิธีสังเกตเครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation marks)

6. การสอนให้นักเรียนรู้จักเดาคำเชื่อมข้อความ (Transitional markers) เช่น คำที่บอกความขัดแย้งได้แก่ However บอกความคิดสรุปได้แก่ Consequently เป็นต้น

7. สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้คำสรรพนาม (Pronouns) ของผู้เขียนเพื่อให้เข้าใจว่าคำสรรพนามในแต่ละข้อความใช้แทนอะไร

8. การสอนให้นักเรียนรู้จักศึกษาความหมายจากโครงสร้างไวยากรณ์ (Structure) เช่น Tenses ต่างๆ

9. สอนให้รู้จักวิธีการใช้พจนานุกรมเมื่อใช้วิธีอื่นไม่ได้ผล

10. การสอนให้รู้จักวิธีการหาประโยคหลักของเรื่อง (Topic sentence)

11. การสอนให้ใช้วิธีค้นหาใจความสำคัญของเรื่อง (Main idea) และประโยคขยายความ (Supporting detail)

คอลลินส์ และ สมิธ (Collins and Smith อ้างถึงใน อุทัย ภิรมย์รัตน์ 2530 : 10) ได้เสนอวิธีแก้ปัญหาด้านทักษะการอ่านไว้ ดังนี้

1. เมื่อผู้อ่านพบคำที่ไม่เข้าใจให้ข้ามไปก่อน อ่านต่อไปเพราะคำเหล่านี้ไม่สำคัญเท่าใดนัก

2. เมื่ออ่านประโยคไม่เข้าใจ ไม่ต้องหยุดพิจารณา ให้อ่านประโยคต่อไปเพราะจะช่วยให้เข้าใจได้ในภายหลัง

3. ในขณะที่อ่านควรตั้งสมมุติฐานเพื่อทดสอบดูว่าที่เราตีความไว้นั้นจะเป็นจริงหรือไม่

4. อ่านซ้ำประโยคที่ไม่เข้าใจ หรืออ่านเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

5. อ่านบทพบข้อความเดิมที่พบว่าใจความไม่ต่อเนื่องกัน เพื่อค้นหาข้อขัดแย้งหรือไม่ก็เป็นการเชื่อมโยงด้านความหมาย

6. ถ้าอ่านแล้วยังไม่รู้เรื่อง ก็ควรสอบถามผู้รู้หรือค้นหาคำตอบจากแหล่งอ้างอิง

อุทัย ภิรมย์รัตน์ (2530 : 30) ได้ให้แนวทางสำหรับครูและผู้เรียนในการพัฒนาอภิปัญญาของผู้เรียน ดังนี้

1. ครูมีบทบาทเป็นผู้นำทางและช่วยเป็นต้นแบบในการฝึกทักษะการอ่าน โดยเป็นผู้กระตุ้นและจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้เพิ่มพูนทักษะการอ่าน และเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียน ดังนั้นครูผู้สอนควรมีคุณสมบัติดังนี้

1.1 มีจุดประสงค์แน่ชัดในการฝึกทักษะการอ่าน

1.2 มีความรู้ความเข้าใจธรรมชาติและกระบวนการอ่านที่จะนำมาฝึกให้ผู้เรียน

1.3 มีความเข้าใจและมั่นใจในเทคนิคการอ่านที่จะจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่าน

1.4 สามารถใช้กลวิธีอ่านด้วยตัวเองได้ เพื่อเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่ผู้เรียน

1.5 เป็นพี่เลี้ยงที่เข้าใจปัญหาและความสามารถของผู้เรียนในชั้นเรียน

2. ผู้เรียนเป็นผู้ที่จะฝึกทักษะการอ่านโดยตรงมีหน้าที่และความรับผิดชอบสำคัญได้แก่

2.1 จะต้องรู้ความสามารถ ความสนใจ และปัญหาของตนเองที่เรียกว่า Self - knowledge

2.2 จะต้องรู้และเข้าใจในกลวิธีการอ่าน หรือรู้ว่าจะต้องทำความเข้าใจในกลวิธีการอ่าน (Task knowledge) มีความสำคัญอย่างไร และเลือกใช้กลวิธีใดตามจุดประสงค์ของตนเอง เช่น การสอนตัวเอง (Self-instruction) การตั้งคำถามและการตอบคำถาม และการอ่านเพื่อให้จดจำได้นาน

2.3 จะต้องตรวจสอบตนเองในการอ่าน (Self-monitoring) เมื่อรู้ว่าประสบปัญหาในการอ่าน เช่น อ่านไม่เข้าใจ หรืออ่านแล้วจับใจความไม่ได้ ต้องประเมินตัวเองได้ว่าอ่านได้ตรงตามจุดประสงค์ตามต้องการหรือไม่ เนื่องจากการอ่านเป็นกิจกรรมเฉพาะตัวของผู้เรียน ผู้เรียนจึงควรฝึกตัวเองให้ควบคุมและตรวจสอบกิจกรรมการอ่านด้วยตัวเอง

สรุปได้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความรู้ทางภาษาและความคิดของผู้อ่านในการใช้กลวิธีในการอ่านเพื่อเข้าใจแนวคิดและจุดประสงค์ของผู้เขียน ทักษะการอ่านสามารถสร้างหรือพัฒนาขึ้นในภายหลังได้ถ้าหากผู้เรียนได้รับการฝึกหัด ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเพื่อช่วยให้ผู้อ่านพัฒนาทักษะการอ่านได้โดยการกระตุ้นและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะดังกล่าว โดยการสอดแทรกกลวิธีหรือเทคนิคต่างๆ ในกระบวนการอ่าน ดังนั้นความสำเร็จของผู้อ่านขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่ในตัวของผู้อ่าน ความรู้ในเรื่องกลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การควบคุมการอ่านและประเมินผลการอ่านด้วยตนเอง

การสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Teaching Approach)

จุดมุ่งหมายสำคัญในการเรียนภาษานั้นก็เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากผู้เรียนจะมีความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์หรือกฎเกณฑ์ทางภาษาแล้วผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านบทบาททางสังคม เจตคติของคู่สนทนา (กนกมนต์ คงสะอาด 2533 : 6)

คาเนลและสเวน (Canale and Swain 1974 :1) ได้กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นการเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถวิสัยทางการสื่อสาร (Communicative competence) เป็นการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยการเรียนรู้จากสื่อของจริงและเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร นอกจากนั้นผู้เรียนจะต้องมีความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic) และวัฒนธรรม (Culture) มอร์โรว์ (Morrow 1981 : 59 – 69) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ควรสอนในสิ่งที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันจริงๆ ในลักษณะบูรณาการทักษะทางภาษาที่หลากหลาย ผู้สอนจึงต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด และพยายามหลีกเลี่ยงการแก้ไขข้อผิดพลาดที่ไม่จำเป็นเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่เชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ริชาร์ด และ รอดเจอร์ส (Richard and Rodgers 1982 : 155 – 156) ที่กล่าวว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ในการเรียนการสอนควรเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ได้อย่างสอดคล้องกันหรือที่เรียกว่า การสอนแบบทักษะสัมพันธ์หรือแบบบูรณาการ

คาเนล และสเวน (Canale and Swain 1980 :1) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) ไว้ว่า คือความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ ซึ่งได้เสนอแนะองค์ประกอบเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ความสามารถทางภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical competence) ได้แก่ การใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษาคือ เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง เป็นแกนในการสื่อความหมาย
2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic competence) เป็นการใช้ภาษาตามหน้าที่ในการสื่อสารให้เหมาะกับบริบททางสังคม
3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse competence) เป็นความสามารถในการทำความเข้าใจ การเชื่อมโยงระหว่างประโยคกับความหมายที่สื่อได้อย่าง

เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษาและทำนายหรือเดาความหมายจากคำชี้แนะ (Context clue)

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic competence or strategic competence) เป็นความสามารถในการเลือกกลวิธีสื่อสาร เพื่อให้ผู้รับและผู้ส่งสารสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่จะสื่อสาร

วิลเลียมส์ (Williams 1995 อ้างถึงใน ปณพร สุวรรณไตรย์ 2539 : 13) กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอย่างแท้จริงและเน้นสื่อที่มีความหลากหลาย
2. ให้ความสำคัญกับภาระงานที่ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน โดยใช้ข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible input)
3. ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ซับซ้อน
4. ไม่เน้นรูปแบบของภาษาหรือไวยากรณ์ ซึ่งรวมถึงการไม่แก้ไขข้อความที่ผู้เรียนใช้ผิด

และการสอนกฎเกณฑ์ทางภาษาเพียงเล็กน้อย

5. ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการเลือกใช้ภาษาและเนื้อหาที่จะเรียน

กุลยา เบญจกาญจน์ (2530 : 22) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหมายถึง การสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษา โดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์มากกว่าการเรียนรู้เพื่อสร้างประโยคที่ถูกต้องทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า ไวยากรณ์มีความสำคัญลดน้อยลง ความจริงแล้วไวยากรณ์ของภาษายังมีความสำคัญอยู่

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 107- 111) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเกิดจากแนวคิดที่เชื่อว่า ภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วย เสียง ศัพท์และโครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย ดังนั้นในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงควรให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้และใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสภาพสังคม ไม่ควรสอนให้ผู้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น และได้เสนอหลักการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนดังต่อไปนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้จุดมุ่งหมายของการเรียนหรือการฝึกภาษาว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่เมื่อเรียนแล้วสามารถสื่อสารได้ตามต้องการ

2. การสอนทักษะภาษาในรูปของทักษะสัมพันธ์ เนื่องจากในชีวิตประจำวันการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมักใช้ทักษะรวมๆกันเป็นวิถีธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นจากการฟังเสมอไป และในบางครั้งต้องอาศัยการทำทางประกอบด้วย

3. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อนำไปใช้ได้จริง และควรให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกใช้ตามที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์นั้นด้วย ทั้งนี้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล (Information gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดเพราะมีความหมายและใกล้เคียงกับการสื่อสารในชีวิตจริง

4. การฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษามากๆ จึงจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ โดยใช้กิจกรรมทางภาษารูปแบบต่างๆให้มากที่สุด นอกจากกิจกรรมช่องว่างของข้อมูลแล้ว (Information gap) ควรใช้กิจกรรมที่เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เช่น เกมสัทภาษา การแก้ปัญหา (Problem solving) การแสดงบทบาทสมมุติ (Role play) เป็นต้น

5. แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ไวยากรณ์ของภาษา (Usage) ดังนั้นครูผู้สอนไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เพราะอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญกับความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

วิจิตรา การกลาง และคณะ (2536 : 37) กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นแนวการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้ในการสื่อความหมายได้จริง เน้นในเรื่องของการสื่อความหมายมากกว่าการจำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ลำดับขั้นของการสอนจะเรียงลำดับจากสิ่งที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุดหรือเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และสภาพแวดล้อมของผู้เรียนมากที่สุด และเป็นแนวการสอนที่เน้นความสำคัญของทักษะพูด

จากแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังกล่าว มุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวันได้ โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาในบริบทของสังคม และวัฒนธรรม (Context of culture) ความเข้าใจภาษาจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อเรามีความเข้าใจในบริบทภาษา ซึ่งจะช่วยให้เนื้อความแจ่มแจ้ง (Halliday 1992) เน้นความคล่องในการใช้ภาษา แต่ไม่ละเลยความถูกต้องในการใช้ภาษา ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาตามแนวนี้ส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมทางการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด โดยฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาแบบทักษะสัมพันธ์ (Integrated skills)

การสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนอ่านในอดีตหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นแนวการสอนแบบเก่า (Pedagogical approach) เป็นแนวการสอนที่มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาและกระตุ้นการเรียนรู้ในชั้นเรียนซึ่งอาจจะไม่สามารถนำมาใช้นอกห้องเรียนได้ด้วยตัวอย่างเช่น การอ่านบทความทางวิชาการ เรื่องสั้นหรือนวนิยายโดยให้คำแปลคำศัพท์ยาก ครูอธิบายโครงสร้างทางภาษาที่ครูเห็นว่ายากและเป็นปัญหาแก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีหน้าที่ฟังและคอยตอบคำถาม (เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว และอรอนงค์ หิรัญบุรณะ 2526 : 63)

การสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนอ่านที่ถือว่า การอ่านเป็นกระบวนการของการสื่อสาร สิ่งที่ได้จากการอ่านจะจูงใจให้นักเรียนทำกิจกรรมอื่นๆต่อไป เช่น ฟัง พูด และเขียน เป็นการสอนอ่านที่เน้นให้ผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านพยากรณ์อากาศเพื่อต้องการทราบว่าการเดินทางมีอุปสรรคหรือไม่เป็นต้น ผู้เรียนจะสนใจข้อมูลที่ใช้ในการสื่อสารมากกว่าตัวภาษาหรือกลวิธีการใช้ภาษา สนใจหน้าที่ทางภาษามากกว่ารูปแบบภาษา การอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการพัฒนาความคิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Scholes 1985 : 5)

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

วิดโดว์สัน (Widdowson 1978 อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร์ 2528 : 42) กล่าวว่า ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านสองระดับ คือระดับความเข้าใจ (Comprehending) และความสามารถในการตีความหมาย (Interpreting) ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาทั้งด้านโครงสร้าง ไวยากรณ์ แปลความหมายของประโยคและตีความจากข้อความที่สัมพันธ์กับประโยคอื่นๆอีกด้วย และการอ่านเป็นทักษะที่ผู้อ่านเป็นผู้กระทำ เนื่องจากผู้อ่านต้องตีความ คาดเดา ตรวจสอบความหมาย คาดการณ์ล่วงหน้าได้ และรวมถึงการตั้งคำถามถามตัวเอง ตลอดเวลาที่ย่าน

วอลเลซ (Wallace 1992 : 54) กล่าวว่า การอ่านที่มีประสิทธิภาพคือการอ่านแบบมีปฏิสัมพันธ์ โดยที่ผู้อ่านเชื่อมโยงสิ่งที่รู้แล้วไปสู่ข่าวสารข้อมูลและเนื้อหาเพื่อสร้างความหมาย กระบวนการอ่านต้องประกอบด้วย ผู้อ่าน - เนื้อหา - บริบท และการมีปฏิสัมพันธ์ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้อ่านเพื่อการเรียนรู้และอ่านเพื่อการสื่อสาร การอ่านเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมากกว่าจะเป็นกิจกรรมที่เป็นเพียงการรับสารเท่านั้น การที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารและเป็นกิจกรรมที่เป็นผู้ผลิตภาษา ผู้เรียนต้องตระหนักและมีจิตสำนึกในการใช้กลวิธีในการอ่านมากกว่าการอ่านภาษาแม่

วิสาข์ จัตวีวัตร์ (2528 ก : 41 - 43) ได้กล่าวถึงแนวความคิดในการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกระบวนการเชิงปฏิบัติการ (Active) กล่าวคือ ในการอ่านเพื่อการสื่อสารนั้นผู้อ่านต้องตีความ ค้นคว้า ตรวจสอบความหมาย คัดการณ์ลวงหน้า และตั้งคำถามตัวเองตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อค้นหาความหมายจากสิ่งที่อ่าน

2. การอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นปฏิกริยาโต้ตอบของบุคคล 2 ฝ่าย คือผู้เขียนและผู้อ่าน การอ่านเป็นบทสนทนาที่เขียนไว้เพื่อให้ผู้อ่านและผู้เขียนได้สื่อสารซึ่งกันและกัน ขณะเขียนผู้เขียนอาจจะสวมบทบาทเป็นผู้อ่านไปด้วยก็ได้ โดยพยายามหาคำถามที่ผู้อ่านอาจจะสงสัยและอยากถามผู้เขียน ดังนั้นผู้เขียนจึงเขียนข้อความที่เปรียบเสมือนเป็นการตอบคำถามของผู้อ่าน ส่วนผู้อ่านก็ใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่าน จึงเกิดเป็นการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

3. บทอ่านหรือเนื้อเรื่องที่น่ามาฝึกอ่านไม่ควรเน้นเฉพาะโครงสร้างทางภาษาหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ (Usage) แต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ควรเน้นความสามารถในการใช้ (Use) ความรู้เหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผู้อ่านควรอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพราะการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายสามารถที่จะหวังผลได้และมีประสิทธิภาพมากกว่าการอ่านแบบไร้จุดมุ่งหมาย เนื่องจากผู้อ่านจะทราบดีว่าอ่านเพื่ออะไร และสามารถเลือกเทคนิคการอ่านที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายนั้นๆมาใช้ขณะอ่าน เช่น การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) และการอ่านเพื่อทราบเรื่องคร่าวๆ (Skimming)

5. แบบฝึกหัดการอ่านควรมุ่งให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น แทนที่จะมุ่งเน้นความเข้าใจเนื้อเรื่องเพียงอย่างเดียว รูปแบบการอ่านที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่าน ได้แก่ คำถามถูก ผิด ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านลำดับความและเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น นอกจากนี้แบบฝึกหัดซึ่งเป็น แผนภูมิ ตาราง แผนที่ กราฟ และรูปภาพ ยังสามารถช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

อรุณี วิริยะจิตรา (Wiryachitra 1985 : 44) กล่าวว่า ในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น จุดมุ่งหมายของการสอนอยู่ที่การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้บรรลุถึงระดับความสามารถในการทำความเข้าใจกับภาษาได้ และรู้จักใช้ความสามารถนั้นๆ เป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจเอกสารต่างๆที่ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งที่เป็นตำราและบทความต่างๆ ดังนั้นผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านดังต่อไปนี้

1. อ่านข้อความ บทความ หรือตำราเรียนเชิงสำรวจได้
2. รู้ว่าเอกสารดังกล่าวนำมาใช้ประโยชน์ตามที่ตนต้องการได้หรือไม่
3. จับความคิดโดยกว้างๆของสิ่งที่อ่านได้
4. จับจุดมุ่งหมายในการเขียนของผู้เขียน
5. ตีความภาพได้
6. ใช้พจนานุกรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. ตีความหมายของคำศัพท์ได้โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์คำ และใช้บริบท
8. เข้าใจความสัมพันธ์ภายในประโยค
9. เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆของเรื่อง โดยพิจารณาจากคำเชื่อมทาง

ไวยากรณ์

10. รู้ใจความหลักและประโยคหลักของแต่ละอนุเจต
11. เรียงลำดับความคิดได้
12. จัดจํารายละเอียดได้
13. บันทึกย่อหรือเขียนสรุปได้
14. รู้จักข้อเท็จจริงและความคิดเห็น
15. ตีเรื่องและคาดการณ์ล่วงหน้าได้
16. สรุปความได้
17. นำสิ่งที่อ่านไปใช้ประโยชน์ได้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 178) กล่าวว่า การอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือไปจากการอ่านเพื่อการศึกษาภาษา เพราะในชีวิตจริงการอ่านสิ่งต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ประกาศ โฆษณา หรือแม้แต่นวนิยาย ผู้อ่านไม่ได้สนใจตัวภาษาแต่สนใจเพียงสาระที่ได้รับ หลังจากนั้นก็มี การแสดงออกต่อสิ่งที่อ่านในรูปแบบต่างๆ เช่น เมื่ออ่านพบประกาศสมัครงานก็อาจจะเขียนจดหมายไปสมัคร หรือไปเล่าให้เพื่อนฟังถึงความสนุกสนานที่ได้รับจากการอ่านนวนิยาย กล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านเป็นส่วนสำคัญสำหรับการอ่านเพื่อการสื่อสาร

การอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น มีความแตกต่างไปจากการอ่านเพื่อการศึกษาภาษา กล่าวคือผู้อ่านต้องมีจุดประสงค์ในการอ่าน และผู้อ่านไม่ใช่เป็นเพียงผู้รับสารเท่านั้นแต่เป็นกิจกรรมที่ผู้อ่านเป็นผู้กระทำหรือมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ใช้ในการอ่านเพื่อการสื่อสารจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่าน เพื่อให้ได้รับข่าวสารข้อมูลที่ต้องการและสามารถนำสาระที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมที่ใช้ในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารควรมุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน เพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวันได้โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาในบริบทและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชน

กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและใช้ความพยายามของตนเองเพื่อสื่อความหมายที่ตนต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจโดยใช้ทักษะทั้ง 4 ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน เขียน ตลอดจนการใช้ภาษาท่าทาง เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนควรเป็นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียนเรียนเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียน ควรจัดให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและฝึกใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลองผิดลองถูก และแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนคอยแนะนำช่วยเหลือ กิจกรรมดังกล่าวได้แก่กิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมคู่ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน แก้ปัญหาาร่วมกันในเรื่องที่อ่าน

ไวท์ (White 1981 : 89) เสนอแนะแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ควรใช้ฝึกอ่านเพื่อการสื่อสารว่าควรคำนึงถึงจุดประสงค์ของผู้เรียนเป็นหลัก การเลือกกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านควรมีสถานการณ์จำลอง ควรให้ผู้เรียนทำกิจกรรมหลังการอ่านจากบทความนั้นๆ และสามารถที่จะสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยวิธีพูด อธิบาย เขียน หรือสื่อข้อความในรูปแบบของแผนผัง แผนภูมิหรือตาราง หรือทำกิจกรรมกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มอ่านข้อความในแต่ละย่อหน้าของบทความเดียวกัน และทุกกลุ่มทำเป็นบันทึกย่อของตนเอง หลังจากนั้นจึงร่วมกันทำรายงานโดยนำมาปะติดปะต่อกัน

มิลเลอร์ (Miller 1984 : 23) กล่าวถึงกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ช่วยผู้อ่านได้มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหา มีการถอดความหมาย ถ่ายโอนความรู้ ทำกิจกรรมโดยใช้ช่องว่างของข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นในการทำให้เกิดการสื่อสาร

วิสาข์ จิตวิตร (2528 : 43) สรุปยุทธวิธีในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ก่อนอ่านข้อความใดๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความล่วงหน้าจากหัวเรื่อง หัวข้อย่อย โดยใช้ความรู้ของตนเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ผู้อ่านสามารถเดาเรื่องได้จากรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ ซึ่งสามารถแนะนำเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านได้

2. ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อค้นข้อมูลบางอย่างโดยใช้เทคนิค Scanning กวาดสายตาอย่างรวดเร็ว เพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งนี้ผู้เขียนอาจตั้งคำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านได้อ่านคำถามก่อนที่จะอ่านข้อความเพื่อให้ผู้อ่านได้มีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

3. การตีความหมายของคำศัพท์ที่ยากจากข้อความในบริบท โดยผู้อ่านอาจจะอนุมาน (Infer) ความหมายของคำศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายตรงกันข้าม โครงสร้างของคำ และประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ผู้อ่านควรรู้ความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆ และโครงสร้างของย่อหน้าที่อ่านโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ ไวยากรณ์ และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่นสามารถเขียนโครงสร้างของย่อหน้าที่ประกอบด้วยใจความสำคัญ (Main idea) และข้อความสนับสนุน (Supporting details) ได้ สามารถบอกหน้าที่ของภาษาว่าข้อความนั้นๆ มีจุดมุ่งหมายในการให้คำจำกัดความ บรรยาย ให้ตัวอย่าง หรือให้เหตุผล เป็นต้น

5. การสร้างแบบฝึกตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่ จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความดียิ่งขึ้น คือถ่ายถอดข้อมูลในรูปแบบต่างๆ (Transfer of information)

5.1 การถ่ายถอดข้อมูลที่อ่านมาเป็นแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และแผนภูมิ

5.2 การถอดความจากแผนผัง ตาราง แผนที่ แผนภูมิ และรูปภาพ เป็นข้อความภาษาอังกฤษ

5.3 การย่อข้อความที่อ่านในรูปของตาราง หรือย่อหน้าสั้นๆ

5.4 การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก Jig-saw reading คือ ผู้อ่านพยายามอ่านเนื้อหาข้อมูล แล้วนำมาปะติดปะต่อกัน เพื่อแก้ปัญหาหรือตอบคำถาม บางอย่าง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 178) ได้เสนอขั้นตอนของการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ซึ่งครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารได้ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre – reading activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนนึกถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การคาดคะเนอาจผิดหรือถูกก็ได้

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพและการแสดงท่าทาง

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While – reading activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้าง และเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip story) อาจจะเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic mapping)

2.3 เติมข้อความลงไปแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic organizer)

2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป (Conclusion)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post – reading activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจจะถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่นทักษะการพูดและเขียนก็ได้

3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

3.3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

เดวีส์ (Davies et al. 1990 : 100) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นภาระงานหรือกิจกรรมควรมีความหลากหลายเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สถานการณ์ของเนื้อหาและได้สำรวจหรือทำนายเนื้อหาที่จะเรียนมากกว่าที่จะอ่านที่ละบรรทัด รวมทั้งฝึกเดาความหมายจากข้อความในบริบทภาษารวมไปถึงมากกว่าที่จะอ่านที่ละบรรทัด รวมทั้งฝึกเดาความหมายจากข้อความในบริบทภาษารวมไปถึงสัญลักษณ์ทางภาษาและภาษาท่าทางด้วย กิจกรรมก่อนการอ่านควรให้นักเรียนได้จับคู่เล่นเกมคำศัพท์ ส่วนขั้นตอนกิจกรรม ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ลีลาและหน้าที่ของภาษา จากนั้นเป็นขั้นตอนทวนการอ่านเพื่อให้ทราบเรื่องคร่าวๆ (Skimming) และอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) แล้วให้ผู้เรียนทำนายและทำกิจกรรมถ่ายโอนข้อมูลโดยการพูด หรือ เขียน เช่น คำถามที่ตอบด้วย yes/no หรือ True/False แบบมีตัวเลือกให้ตอบและแบบเติมคำ ควรนำมาใช้เพื่อเป็นคำถามนำเพราะถือว่าเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์ กิจกรรมหรือภาระงานควรกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการอ่านด้วย

จะเห็นได้ว่าการสอนการอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่เน้นการนำภาษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง โดยการนำเทคนิคและแนวคิดใหม่ๆ มาใช้ในการสอนเพื่อให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะอ่าน เพราะเขาได้ทำกิจกรรมการอ่านที่น่าสนใจและนำไปใช้ได้จริงตามวัตถุประสงค์ของแต่ละคน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการอ่าน นอกจากนี้เขายังมีโอกาสในการฝึกทักษะฟัง พูด และเขียนอีกด้วย

ภาระงานการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

การสร้างภาระงานเพื่อการสื่อสาร (Communicative task) มีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากภาระงานเพื่อการสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจภาษา สามารถถ่ายโอนภาษาที่ได้รับการฝึกในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านกล่าวถึงคำนิยามและภาระงานดังต่อไปนี้

ริชาร์ดส แพลทท์ และวีเบอร์ (Richards, Platt and Weber 1986, quoted in Nunan 1995 : 6) ให้คำนิยามของภาระงานในแง่การเรียนการสอนในชั้นเรียนว่า ภาระงานหมายถึง กิจกรรมและการกระทำใดๆ ที่ก่อให้เกิดกระบวนการและความเข้าใจภาษา เช่น การเขียนแผนที่ ขณะฟังเทป การฟังคำสั่งและออกคำสั่งได้ ภาระงานอาจเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาษาก็ได้ การปฏิบัติภาระงานต้องอาศัยครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้ชัดเจนว่า ต้องทำอะไร อย่างไร จนกระทั่งปฏิบัติภาระงานนั้นสิ้นสุดลง การใช้รูปแบบภาระงานที่หลากหลายช่วยส่งเสริมให้เกิดการสอนเพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้น เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนฝึกภาษาเพื่อการสื่อสาร

บรีน (Breen 1987 : 23) กล่าวว่า ภาระงานหมายถึงโครงสร้างการเรียนรู้ภาษาใดก็ตามที่ประกอบด้วยวัตถุประสงค์เฉพาะ มีเนื้อหาที่เหมาะสม มีขั้นตอนการดำเนินงานเฉพาะเจาะจง และแสดงผลการปฏิบัติภาระงานของนักเรียนด้วย

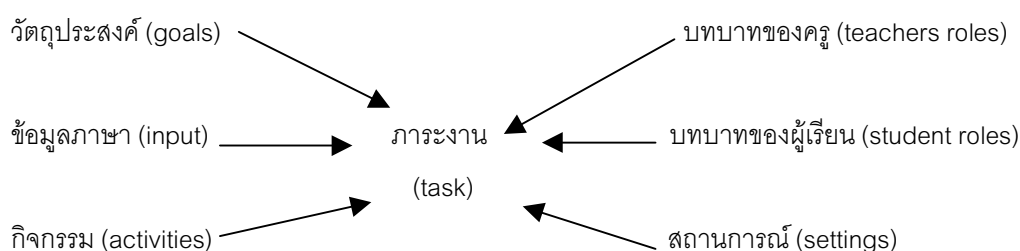
นอกจากนี้ นูแนน (Nunan 1995 : 10) สรุปความหมายของภาระงานเพื่อการสื่อสารว่าหมายถึง ชิ้นงานในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในด้านเสริมสร้างความเข้าใจ สามารถปฏิบัติได้ ผลิตภาษาได้ และสร้างปฏิสัมพันธ์โดยใช้ภาษาเป้าหมาย โดยให้ความสำคัญกับความหมายทางภาษามากกว่ารูปแบบภาษา ภาระงานเพื่อการสื่อสารต้องมีความสมบูรณ์ในตัวเองและประกอบด้วยสถานการณ์ที่สื่อสารได้ในตัวเอง

สเกฮาน (Skehan 1996 : 38-62) กล่าวว่า ภาระงานเป็นกิจกรรมที่คำนึงถึงความหมายเป็นสำคัญ แสดงออกถึงปฏิสัมพันธ์ลักษณะต่างๆ เกี่ยวกับโลกแห่งความเป็นจริง ผลสัมฤทธิ์ของภาระงานเป็นปัจจัยที่สำคัญ การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนจัดว่าเป็นผลลัพธ์ของภาระงานนั้น (Task outcome)

จากความหมายของภาระงานที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ภาระงานเพื่อการสื่อสารหมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์แน่นอนและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติได้ในชั้นเรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา ผลิตและสร้างสรรภาษาโดยถ่ายโอนภาษาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีความหมายมากกว่ากฎเกณฑ์ไวยากรณ์

องค์ประกอบของภาระงานเพื่อการสื่อสาร

นูแนน (Nunan 1995 : 47 – 77) กล่าวว่า ภาระงานเพื่อการสื่อสารมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3 องค์ประกอบสำหรับวิเคราะห์ภาระงานเพื่อการสื่อสาร (A framework for analyzing communicative tasks)

ที่มา : David Nunan, *Designing tasks for the Communicative Classroom* (Cambridge : Cambridge University Press, 1995), 48.

บทนำวิชาศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. วัตถุประสงค์ (Goals) หมายถึง จุดมุ่งหมายกว้างๆของภาระงานการเรียนรู้ วัตถุประสงค์เป็นจุดเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างภาระงานและหลักสูตร วัตถุประสงค์อาจเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ของภาระงาน เช่น ด้านการสื่อสาร จิตพิสัย หรือพุทธิพิสัย หรืออาจจะสะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะทางพฤติกรรมของครูผู้สอนและผู้เรียนโดยตรง ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีวัตถุประสงค์เชิงสื่อสาร 3 ด้านได้แก่

1.1 เพื่อมุ่งส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยอาศัยหลักการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนแนวคิด และเปลี่ยนความคิดเห็น ทศนคติ อารมณ์ ความรู้สึก

1.2 เรียนรู้ข้อมูลทางภาษาที่ใช้ภาษาเป้าหมายจากแหล่งสื่อทางภาษาทั่วไปในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ สัญลักษณ์ ภาพยนตร์ สื่อโทรทัศน์ สไลด์ วิทยู เทปคลาสเซ็ท เป็นต้น

1.3 ให้ผู้เรียนสนุกกับการใช้ทักษะทางภาษาโดยใช้ภาษาเป้าหมายอย่างสร้างสรรค์และสร้างจินตนาการ เช่น บทกลอน เพลง บทละคร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างสรรค์และผลิตภาษาได้ด้วยตัวเอง

2. ข้อมูลทางภาษา (Input) หมายถึง ข้อมูลหรือสื่อทางภาษาที่นำไปสู่การปฏิบัติภาระงาน แหล่งข้อมูลภาษาของภาระงานเพื่อการสื่อสารมีหลายชนิด ซึ่ง บรอสแนน และคณะ (Brosnan et al. 1984, quoted in Nunan 1995 : 58) กล่าวว่า เนื้อหาทางภาษาที่นักเรียน

อ่านควรเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตจริงเกี่ยวกับเรื่องรอบๆตัวของผู้เรียน เช่น การอ่านฉลากสินค้า และบรรจุภัณฑ์สินค้า เป็นต้น โดยที่ครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้ข้อมูลทางภาษาจากสื่อที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน

3. กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities) นูแนน กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ควรประกอบด้วยคุณลักษณะต่อไปนี้

3.1 เน้นการฝึกเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง (Rehearsal for the real world) โดยใช้กิจกรรมที่เน้นความสมจริง (Authenticity)

3.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะทางภาษาและการใช้ทักษะทางภาษา (Skill getting and skill using) โดยการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะทางภาษา และสามารถนำทักษะเหล่านั้นไปใช้ผลิตภาษาเพื่อการสื่อสารได้

3.3 เน้นความถูกต้องแม่นยำและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Accuracy and fluency) บรัมฟิต (Brumfit 1984, quoted in Nunan 1995 : 63) ได้กล่าวเสริมว่าการมุ่งพัฒนาทั้งความถูกต้องแม่นยำและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเป็นสิ่งที่ต้องกระทำควบคู่กันไป แต่ถ้าพบว่ามีกิจกรรมใดขัดแย้งกันก็ควรปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงระดับการควบคุมกิจกรรมของครูผู้สอนและกิจกรรมของผู้เรียนด้วย

3.4 เลือกรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม

4. บทบาทของผู้เรียน (Learner's roles) หมายถึงการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการดำเนินการปฏิบัติภาระงานเพื่อการเรียนรู้ ริชาร์ดส และรอดเจอร์ส (Richards and Rodgers 1986, quoted in Nunan 1995 : 79 – 80) วิเคราะห์บทบาทของผู้เรียนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

4.1 แสดงบทบาทเป็นผู้รับสารโดยอ้อม (Passive recipient) เป็นการแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นอกห้องเรียน

4.2 แสดงบทบาทเป็นผู้สร้างปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ผู้เรียนเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับข้อมูล

4.3 แสดงบทบาทเป็นผู้ฟังและผู้ปฏิบัติ (Listener and performer)

4.4 บทบาทของผู้เรียนเกี่ยวข้องกับพัฒนาการเฉพาะบุคคล

4.5 บทบาทของผู้เรียนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางสังคม บทบาททางสังคมและปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้เรียนไม่สามารถแยกออกจากกระบวนการเรียนรู้เชิงจิตวิทยาได้

4.6 ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเอง

5. บทบาทของครูผู้สอน (Teacher's roles) ครูผู้สอนมีส่วนช่วยให้การใช้สื่อการสอนมีอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการสอน ซึ่ง ริชาร์ดส และรอดเจอร์ส (Richards and Rodgers 1986; quoted in Nunan 1995 : 84) กล่าวว่า บทบาทของผู้เรียนนั้นใกล้เคียงและเกี่ยวข้องกับหน้าที่และสถานภาพของครูผู้สอน ผู้สอนอาจแสดงบทบาทเป็นผู้ควบคุม เป็นผู้กระตุ้นการเรียนการสอน เป็นที่ปรึกษา หรือผู้แนะแนว เป็นต้น นอกจากนี้เขายังพบว่า บทบาทของครูผู้สอนนั้นเกี่ยวข้องกับลักษณะดังต่อไปนี้

5.1 รูปแบบของบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนนั้น ได้รับการคาดหวังให้เป็นผู้ อำนวยการฝึกภาษา ที่ปรึกษา หรือเป็นแบบอย่าง เป็นต้น

5.2 ระดับการควบคุมของครูผู้สอนมีผลต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียน

5.3 บทบาทของครูผู้สอนขึ้นอยู่กับระดับความรับผิดชอบเนื้อหาในด้านการ เรียนการสอน

5.4 บทบาทของครูผู้สอนขึ้นอยู่กับรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของครู ผู้สอนและผู้เรียน

6. ฉากหรือสถานการณ์ (Settings) หมายถึง การจัดชั้นเรียนให้เป็นสถานการณ์ เฉพาะสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในสังคมนอกชั้นเรียน เช่น การ ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันทั้งชั้นเรียน กิจกรรมกลุ่มย่อย หรือกิจกรรมคู่ นอกจากนี้ นูแนน (Nunan 1995 : 92 – 93) ยังแบ่งสถานการณ์ในการเรียนออกเป็น 2 แบบ คือ

6.1 รูปแบบการปฏิบัติการเรียนรู้ (Learning mode) หมายถึง รูปแบบการจัด ชั้นเรียนโดยแบ่งเป็นกลุ่มทั้งชั้นเรียน แบบกลุ่มย่อย แบบเป็นคู่ หรือรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตัวเอง ซึ่งอาจมีครูเป็นผู้กำกับชั้นเรียน

6.2 สภาพแวดล้อม (Environment) หมายถึง สถานที่ที่เกิดการเรียนรู้ เช่น ห้องปฏิบัติการภาษา ชั้นเรียนทั่วไป หรือศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-access learning center)

นอกจากนี้ เอลลิส (Ellis 1997 : 38) กล่าวว่า หากพิจารณาภาระงานเฉพาะด้าน ควร คำนึงถึงองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ข้อมูลทางภาษา (Input) เป็นข้อมูลทางภาษาที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติการงาน เช่น ข้อมูลทางภาษาแบบใช้คำพูด และไม่ใช้คำพูด (Verbal and non - verbal)

2. สถานการณ์ในการสอน (Conditions) ควรกำหนดรูปแบบของสถานการณ์ในการปฏิบัติภาระงาน เช่น กิจกรรมทั้งชั้นเรียน หรือ กิจกรรมกลุ่มย่อย เป็นต้น

3. กระบวนการสอน (Procedures) ควรระบุขั้นตอนในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนใช้ประกอบการปฏิบัติภาระงานให้เสร็จสมบูรณ์ เช่น ผู้เรียนต้องเตรียมตัวก่อนปฏิบัติภาระงานหรือไม่

4. ผลลัพธ์ของภาระงาน (Outcomes) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติภาระงานเสร็จสมบูรณ์ อะไรคือสิ่งที่บ่งบอกถึงความสำเร็จ ผลลัพธ์ของภาระงานเกิดจากผลผลิตของความสามารถในการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียน และกระบวนการที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน เช่น เมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการสื่อสาร ผู้เรียนอาจใช้วิธีการแก้ไขข้อผิดพลาด หรือถามคำถามเพื่อขยายความหัวเรื่อง เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปองค์ประกอบของการสร้างภาระงานเพื่อการสื่อสารมี 6 ประการได้แก่ วัตถุประสงค์ ข้อมูลของภาษา กิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของครูผู้สอน บทบาทของผู้เรียน และสถานการณ์ในการเรียนการสอน ครูผู้สอนอาจยึดแนวคิดของนักการศึกษาท่านใดท่านหนึ่งหรือผสมผสานกันเป็นแนวทางในการสร้างภาระงานเพื่อการสื่อสาร อย่างไรก็ตามควรพิจารณาสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่ต้องการ

เดวีส์ และคณะ (Davies et al. 1990 : คำนำ) ให้แนวคิดว่าการเรียนจะช่วยเตรียมนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียน หลังจากทำภาระงานไปแล้วนักเรียนจะมีความรู้สึกที่อ่านได้ดีขึ้นและมั่นใจขึ้นกว่าเดิม โดยนักเรียนจะเป็นผู้กระทำภาระงานทั้งหมด ส่วนครูจะคอยเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ลักษณะภาระงานควรเป็นกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้หรือฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง

รูปแบบภาระงานการอ่านของเดวีส์และคณะ ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-text work) เป็นการสร้างความสนใจโดยให้ผู้เรียนคาดคะเน ระดมความคิด สอบถามประสบการณ์เดิมของผู้เรียนที่สัมพันธ์กับเนื้อหา จัดหาสื่อที่เกี่ยวข้องมากระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

2. นำเสนอเนื้อหา (Presentation) ตรวจสอบชนิด ลีลาและหน้าที่ของภาษา แล้วให้ผู้เรียนใช้กลวิธีต่างๆในการอ่าน เช่น การอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) เพื่อทำนายสถานการณ์หรือเนื้อเรื่องและ ใช้วิธีการอ่านแบบข้ามคำ (Skimming) เพื่อหาใจความหลักของเนื้อเรื่อง จากนั้นให้ผู้เรียนทำงานเดี่ยวหรือกลุ่มย่อย

3. วิเคราะห์ ตัดทอนและถ่ายโอนข้อมูล (Analysis, Extraction, and Transference) ในขั้นนี้ผู้เรียนทำงานเดี่ยว คู่ หรือกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคนในการถ่ายโอนข้อมูลในภาระงานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้

4. ตรวจสอบกิจกรรมที่ได้เรียนในแต่ละหน่วย (Checking of learning) โดยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมดังนี้

4.1 ตรวจสอบชนิดของเนื้อหา

4.2 หน้าที่ทางภาษา

4.3 ทักษะที่ใช้รวมไปถึงคำศัพท์หรือสำนวนที่ใช้ในบทนั้นๆ

การเลือกสื่อการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สื่อการสอนในที่นี้ หมายถึง หนังสือเรียน คู่มือครู อุปกรณ์การสอน รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่ครูสอนภาษาอังกฤษใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เอลลิส (Ellis 1984 : 19) อ้างถึงใน พูนทรัพย์ นาคานาคา 2539 : 59) กล่าวถึงลักษณะของสื่อการสอนที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า ควรจะมีจุดประสงค์ที่จะฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะ ทั้งนี้พิจารณาถึงกิจกรรมที่จัดไว้จะต้องเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความต้องการในการสื่อสารจริงๆ กล่าวคือผู้เรียนต้องพยายามสื่อความหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ เป็นกิจกรรมที่ปรับเปลี่ยนได้ ไม่ใช่กำหนดคำตอบไว้ตายตัว

ประทีน พิมสาร (2530 : 73 – 77) ได้ให้ความเห็นในการเลือกลักษณะแบบเรียนที่ใช้ในการอ่านเพื่อการสื่อสารว่า ควรคำนึงถึงหลักการ 3 ประการ คือ

1. ความยากง่ายของภาษา (Readability) ในการเลือกแบบเรียนหรือบทอ่านโดยคำนึงถึงความยากง่ายของภาษาที่ใช้ ตั้งแต่คำศัพท์ (Lexical) โครงสร้างภาษา (Linguistic structure) ตลอดจนการเรียบเรียงภาษาหรือการเขียน (Rhetorical structure) ของค้ประกอบเหล่านี้ควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

2. ความเหมาะสมของเนื้อหา (Suitability of context) เนื้อหาของบทเรียนนั้นควรอยู่ในความสนใจของผู้เรียน มีลักษณะที่ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ มีคำศัพท์ โครงสร้างของประโยคและสำนวนภาษาที่เหมาะสม และให้ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในสิ่งที่อ่าน ได้ค้นคว้า หรืออ่านเพิ่มเติมเพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน

3. บทเรียนควรเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ (Exploitability) แบบเรียนที่เลือกมา ควรประกอบด้วยบทเรียนที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือเกิดประโยชน์แก่ผู้อ่าน ผู้เรียนได้รู้คำศัพท์มากขึ้น อ่านได้เข้าใจเร็วขึ้น สามารถแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ วิเคราะห์สิ่ง

ที่อ่านได้ สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น รวมทั้งรู้จุดมุ่งหมายและความรู้สึกของผู้เขียน

วิสาข์ จิตวิตร (2541 : 254 – 255) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลือกบทอ่านสรุปได้ดังนี้

1. ความเหมาะสมของเนื้อหา ครูควรเลือกเนื้อหาที่นักเรียนสนใจโดยการสังเกตว่าหนังสือประเภทไหนที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุดเรียน ในการเลือกเนื้อหาควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- 1.1 เป็นเนื้อหาที่บอกนักเรียนในสิ่งที่เขาไม่รู้มาก่อน
- 1.2 แนะนำให้นักเรียนคิดในสิ่งใหม่ๆที่เขาไม่เคยคิดมาก่อน
- 1.3 ช่วยให้เข้าใจว่าคนอื่นคิดและรู้สึกอย่างไร
- 1.4 ทำให้อยากอ่านหนังสือต่อไป

นอกจากนี้ควรเลือกบทอ่านที่ทำทนายสติปัญญาของนักเรียนโดยไม่ต้องอาศัยความรู้ภาษาอังกฤษมากนัก มีคำศัพท์ที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้ ไม่ควรมีคำศัพท์ใหม่ๆมากเกินไป ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกเดาความหมายของคำจากบริบท

2. ประโยชน์ของบทอ่าน เนื้อหาของบทอ่านนั้นควรใช้สอนได้ทั้งภาษาและเนื้อหาควบคู่กันไปเพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อเนื้อหาต่างๆ และเนื้อหาของบทอ่านควรสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3. ความเหมาะสมทางด้านการเมืองและวัฒนธรรม ควรเลือกบทอ่านที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมและสภาพการเมืองของประเทศ ไม่ควรใช้เนื้อหาที่ไม่เป็นที่ยอมรับของวัฒนธรรมไทย

4. ควรเลือกบทอ่านที่เป็นเอกสารจริงหรือเรื่องที่ทำให้ง่ายขึ้น ครูควรเลือกบทอ่านที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถอย่างอิสระ ถ้าไม่สามารถเลือกบทอ่านที่เป็นเอกสารจริงในระดับที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ก็ควรทำให้บทอ่านง่ายขึ้น เช่น ให้คำศัพท์ที่ง่ายขึ้น ทำโครงสร้างประโยคไม่ซับซ้อน ถ้าครูสามารถหาเรื่องที่เขียนให้ง่ายขึ้นกว่าฉบับเดิมได้ก็ควรกระทำ เพราะดีกว่าให้นักเรียนอ่านสิ่งที่เขาไม่สามารถจะอ่านได้เองตามลำพัง

กล่าวโดยสรุปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศดังเช่นในประเทศไทยนั้น สื่อการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ หากครูสามารถพัฒนาสื่อการเรียนที่มีความเหมาะสมกับสภาพสังคม ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน มีความยากง่าย มีเนื้อหาที่น่าสนใจ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ สื่อการเรียนนั้นก็ย่อมจะช่วยให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

การเลือกสื่อการสอนจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร

การเลือกใช้นิตยสารพิมพ์และวารสารมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นปัญหาสำหรับครูผู้สอนอ่านคือ การคัดเลือกบทอ่านที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถและความสนใจของนักเรียน นักวิชาการได้เสนอแนวทางในการเลือกบทอ่านดังต่อไปนี้

มานิต บุญประเสริฐ (2530 ข : 58-59 อ้างถึงใน พิศาล อินทร์ทอง 2539 : 38) กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อความจากหนังสือพิมพ์เพื่อใช้ในการเรียนการสอน ดังนี้

1. โครงสร้างไวยากรณ์

1.1 มีโครงสร้างไวยากรณ์ของประโยคที่สามารถเป็นตัวอย่างได้

1.2 มีโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมือนกับข้อความที่กำลังสอน สามารถนำไปเป็น

แบบฝึกหัดหรือข้อสอบย่อยได้

1.3 ใช้รูปประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์เป็นตัวอย่างของภาษาเขียนที่ดี

2. เนื้อหา

2.1 มีความสมบูรณ์ในเนื้อหา

2.2 ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นอยู่แล้วในภาษาแม่

2.3 เป็นเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ

2.4 มีรูปประโยคทำให้เข้าใจง่าย

2.5 มีความยาวไม่มากเกินไป

2.6 มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและเวลา

3. คำศัพท์

3.1 มีคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยพบมาแล้วในบทเรียนปรากฏในบริบทที่ต่างกันอย่าง

ไป

3.2 เป็นคำศัพท์ใหม่ที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

ที่ควรทราบ

3.3 เป็นศัพท์ที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

อ่ำไพ บุญรักษ (2533 : 33-47) ได้กล่าวถึงการคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบฝึกดังนี้

1. ความสอดคล้องกับหลักสูตรและจุดประสงค์

2. ความยากง่ายและเหมาะสมกับระดับชั้น โดยพิจารณาคำศัพท์และโครงสร้าง

ไวยากรณ์ กล่าวคือ เป็นคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่พบในหนังสือแบบเรียนในระดับนั้นๆ หรือเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนระดับนี้ควรทราบ เพราะเป็นคำศัพท์ที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน

3. ความสั้นยาวของเรื่อง

4. ความเหมาะสมของเนื้อหาที่จะใช้ในการเรียนการสอน กล่าวคือ เป็นเนื้อหาที่ไม่ขัดต่อหลักศีลธรรม และให้ประสบการณ์ที่ดีต่อผู้อ่าน

5. ความสอดคล้องของเนื้อหากับความสนใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

โดยสรุปในการเลือกแบบเรียนหรือข้อเขียนมาให้ผู้เรียนอ่านนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ เนื่องจากเนื้อหาของบทเรียนมีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง ดังนั้นในการเลือกบทอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ควรเลือกรื่องที่ผู้เรียนพบในชีวิตจริง มีเนื้อหาสาระความสั้นยาวของเรื่อง และความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถและความสนใจของนักเรียน สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นแบบอย่างของภาษาที่ดีที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและไม่ขัดต่อวัฒนธรรมไทย

หนังสือพิมพ์และนิตยสาร

หนังสือพิมพ์และนิตยสารมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นสิ่งพิมพ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคยมากที่สุดในชีวิตประจำวัน นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “หนังสือพิมพ์” ไว้ดังนี้

ฟีเธอร์ (Feather 1988 :185) กล่าวถึงความหมายของหนังสือพิมพ์ว่า “หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่มีลำดับต่อเรื่องที่พิมพ์ออกมาเป็นประจำ เป็นรายวันหรือรายสัปดาห์ โดยมีหน้าที่หลักในการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ปัจจุบัน”

พานธ (Paneth 1983 : 328) กล่าวว่า “หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ออกเป็นประจำหรือรายสัปดาห์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับข่าว ข่าวสาร และการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน คอลัมน์แนะนำประเภทต่างๆ รวมทั้งส่วนที่เป็นสาระบันเทิงและส่วนที่เป็นโฆษณา”

วิวัฒน์ ใจเที่ยง (2530 : 16) สรุปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษว่า เป็นสิ่งพิมพ์ที่เป็นหน้ากระดาษใหญ่ พับได้ ไม่เย็บเล่ม ออกเป็นประจำทุกวัน มีข่าวสาร บทความ สารคดี กีฬา เศรษฐกิจ บันเทิง ตลอดจนหน้าโฆษณา ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

จำนง วิบูลย์ศรี และดวงทิพย์ วรพันธ์ (2530 : 16) กล่าวถึงหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ว่า หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ 5 ประการ คือ

1. เสนอข่าว
2. วิเคราะห์ข่าว
3. ให้ความบันเทิง

4. ให้บริการ

5. ลงโฆษณา

จักรพงษ์ พงศ์เวชรักษ์ (2532) กล่าวถึงหนังสือพิมพ์สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทต่อความคิด ทักษะคิด และพฤติกรรมของผู้อ่าน เพราะหนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องและอาจมีผลกระทบต่อผู้คนในสังคม เช่น ข่าวการเมือง ข่าวสภาพเศรษฐกิจ ข่าวอาชญากรรม ข่าววิทยาศาสตร์ก้าวหน้า เป็นต้น ซึ่งข่าวเหล่านี้เป็นข่าวที่เกี่ยวข้องผูกพันกับชีวิตของคนในสังคมอย่างแยกไม่ออก

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2538) ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์ว่า หมายถึงสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับข่าวและสถานการณ์ปัจจุบัน มักออกเป็นรายวัน แต่อาจออกเป็นราย 2 วัน 7 วัน 10 วัน หรืออื่นๆ ก็ได้ แต่ไม่ทิ้งช่วงนานเกินไป ไม่เย็บเล่ม และไม่มีปก

สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นประจำ เป็นรายวันหรือรายสัปดาห์ โดยมุ่งนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สารคดี ความบันเทิง และบริการต่างๆสู่สังคม ซึ่งอาจมีผลต่อความคิด ทักษะคิดของผู้อ่าน ทั้งในด้านบวกหรือด้านลบ มีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนไทยอย่างแยกไม่ออก ผู้อ่านสามารถเลือกอ่านได้ตามความสนใจเพื่อให้ได้รับความรู้และความบันเทิงอย่างกว้างขวาง ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน

ความสำคัญและประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ต่อการเรียนการสอน

หนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษเป็นสื่อที่พบในชีวิตประจำวันที่มีลักษณะเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะทั้งนี้เพราะข่าวและบทความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์และนิตยสารเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ดังนั้นทวิวิชาการหลายท่านได้ให้ความเห็นในเรื่องประโยชน์ในการใช้หนังสือพิมพ์และนิตยสารในการเรียนการสอนอ่านดังนี้

วอล์คเกอร์และคณะ (Walker and others 1987 : 653) พบว่าหนังสือพิมพ์มีส่วนช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ ความเข้าใจ การปฏิบัติตามคำสั่ง การอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียน และส่งผลให้มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ในชีวิตจริง เนื่องจากหนังสือพิมพ์ให้สถานการณ์จริง การสอนด้วยหนังสือพิมพ์จึงเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนนำทักษะเชิงวิชาการ (Academic skills) ของตนมาใช้แก้ปัญหาต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์

เฟร็ดริคสัน และเวเดล (Fredrickson and Wedel 1992 :111) กล่าวถึงเหตุผล 7 ประการ ซึ่งครูทั่วโลกนิยมใช้หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลักในการสอนอ่าน คือ

1. เป็นแหล่งข้อมูลภาษาอังกฤษที่ทันสมัยที่สุด
2. มีเนื้อหาครอบคลุมหัวเรื่องสำคัญๆ ที่อยู่ในความสนใจ
3. เป็นเครื่องมือสำคัญในการสะสมคำศัพท์
4. หาอ่านง่าย
5. มีรูปแบบและเนื้อหาที่อ่านง่ายที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับบรรดาเอกสาร ที่เขียนให้เจ้าของภาษาอ่าน
6. เป็นเอกสารที่นำมาใช้ได้โดยไม่ต้องมีการดัดแปลงให้ง่ายขึ้น เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบันมาบ้างแล้วจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วิทยุ และโทรทัศน์
7. เป็นเอกสารภาษาอังกฤษชนิดเดียวที่มีแนวโน้มว่านักเรียนจะอ่านต่อไปหลังจบการศึกษา

สรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์เป็นเอกสารที่มีเนื้อหาที่พบได้ในชีวิตประจำวันจริงๆ การนำหนังสือพิมพ์มาใช้ในการเรียนการสอนจะสามารถแก้ปัญหาในด้านความซับซ้อนของโครงสร้างและความหมายของภาษาได้ (Johnson 1984 : 2 – 11) เช่น การฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ข่าวจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนเคยฟังและอ่านข่าวนั้นในภาษาของตนเองมาแล้ว เมื่ออ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ จะช่วยให้สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้ง่ายยิ่งขึ้น หรือทราบความหมายได้ในทันที เนื่องจากเกิดการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมที่ใช้ในชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและเต็มใจมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

ความสำคัญและประโยชน์ของนิตยสารต่อการเรียนการสอน

นิตยสารเป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์อีกชนิดหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้เช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ คำว่า “นิตยสาร” หมายถึงสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอ ส่วนใหญ่จะออกเป็นรายสัปดาห์ รายบั๊กซ์ หรือรายเดือน มักจะมีขนาดเล็กกว่าหนังสือพิมพ์ มีปก เย็บเล่ม มีการจัดหน้าโดยใช้สีสรร และรูปภาพสวยงาม พิถีพิถันกว่าหนังสือพิมพ์ เนื้อหาอาจเกี่ยวกับข่าวสาร ความรู้ สารคดี นิยาย หรืออื่นๆ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2538)

นิตยสารมีข้อแตกต่างจากหนังสือพิมพ์หลายประการดังต่อไปนี้

1. การตีพิมพ์ ทั้งหนังสือพิมพ์และนิตยสารมีกำหนดออกแน่นอน แตกต่างกันที่ช่วงเวลาการออก ปกติหนังสือพิมพ์จะออกเป็นรายวันหรือรายสัปดาห์เป็นส่วนใหญ่ ตัวอย่างของหนังสือพิมพ์รายวันได้แก่ หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น (The Nation) หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ได้แก่

หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นท์วีคลี่ (The Bangkok Post Student Weekly) เป็นต้น

ส่วนนิตยสารอาจออกเป็นรายสัปดาห์หรือรายปักษ์หรือรายเดือน ตัวอย่างของนิตยสาร ได้แก่ นิวสวีค (Newsweek) เดอะซันเดย์แมกกาซีน (The Sunday Magazine) นิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (NJ magazine) เป็นต้น

2. เนื้อหา หนังสือพิมพ์จะเน้นเนื้อหาในเรื่องข่าว รวมทั้งเหตุการณ์ปัจจุบันที่อยู่ในความสนใจของประชาชนในขณะนั้นเป็นสำคัญ ส่วนนิตยสารจะมีความหลากหลายในเนื้อหา มากกว่า ซึ่งอาจเกี่ยวกับ ข่าวสารความรู้ สารคดี นิยาย เป็นต้น ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของนิตยสารนั้นมุ่งกลุ่มผู้อ่านประเภทใด

3. วัตถุประสงค์ หนังสือพิมพ์มีวัตถุประสงค์ในการเสนอข่าวเป็นหลัก และมีเนื้อหาประเภทอื่นเป็นส่วนประกอบ ส่วนนิตยสารมีวัตถุประสงค์หลากหลายขึ้นอยู่กับประเภทของนิตยสารและกลุ่มเป้าหมายของนิตยสารนั้น เช่น นิตยสารประเภทบันเทิง ก็มีวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิงของผู้อ่าน

ทั้งหนังสือพิมพ์และนิตยสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษา ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง กล่าวคือ บทเรียนที่นำเนื้อหาจากนิตยสารจะมีลักษณะที่ละเอียดกว่า และมีเนื้อหาที่หลากหลายกว่าหนังสือพิมพ์ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของนิตยสารนั้นๆ

สรุปได้ว่าการนำเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการสอนอ่านนั้น เป็นการให้ประสบการณ์ในชีวิตแก่ผู้เรียนอันจะนำไปสู่เป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง กล่าวคือช่วยให้มีความรู้กว้างขวางทันยุคทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักการคิดวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลให้คิดสนใจและสามารถนำความรู้ต่างๆไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน นับเป็นบทเรียนที่มีคุณค่าอย่างยิ่งที่ไม่มีในหลักสูตร และเป็นบทเรียนที่ฝึกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ลักษณะทั่วไปของการรวบรวมข่าวและการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นท์วีคลี่และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์

การรวบรวมข่าว

บทบาทที่สำคัญของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์และนิตยสารก็คือการรวบรวมข่าวจากแหล่งข่าวต่างๆตามเป้าหมายและนโยบายของหนังสือพิมพ์

พิศิษฐ์ ชาวลาวัช (2530) และ มาลี บุญศิริพันธ์ (2531) (อ้างถึงใน จักรพงษ์ พงศ์เวชรักษ์ 2532 : 10-20) ได้กล่าวถึงการรวบรวมข่าวสรุปว่า เป็นการเสาะแสวงหาข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นที่มีความสอดคล้อง มีความสำคัญ และมีความน่าสนใจ จากแหล่งข่าวที่อาจจะเป็น บุคคล เรื่องราวเหตุการณ์ สถานการณ์ต่างๆ หรือเอกสารอ้างอิงโดยการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์หรือการค้นคว้าจากเอกสาร เป็นต้น

การรวบรวมข่าวของหนังสือพิมพ์โดยทั่วไป จะต้องพิจารณาถึงปัจจัย 2 ประการ คือ แหล่งข่าวและวิธีการรวบรวมข่าว

แหล่งข่าวคือบ่อเกิดหรือที่มาของข่าวทุกชนิด หรือแหล่งข้อมูลที่เป็นต้นตอของข่าว อาจเป็นบุคคล เหตุการณ์ หรือเอกสาร เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และหนังสือพิมพ์และนิตยสารดังกล่าว มีนโยบายมุ่งเสนอข่าวการศึกษา เยาวชน และองค์การที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน ดังนั้นแหล่งข่าว ของหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จึงเป็นสถาบันศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน เช่น กระทรวงศึกษาธิการ องค์การยูนิเซฟ สถาบันการศึกษาต่างๆ สำนักข่าวต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศ การสัมมนาและการแถลงข่าวต่างๆ และจากหนังสือพิมพ์ วารสารต่างๆ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์ วิธีการรวบรวมข่าว

การรวบรวมข่าวเป็นการเสาะแสวงหาความข้อเท็จจริงที่มีความสอดคล้อง จากแหล่งข่าวที่อาจเป็นบุคคล เรื่องราว เหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆเพื่อเรียบเรียงไว้ลงตีพิมพ์เป็น เรื่องต่างๆ สำหรับหนังสือพิมพ์ต่อไป

ดร.ณี หิรัญรักษ์ (2530 : 93) กล่าวถึงวิธีการรวบรวมข่าวว่าประกอบด้วยเทคนิค 3 ประการคือ

1. การสังเกตการณ์ จัดว่าเป็นวิธีการที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการหาข้อมูลและข้อเท็จจริง ซึ่งผู้สื่อข่าวจะต้องอยู่ในเหตุการณ์นั้นเพื่อจะรับรู้และได้ยืนในสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยตาของตน ซึ่งจะ ทำให้ผู้สื่อข่าวได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้

2. การสัมภาษณ์ เป็นการได้ข้อมูลจากผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ผู้สื่อข่าวจะต้องรู้และมีคำถามเจาะลึกไปถามผู้ถูกสัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดและข้อเท็จจริง

3. การค้นคว้าเอกสาร เป็นการเสาะแสวงหาข้อมูลจากสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น จดหมายข่าว รายงานประจำปี รายงานการวิจัย เป็นต้น เป็นเทคนิคที่บรรณาธิการใช้ในการรวบรวมข่าวมากที่สุด

การบรรณาธิกรณ์ข่าว

การบรรณาธิกรณ์ข่าวเป็นกระบวนการที่กองบรรณาธิการดำเนินการกับข่าวก่อนที่จะออกสู่สายตาประชาชน ประกอบด้วย การเลือกข่าว การเขียนหัวข้อข่าวและการตรวจแก้ไขให้ถูกต้องสอดคล้องกับนโยบายของหนังสือพิมพ์

ชวรัตน์ เชิดชัย (2520 : 1) กล่าวถึงกรรมวิธีการบรรณาธิกรณ์ข่าวของบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. การคัดเลือกข่าว ข่าวที่บรรณาธิการจะคัดเลือกจะต้องเป็นข่าวที่สดสมสมัย มีความสำคัญ น่าสนใจสำหรับผู้อ่าน ต้องเป็นข่าวเกี่ยวกับการศึกษา เยาวชนและกิจกรรมสำหรับเยาวชน

2. การคัดเลือกข่าวเด่นประจำฉบับ โดยปกติจะเป็นข่าวประเภทการศึกษา เยาวชน และข่าวที่อยู่ในความสนใจของเยาวชน

3. การตรวจแก้ต้นฉบับ บรรณาธิการจะพิถีพิถันกันการตรวจแก้ต้นฉบับมากโดยเฉพาะในเรื่องของภาษา เพราะหนังสือพิมพ์มีนโยบายที่จะเป็นสื่อการสอน เช่น การตรวจแก้ไขเรื่องไวยากรณ์ การใช้คำ การสะกดคำ คำฟุ่มเฟือย ตลอดจนรู้แบบภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ของหนังสือพิมพ์

4. การเขียนข้อหัวข่าว หนังสือพิมพ์จะมีรูปแบบในการเขียนหัวข่าวเช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์โดยทั่วไปเพื่อดึงดูดความสนใจผู้อ่าน เช่นการละเว้น article หรือ verb to be การใช้รูปประโยคแบบปัจจุบัน เป็นต้น

5. การพิสูจน์อักษร เป็นงานขั้นสุดท้ายของบรรณาธิการในการบรรณาธิกรณ์ข่าว บรรณาธิการจะต้องตรวจดูตัวอักษรที่เรียงพิมพ์แล้วว่าตรงกับต้นฉบับหรือไม่ เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิด

คุณค่าของข่าว

คุณลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของข่าวคือ คุณค่าของข่าว ผู้สื่อข่าวจะต้องพิจารณาในทัศนะของผู้อ่าน คือข่าวนั้นต้องน่าสนใจ มีความสำคัญ และต้องเป็นข้อเท็จจริงที่มีความทันสมัยสำหรับผู้อ่าน

มาลี บุญศิริพันธ์ (2531) กล่าวสรุปว่า ข่าวประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือ ความสนใจ ข้อเท็จจริง และผู้อ่าน กล่าวคือข้อเท็จจริงต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ดังนั้น ผู้สื่อข่าวจึงจำเป็นต้องรายงานข้อเท็จจริงให้เป็นที่สนใจแก่ผู้อ่าน สาระสำคัญของข่าวต้องเป็นรายงานของเหตุการณ์ปัจจุบันที่ผู้สื่อข่าวหรือบรรณาธิการ

เห็นพ้องต้องกันว่า ประชาชนควรรับทราบเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้นๆ ดังนั้น ทั้งผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการข่าวจึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทอย่างมากในการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าเหตุการณ์ใดควรได้รับรายงานหรือไม่ จากบทบาทสำคัญนี้ คุณค่าของข่าวที่ปฏิบัติกันเสมอมาก็คือ

1. ความน่าสนใจ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วประชาชนสนใจใคร่รู้ อยากติดตาม เช่น การค้นพบการหดตัวของดวงอาทิตย์ เป็นต้น
2. ความสดหรือความทันสมัย หมายถึง ความรวดเร็วในการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น ข่าวกิจกรรมวันเด็กเนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติใกล้จะมาถึง เป็นต้น
3. ความใกล้ชิด หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้ตัวผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ทั้งด้านระยะเวลา ระยะเวลาทางและความคิด
4. ความเด่น ครอบคลุมถึง บุคคล สถานที่ หรือเวลา ในเหตุการณ์ เช่น ข่าวนักเรียนไทยได้รับรางวัลชนะเลิศในการตอบปัญหาในต่างประเทศ เป็นต้น
5. ประโยชน์ เช่น การแจกทุนการศึกษา ข่าวการศึกษาต่อต่างประเทศ เป็นต้น
6. ผลกระทบเช่นข่าวจำนวนที่เพิ่มขึ้นของผู้สมัครสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีข่าวเกี่ยวกับสาระน่ารู้ ข่าวในวงการบันเทิง และข่าวบริการต่างๆ เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของหนังสือพิมพ์เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและเยาวชน ดังนั้นข่าวที่มีคุณค่าส่วนใหญ่จึงเป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เยาวชน และกิจกรรมสำหรับเยาวชน

การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์และนิตยสารสำหรับเยาวชนจะต้องผ่านกระบวนการบรรณาธิการก่อนที่จะออกตีพิมพ์ กล่าวคือ จะต้องผ่านการคัดเลือก ประเมินคุณค่า ตรวจสอบแก้ไข เพื่อให้ข่าวมีความถูกต้องเหมาะสมที่สุด ไม่ขัดต่อระเบียบวินัยของสังคม ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อผู้อ่าน ข่าวจึงมีคุณค่าและมีประโยชน์ ช่วยส่งเสริมและสร้างสรรค์ความคิดทัศนคติของผู้อ่าน จึงเป็นสื่อที่มีคุณค่าทางการศึกษาสำหรับเยาวชน และเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาพัฒนาเป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สติวเด้นท์วิคลี่

หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สติวเด้นท์วิคลี่เป็นหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์สำหรับนักเรียนและเยาวชนไทยที่ต้องการฝึกฝนและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเป็นหนังสือพิมพ์ที่นอกจากนำเสนอข่าวสารและความรู้แล้วยังให้ความบันเทิงอีกด้วย

จักรพงษ์ พงศ์เวชร์รักษ์ (2532) ได้ศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สติวเด็นท์วีคลี่ดังนี้

จุดมุ่งหมาย

หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สติวเด็นท์วีคลี่มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ

1. ให้ข่าวสาร
2. ให้การศึกษา
3. ให้ความบันเทิง

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สติวเด็นท์วีคลี่มี 5 ประการคือ

1. เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์และนักเรียน
2. เพื่อพัฒนาอุปนิสัยในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นความคิดและโลกทัศน์ของผู้อ่านให้กว้างไกล โดยนำเสนอข้อเขียนทั้งในรูปแบบบทความและสารคดี
4. เพื่อส่งเสริมให้ผู้อ่านพัฒนาความคิดและทักษะในการเขียนในรูปแบบของจุดและ
การหมายแสดงความคิดเห็น
5. เพื่อนำเสนอข่าวในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน

รูปแบบและเนื้อหา

หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สติวเด็นท์วีคลี่เป็นหนังสือพิมพ์ขนาดเล็กประกอบด้วยเนื้อหา 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ข่าวต่างๆ เช่น ข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศและข่าวการศึกษา และสารคดีต่างๆ มีเนื้อหาเน้นหนักและให้ความสำคัญแก่ข่าวสารการศึกษา กิจกรรมสำหรับเยาวชน กีฬา เกมสพัฒนาทักษะและความรู้เกี่ยวกับประเทศไทยและต่างประเทศ โดยแบ่งเป็นคอลัมน์ต่างๆ ดังนี้

1. คอลัมน์ประจำ (Regular Columns) ได้แก่
  - 1.1 ข่าวในประเทศ (Local news)
  - 1.2 ข่าวต่างประเทศ (World news)
  - 1.3 ข่าวการศึกษา (Education news)

1.4 สัมภาษณ์ความคิดเห็นของบุคคลต่างๆต่อประเด็นที่ผู้สื่อข่าวกำหนด
(Roving Reporter)

1.5 จดหมายแสดงความคิดเห็นจากผู้อ่าน (Dear Editor)

1.6 สัมภาษณ์ดาราและแนะนำภาพยนตร์ (Films)

1.7 นักเรียนตัวอย่าง (Student of the week)

1.8 การ์ตูน (Cartoon and comics)

1.9 ข่าวบริการต่างๆ (What's on?)

1.10 สารคดีสั้นๆ (General Knowledge)

1.11 เพลง (Song)

1.12 สนทนาภาษาอังกฤษ (English Conversation)

1.13 บทวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญของโลก (World Events)

1.14 ทำนายโชคชะตา (Your Weekly Horoscope)

1.15 เรียนรู้คำศัพท์ (Focus on words)

1.16 บทเรียนภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์ (Easy Page)

1.17 เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย (University Entrance Examination Tip)

1.18 เกมส์ (Games)

2. สารคดีพิเศษ (Features) เป็นการนำเสนอเรื่องราวต่างๆที่กำลังเป็นที่สนใจนอกเหนือจากคอลัมน์ประจำ เช่น สารคดีเกี่ยวกับเทศกาลต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศ

นิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (Nation Junior magazine or NJ Magazine)

นิตยสารเนชั่นจูเนียร์หรือที่นิยมเรียกกันว่า NJ Magazine เป็นนิตยสารภาษาอังกฤษรายปักษ์ที่ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1992 มีจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์คล้ายกับหนังสือพิมพ์สติวเด้นท์วีคลี่ กล่าวคือ เพื่อให้นักเรียนและเยาวชนไทยได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับสาระน่ารู้และความบันเทิงหลายรูปแบบ เช่น เรื่องกีฬา หรือดนตรี เป็นต้น (Biggs 2000)

รูปแบบและเนื้อหา

นิตยสารเนชั่นจูเนียร์เป็นนิตยสารรายปักษ์ที่มีเนื้อหาหรือเรื่องราวต่างๆที่ให้ความสนุกสนานแก่เยาวชนควบคู่ไปกับการเรียนภาษาอังกฤษ ภาษาที่ใช้เป็นสำนวนภาษาที่สุภาพ ง่าย ๆ ทันสมัย และเป็นธรรมชาติที่ประเทศต่างๆที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่สามารถเข้าใจได้เป็น

อย่างดี ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความบันเทิง ทักษะหรือความคิดเห็นที่เหมาะสมกับเยาวชน ซึ่งสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังทำให้ผู้อ่านเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และเกิดกำลังใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นเพราะได้รับการฝึกฝนมาแล้ว (Biggs 2000)

จากการศึกษาและวิเคราะห์นิตยสารเนชั่นจูนีเยอร์พบว่าประกอบด้วยคอลัมน์ต่างๆแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. คอลัมน์ประจำ ส่วนนี้จะมุ่งที่ประเด็นเฉพาะต่างๆที่เป็นที่สนใจของวัยรุ่นไทย นับตั้งแต่เรื่องประเภทที่มีสาระที่ประเด็น หรือเสริมสร้างทัศนคติที่ดีแก่ผู้อ่าน ไปจนถึงเรื่องสนุกสนาน เปรียบเทียบหรือทำทนายความคิดของวัยรุ่น โดยนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆเหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย คอลัมน์ในส่วนนี้ได้แก่

- 1.1 จดหมายถึงบรรณาธิการ (Letters to the Editor)
- 1.2 ปริศนาอักษรไขว้ (Crossword)
- 1.3 ทำนายโชคชะตา (Horoscope)
- 1.4 เพลง (Song)
- 1.5 วิจารณ์เพลง (Music Reviews)
- 1.6 สารคดีข่าว (News Features)
- 1.7 บทความแสดงความคิดเห็น (From My Eyes, This Great Country)
- 1.8 สื่อสัมพันธ์ (NJ Billboard)
- 1.9 สารคดีเพื่อพิทักษ์สิ่งแวดล้อม (Green Scene)
- 1.10 อินเทอร์เน็ต (Get the Net)
- 1.11 เพื่อนทางจดหมาย (Penpals)
- 1.12 สารบันเทิง (The Scoop)
- 1.13 ชาวต่างประเทศแปลกๆ (Weird World)
- 1.14 ฝึกการแสดงความคิดเห็น (What Would You Do?)
- 1.15 ไขปัญหาหัวใจ (Heartlines)
- 1.16 สัมภาษณ์ดารานักแสดง (The Box, Stars)

2. คอลัมน์ที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียน ได้แก่

- 2.1 เรียนภาษาอังกฤษกับเดอะเนชั่น (English by The Nation)
- 2.2 เตรียมสอบภาษาอังกฤษ (English Exam)
- 2.3 สำนวนภาษา (Idiom Club), กัปตัน แพท (Captain Pat)

- 2.4 ตอบปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป (Shell Quiz)
- 2.5 เกมใบ้คำ (Inspector Vichen)
- 2.6 การอ่านพาดหัวข่าว (Headlines)
- 2.7 การอ่านโฆษณา (Understanding Ads)

สรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นทีวี่คลี และนิตยสารเนชั่นจูนีเยร์ มีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายหลักตลอดจนเนื้อหาส่วนใหญ่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันมาก อาจมีความแตกต่างกันในเรื่องของระยะเวลาในการออกเผยแพร่ และการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์สตีวเด้นทีวี่คลีที่มีลักษณะเป็นข่าวหรือเหตุการณ์ปัจจุบัน ส่วนนิตยสารเนชั่นจูนีเยร์นำเสนอเรื่องราวหลายรูปแบบที่อยู่ในความนิยมของวัยรุ่นในขณะนั้น อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมแนวคิดและจุดมุ่งหมายในการนำเสนอข่าวและเรื่องราวต่างๆ ของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับ จัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นสนใจอ่านเรื่องที่สนุกสนาน ให้ความรู้ และทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ เทาเวอร์ส (Towers 1982) ที่ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ของกลุ่มบุคคลอายุ 19-29 ปี จำนวน 763 คน ผลการสำรวจปรากฏว่า บุคคลเหล่านั้นมีจุดประสงค์ในการอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์บ้านเมือง เพื่อความบันเทิง และเพื่อนำไปสนทนากับผู้อื่น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการนำเสนอเนื้อหาจากสื่อทั้งสองฉบับมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ถือว่าตรงกับความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งเป็นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์จริงอย่างหนึ่ง เนื่องจากเป็นข้อความ โครงสร้างภาษาและคำศัพท์ที่เป็นธรรมชาติและเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของผู้เรียนนอกห้องเรียน ไม่ได้เกิดจากการดัดแปลงจากต้นฉบับใดๆ นอกจากนี้การใช้หนังสือดังกล่าวในการเรียนการสอนยังช่วยทำให้เกิดแรง จูงใจให้กับผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงการเรียนการสอนภาษากับชีวิตประจำวันทำให้เข้าใจง่าย และผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Real – language use) จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

การสร้างแบบฝึก

ความเป็นมาของแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกเป็นการออกแบบการสอน (Instructional design หรือ ID) ได้เริ่มจัดทำเป็นระบบทางการสอน เพื่อใช้ในการพัฒนาด้านการฝึกอบรมให้แก่ทหารในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเกิดจากแนวความคิดที่ว่า การเรียนรู้มิใช่พฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่ควร

ได้รับการพัฒนาตามกระบวนการที่เป็นที่ยอมรับ และสามารถวัดผลได้ด้วย (Seels and Glasgow 1990 : 3)

ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนภาษา เป็นกระบวนการที่สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาผู้เรียนได้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบฝึกดังนี้

ริทชี (Ritchey 1986 อ้างถึงใน Seels and Glasgow 1990 : 4) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า การสร้างแบบฝึกการสอนถือเป็นศาสตร์ในการสร้างสรรค์รายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ของโครงการสอนที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้ในการพัฒนา และประเมินผลตามสถานการณ์ที่ต้องการ ซึ่งทำให้การเรียนการสอนในแต่ละหน่วยแต่ละวิชาง่ายขึ้น

กันเทอร์ (Gunter 1990 : 80) กล่าวว่าแบบฝึกมักใช้ในการฝึกเรียนด้วยตนเอง และแบบฝึกควรมีการให้คำแนะนำในการฝึกทำ วิธีง่ายๆในการสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน โดยการให้ครูแสดงตัวอย่างให้กับนักเรียนก่อน เช่นครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันตอบคำถามข้อแรก และครูเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำ จากนั้นให้นักเรียนทำด้วยตนเอง หลังจากนั้นนักเรียนทำแบบฝึก ครูและนักเรียนควรจะอธิบายตรวจสอบและซักถามข้อสงสัยในข้อคำถามและคำตอบในแบบฝึกด้วยกัน

ตามพจนานุกรมอเมริกันเฮอริเทจ (The American Heritage Dictionary 1992 : 641) ได้ให้ความหมายของคำว่าแบบฝึกไว้ว่า เป็นเครื่องมือทางการเรียนขึ้นหนึ่งของนักเรียน ในแบบฝึกจะประกอบด้วยข้อคำถามหรือกิจกรรม และมีช่องว่างให้นักเรียนเขียนคำตอบ หรือฝึกทำบทเรียนในชั้นเรียน

สวัสต์ สุวรรณอักษร (2532 : 107) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกหมายถึงแบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มเติมภาคปฏิบัติ เมื่อครูได้อธิบายทฤษฎีหรือให้ความรู้ด้านเนื้อหาไปแล้ว โดยมุ่งให้นักเรียนฝึกทำด้วยตัวเอง เพื่อจะได้มีทักษะเพิ่มเติมภาคปฏิบัติ

จากความเห็นของนักการศึกษาหลายๆท่านสรุปได้ว่า แบบฝึกช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากการเรียนภาคทฤษฎีด้วยการฝึกปฏิบัติด้วยตัวเอง เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความชำนาญยิ่งขึ้น ดังนั้นในแบบฝึกจะต้องประกอบด้วยข้อคำถามหรือกิจกรรมการฝึกเพื่อให้นักเรียนได้เขียนคำตอบ

หลักการสร้างและพัฒนาแบบฝึก

หลักและขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาแบบฝึกเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการสร้างแบบฝึก นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงหลักการและขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาแบบฝึกไว้ดังนี้

ซีลส์และกลาสโกว์ (Seels and Glasgow 1990 : 4) ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดสถานการณ์ทางการสอน สามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนรู้ระดับเล็กสู่ระดับใหญ่ และในการออกแบบการสอนควรคำนึงถึงส่วนประกอบที่สำคัญดังนี้คือ

1. เนื้อหาที่คัดเลือกมาต้องอิงจุดประสงค์รายวิชา
2. กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎีและผลงานทางการวิจัยที่ได้มีผู้ทำไว้
3. การวัดผลต้องอิงพฤติกรรมการเรียนรู้
4. รู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ

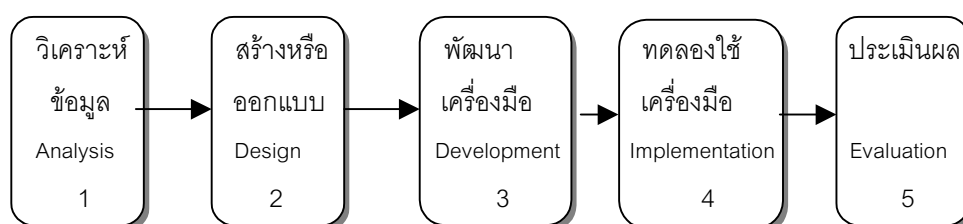
ริชาร์ดส์ และรอดเจอร์ส (Richards and Rodgers 1991 : 20) ได้ให้ความเห็นว่า ในการสร้างแบบฝึกการสอนนั้นถือเป็นระดับของการวิเคราะห์รูปแบบทางการสอน ซึ่งจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. วัตถุประสงค์ของการสอน
2. ทำอย่างไรจึงจะเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้สอน และจัดเตรียมรูปแบบทางการสอนให้

สอดคล้องกับหลักสูตร

3. ลักษณะของภาระงานและกิจกรรมการสอนสอดคล้องกับรูปแบบหรือไม่
4. คำนึงถึงบทบาทผู้เรียน
5. บทบาทของครู
6. บทบาทของสื่อการสอน

ในการสร้างแบบฝึกการสอนโดยทั่วไปนั้น ซีลส์และกลาสโกว์ (Seels and Glasgow 1990 : 3) ได้ยกตัวอย่างให้เห็นว่าประกอบไปด้วยขั้นตอนดังตารางต่อไปนี้คือ

ภาพที่ 4 ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก

ที่มา : ซีลส์ และกลาสโกว์ (Seels and Glasgow, *Exercise in Instructional Design* (U.S.A.: Merrill Publishing Company, 1990), 30.

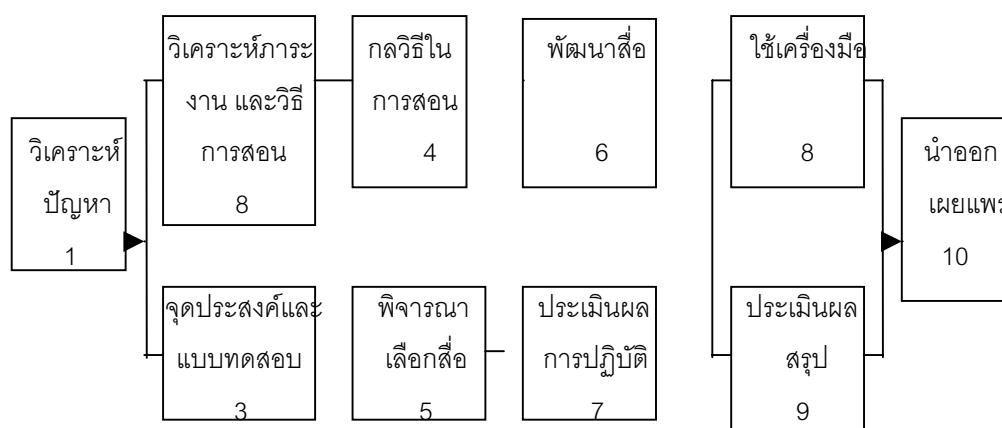
จากภาพจะเห็นว่าขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ไปเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนและลักษณะเนื้อหาที่ผู้เรียนต้องการ เพื่อจะได้เลือกสื่อที่มีความเหมาะสม (ขั้นที่ 1)

จากนั้นก็สร้างหรือกำหนดรูปแบบการสอน (ขั้นที่ 2) ก่อนที่จะนำแบบฝึกออกไปใช้ควรมีการปรับปรุงแก้ไขหรืออาจรวมไปถึงการปรับปรุงขั้นตอนและวิธีสอนเพื่อให้มีความเหมาะสม (ขั้นที่ 3) จากนั้นจึงทำการทดลองใช้แบบฝึก (ขั้นที่ 4) และประเมินผลเพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ (ขั้นที่ 5)

สำหรับรูปแบบของแบบฝึกทางการสอนของซีลส์และกลาสโกว่า นั้นประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. วิเคราะห์ปัญหา กำหนดปัญหาการสอน โดยรวบรวมปัญหาจากการประเมินความต้องการของผู้เรียน
2. วิเคราะห์ภาระงาน โดยรวบรวมข้อมูลจากทักษะต่างๆ รวมไปถึงพฤติกรรมทางการเรียนและทัศนคติ จากนั้นจึงวิเคราะห์วิธีการสอนเพื่อกำหนดวิธีที่ต้องการ
3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และกำหนดเกณฑ์การทดสอบเพื่อให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์
4. กำหนดกลวิธีการสอนหรือส่วนประกอบของการสอน เช่น ขั้นนำเสนอเนื้อหาหรือขั้นการฝึกปฏิบัติ
5. เลือกรูปแบบการสอนและสื่อที่จะนำมาสร้างเป็นแบบฝึก
6. วางแผนผลิต พัฒนาสื่อ ตรวจสอบขั้นตอนในการพัฒนาสื่อเพื่อให้สอดคล้องกับโครงการสอน
7. วางแผนและกำหนดกลวิธีที่จะใช้ในการประเมินผลขั้นปฏิบัติการ รวบรวมข้อมูลในขั้นการวัดผลการเรียนรู้รายจุดประสงค์ เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงหรืออาจมีการทดสอบใหม่
8. วางแผนขั้นตอนในการใช้เครื่องมือ
9. ดำเนินการประเมินผลขั้นสรุป
10. นำแบบฝึกที่ผลิตออกเผยแพร่

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกของ ซีลส์และกลาสโกว สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

ที่มา : B. Seels and Z Glasgow, *Exercise in Instructional Design* (USA : Merrill Publishing Company, 1990), 50.

บทหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนวิทยานิพนธ์

นอกจากนี้ บ็อค (Bock 1993 : 3) ได้ให้ข้อแนะนำในการสร้างแบบฝึกดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจนเพื่อช่วยให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของแบบฝึกหัด
2. ให้รายละเอียดต่างๆเช่นคำแนะนำในการทำแบบฝึกหรือขั้นตอนในการทำอย่างละเอียด
3. สร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสร้างความเข้าใจให้นักเรียนมากที่สุด เช่น แบบฝึกอาจใช้รูปแบบต่างๆ โดยเริ่มจากการให้นักเรียนตอบคำถามในลักษณะถูกผิดจนถึงการให้แสดงความคิดเห็น
4. แบบฝึกควรสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน เช่น การให้นักเรียนเขียนเรียงความตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นลงในตารางหรือแผนภูมิที่กำหนดให้

ส่วน บิลโลวส์ (Billows 1962 : 174-175) ได้แนะนำเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกว่าควรพัฒนาแบบฝึกหัดสำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งฝึกผู้เรียนโดยเฉพาะจะช่วยให้ผู้เรียนกระตือรือร้นสนใจที่จะทำมากกว่า ครูควรใช้ภาษาที่สื่อความหมายและควรให้เหมาะสมกับวัย วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิหลังทางภาษาของเด็ก

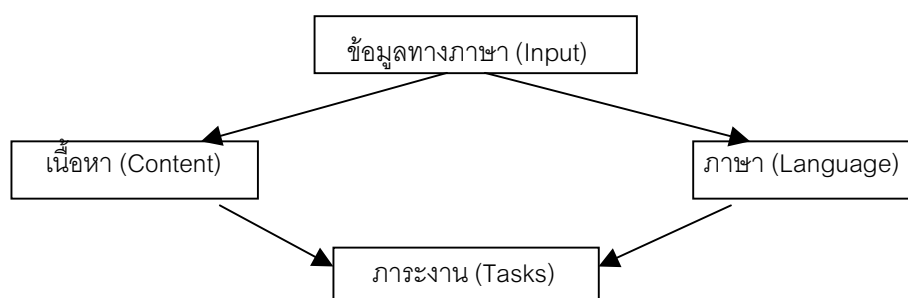
ลักษณะของแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกควรแบ่งแบบฝึกออกเป็นหน่วยหรือเป็นบทเรียน (Unit) เช่นเดียวกับบทเรียนทั่วไป เพื่อให้แบบฝึกมีรูปแบบที่ชัดเจนและมีขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรมที่แน่นอน เพื่อให้ให้นักเรียนรู้สึกคุ้นเคยและได้ฝึกซ้ำๆจนเกิดความชำนาญและเกิดการเรียนรู้ในที่สุด ในด้านรูปแบบหรือลักษณะของแบบฝึกนั้น นักวิชาการหลายท่านได้เสนอรูปแบบหรือลักษณะของบทเรียนซึ่งสามารถนำหลักเกณฑ์มาใช้ในการสร้างแบบฝึกดังนี้

เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2538 : 53 – 54) ได้กล่าวถึงการแบ่งขอบเขตของเนื้อหาของบทเรียนในแต่ละบทเรียนควรประกอบด้วย

1. จุดประสงค์ของหน่วยหรือบทเรียน
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนแต่ละหน่วยหรือบทเรียน
3. ลักษณะของกิจกรรม เช่น การอธิบาย การแบ่งกลุ่มย่อย หรือการทำงานคู่ เป็นต้น
4. ข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหาแต่ละบทเรียน
5. การบรรยายเกี่ยวกับขั้นตอนของกิจกรรมต่างๆในบทเรียน
6. การถ่ายโอนกิจกรรมของบทเรียนไปสู่การเรียนรู้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง
7. บทสรุป (มีหรือไม่มีก็ได้)
8. การประเมินผลของการเรียนในแต่ละหน่วยหรือบทเรียน

ฮัทชินสัน และ วอเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989 : 108 – 109) กล่าวว่า บทเรียนหรือแบบฝึกควรประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้

ภาพที่ 6 องค์ประกอบของบทเรียนตามแนวคิดของ ฮัทชินสันและวอเตอร์ส

ที่มา : Thomas Hutchinson and Alan Waters, *English for Specific Purposes* (Oxford University Press, 1989), 108 – 109.

1. ข้อมูลภาษา (Input) อาจเป็นลักษณะของข้อความ (Text) บทสนทนา รูปภาพ แผนที่ วิดีทัศน์ แผนภูมิ หรือข้อความใดๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร ข้อมูลภาษาเหล่านี้มีคุณสมบัติต่อไปนี้

1.1 เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการดำเนินกิจกรรม

1.2 นำเสนอรูปแบบทางภาษาใหม่ๆ

1.3 ส่งเสริมให้เกิดการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

1.4 ข้อมูลทางภาษาที่เลือกใช้ต้องคำนึงถึงหัวเรื่องหรือเนื้อหาที่ส่งเสริมการสื่อสาร

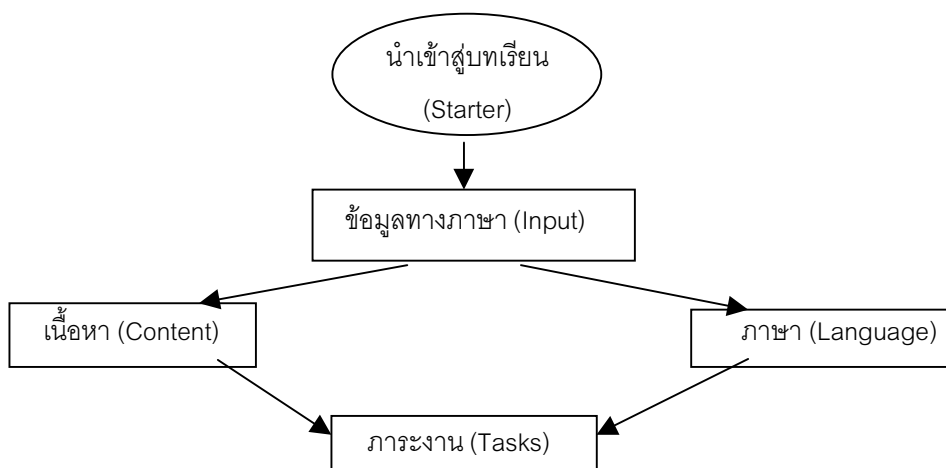
1.5 ประกอบด้วยเนื้อหาทางภาษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้ทั้งทางด้านภาษาและเนื้อหาวิชา

2. การเน้นเนื้อหา (Content focus) หมายถึง การใช้เนื้อหาเป็นสื่อบอกความหมายที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจอยู่ในรูปของลายลักษณ์อักษรหรือบริบทของภาษา (linguistic context) หรืออาจอยู่ในรูปของบริบทที่ปราศจากลายลักษณ์อักษรก็ได้ (non – linguistic context) ก็ได้

3. การเน้นตัวภาษา (Language focus) หมายถึงการเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษา (Use) ซึ่งบทเรียนที่ดีควรประกอบด้วยเนื้อหาทางภาษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และสังเคราะห์ภาษา (Synthesis) ในกิจกรรมการเน้นตัวภาษานั้น ผู้เรียนควรฝึกการใช้ภาษาเป็นส่วนๆ โดยแยกให้เห็นภาษาเป็นส่วนๆ แล้วนำแต่ละส่วนมาประกอบเข้าด้วยกัน

4. ภาระงาน (Task) ภาระงานเป็นเป้าหมายสุดท้ายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษา ควรสร้างภาระงานให้เป็นภาระงานเพื่อการสื่อสาร (Communicative task) โดยภาระงานนั้นจะต้องสัมพันธ์กับการเน้นเนื้อหาและภาษา โดยมุ่งให้นักเรียนผลิตภาษาโดยใช้ภาษาเป้าหมาย

ส่วนอีกรูปแบบหนึ่งของ ฮัทชินสันและวอเตอร์ส เป็นบทเรียนแบบประยุกต์เพิ่มเติม (An Expanded Materials Models) ได้เพิ่มเติมขั้นตอน “Starter” หรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียนก่อนนำเสนอข้อมูลทางภาษา (Input) โดยมีรูปแบบดังต่อไปนี้

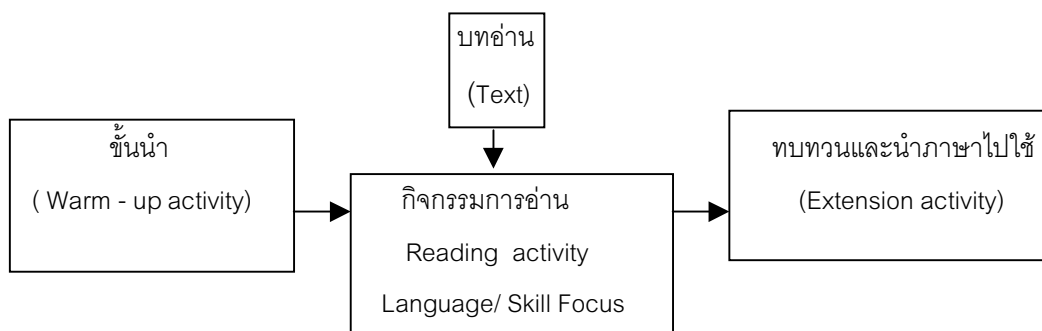
ภาพที่ 7 รูปแบบบทเรียนแบบขยายของ ฮัทชินสันและวอเตอร์ส

ที่มา : Andrea H. Penafiorida, "The Process of Materials Production for ESP : Medicine," in Expanding Horizons in English Language Teaching Selected Papers Presented at CULI's Third International Conference, ed. Chulalongkorn University Language Institute (Bangkok : Chulalongkorn University Language institute, 1995), 116.

จากกระบวนการในการสร้างบทเรียนหรือแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่าบทเรียนประกอบด้วย ส่วนประกอบที่สำคัญๆ ได้แก่ ข้อมูลทางภาษา (Input) การเน้นเนื้อหา (Content focus) การเน้นตัวภาษา (Language focus) และภาระงาน (Tasks) ผู้สร้างบทเรียนจะต้องจัดเนื้อหาและกิจกรรมในแต่ละบทเรียนให้มีความสัมพันธ์กันทุกส่วน กล่าวคือ จัดให้หัวข้อ ลักษณะข้อความ องค์ประกอบด้านภาษา กิจกรรมหรือภาระงานสอดคล้องกัน ซึ่งพินอฟฟลอริดา (Penafiorida 1995 ; อ้างถึงใน ดาว แสงบุญ 2543 : 73) เสนอว่า บทเรียนทุกบทเรียนอาจไม่ต้องประกอบด้วยขั้นตอนครบถ้วนทุกขั้นตอนก็ได้ กิจกรรมและภาระงานเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับข้อมูลภาษาในแต่ละบท

อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ (2533) ได้สร้างบทเรียนการอ่านเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีรูปแบบของภาระงานการอ่านและขั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 8 แสดงขั้นตอนของแบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสาร

ที่มา : อรุณี วิริยะจิตราและคณะ, คู่มือครูภาษาอังกฤษ That correct 3 (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2533), H.

จากแผนภูมิแสดงขั้นตอนของแบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสารประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน บทเรียนส่วนนี้ประกอบด้วยกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น การสนทนา การเติมช่องว่างข้อมูล การอภิปรายในชั้นเรียน การจับคู่รูปภาพ การระดมพลังสมอง เป็นต้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิม (Background knowledge) ที่มีอยู่ และเพื่อเตรียมนักเรียน ทั้งในด้านเนื้อหา และด้านคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ต่อไปในการอ่านเรื่อง นอกจากนี้ยังเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทอ่านเพื่อให้มีแรงจูงใจในการอ่านต่อไป

2. กิจกรรมการอ่าน เป็นขั้นดำเนินการสอนตามทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) กิจกรรมในส่วนนี้เป็นการนำเสนอบทอ่านที่มีเนื้อหาตามผลการสำรวจความต้องการของนักเรียน เช่น บทวิจารณ์ภาพยนตร์ บทความ สารคดี จดหมาย ข่าว เป็นต้น โดยมีกิจกรรมหลายรูปแบบประกอบบทอ่านที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการถ่ายโยงความรู้ได้มากที่สุด เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักการคิดแก้ปัญหาและใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่นำมาสอน ฝึกการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกหัดกลวิธีในการอ่านแบบต่างๆ ด้วยตนเอง และมีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อเลือกข้อมูลให้ตรงจุดมุ่งหมายในการอ่าน นอกจากนี้ กิจกรรมในส่วนนี้ยังเป็นการทบทวนหน้าที่ภาษาที่ปรากฏในบทเรียนโดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทอ่านเพื่อช่วยทำความเข้าใจในบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น โดยการให้ตัวอย่างประกอบคำอธิบาย และมีจำนวนแบบฝึกหัดมากพอเหมาะ ตัวอย่างกิจกรรมที่จัดในระหว่างการดำเนินการสอน เช่น การถ่ายถอดข้อมูลที่อ่านลงตาราง แผนที่ เป็นต้น

3. ทบทวนและนำภาษาไปใช้ กิจกรรมส่วนนี้เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาต่อเนื่องจากในชั้นการอ่านเพื่อให้นักเรียนนำภาษาที่เรียนแล้วไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ในรูปทักษะสัมพันธ์ซึ่งนักเรียนจะต้องค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น การสัมภาษณ์บุคคลากรในโรงเรียนหรือในท้องถิ่น การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายวันหรือรายสัปดาห์แล้วสรุปสาระสำคัญแล้วนำเสนอในชั้นเรียน การเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นต้น เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองซึ่งจะทำให้ นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในอนาคต

ประโยชน์ของแบบฝึก

การเรียนภาษาเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยการฝึกฝนและเกิดการพัฒนาเป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ในชีวิตจริง ดังนั้นแบบฝึกจึงมีบทบาทในการฝึกทักษะทางภาษาที่สำคัญ เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้ครูสะดวกในการเตรียมการสอนและผู้เรียนสามารถใช้ฝึกซ้ำๆ ได้โดยล้าพังตามความต้องการของตน

วนิดา สุขวนิช (2536 : 36 อ้างถึงใน เชาวณี คำเลิศลักษณ์ 2542 : 37)) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. แบบฝึกช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
3. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน โดยมีการฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง
4. แบบฝึกเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
5. แบบฝึกเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกสามารถช่วยให้นักเรียนทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. การให้นักเรียนทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนซึ่งช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันที
8. แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือ จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนเต็มที่
9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดเวลา และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสุขและมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนและสร้างความเชื่อมั่นแก่นักเรียนว่าทักษะการใช้ภาษาของเขาก้าวหน้าขึ้น

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นโดยผ่านขั้นตอนต่างๆ เช่น การศึกษา วิเคราะห์ปัญหาด้านหลักสูตร ความต้องการของผู้เรียน ฯลฯ และได้รับการพัฒนาให้เหมาะสม กับผู้เรียน แบบฝึกจึงเป็นสื่อที่ช่วยประหยัดเวลาสำหรับครูในเรื่องการเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน ผู้เรียนสามารถฝึกซ้ำๆ ได้ตามความต้องการของตน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความคล่องแคล่วแม่นยำ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา ที่คงทน

หลักจิตวิทยาพื้นฐานสำหรับการพัฒนาแบบฝึก

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการ ความสนใจ และเหมาะสม กับวัยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ในการสร้างและพัฒนาแบบฝึก ทักษะก็เช่นเดียวกัน ควรคำนึงถึงจิตวิทยาในการเรียนการสอน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียน สนใจในการทำแบบฝึกหัดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

พรรณิ ชูทัย (2522 อ้างถึงในพจนานุกรม อนาคต 2539 : 97) และนักวิชาการอีก หลายท่านได้เสนอหลักจิตวิทยาในการสร้างและพัฒนาแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ความต่อเนื่อง (Continuity) การใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองที่เกิดในเวลาใกล้เคียง กัน จะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน พยายามจัดเนื้อหาในแบบฝึกปฏิบัติให้คล้ายกับ สถานการณ์ที่ผู้เรียนพบหรือจะต้องพบในชีวิตจริงให้มากที่สุด และจะต้องคำนึงถึงความ ต่อเนื่องภายในบทเรียนแต่ละบท ซึ่งควรเริ่มตั้งแต่กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ทำความคุ้นเคยกับ เนื้อหาในบทเรียน โดยการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนให้สัมพันธ์กับความรู้ใหม่ เช่น การให้ตัวอย่าง การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเป็นต้น การจัดกิจกรรมควรจัดให้เป็น ลำดับต่อเนื่องกันไป เพื่อให้ผู้เรียนนำทักษะที่จำเป็นของภาษาที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม ลำดับแรกๆ ไปใช้ในกิจกรรมในลำดับต่อไป กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ ได้จากกิจกรรมในขั้นการอ่านไปใช้ในการทำกิจกรรมหลังเรียน เป็นต้น

2. การฝึกหัด (Law of exercise) การเรียนภาษาจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ซ้ำๆ เพื่อให้เกิดทักษะและความเข้าใจในสิ่งที่เรียนอย่างแม่นยำ และคล่องแคล่วในการใช้ ภาษา การให้ตัวอย่างและแบบฝึกหัดที่เพียงพอเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทบทวนให้ มากพอที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการถ่ายโยงความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน แนวคิดนี้สอดคล้องกับ พจนานุกรม อนาคต (2539 : 98) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งที่สามารถ

ฝึกฝนได้ มิใช่พฤติกรรมที่มาจากพันธุกรรม พฤติกรรมการอ่านสามารถสร้างขึ้นได้ภายหลัง ด้วยการให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนอย่างจริงจัง

3. การให้นักเรียนทราบผลการทำงานของตนเอง (Feedback) อาจทำได้โดยการบอกผลการเรียน หรือเฉลยคำตอบหลังจากทุกคนอ่านจบหรือทำแบบทดสอบทำยบทเสร็จ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลในทันทีว่าต้องปรับปรุงแก้ไขหรือมีความก้าวหน้าอย่างไร อันจะนำไปสู่การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

4. การจูงใจผู้เรียน (Motivation) มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้เมื่อสิ่งที่ตนเรียนไปนั้นสัมพันธ์กับความต้องการ และประสบการณ์ของผู้เรียน ดังนั้นจึงต้องสร้างและพัฒนาบทเรียนให้สอดคล้องกับผู้เรียน เช่น เป็นบทเรียนที่มีเนื้อหาที่เป็นจริง น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและพื้นความรู้ และเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาในการสอนภาษาจะต้องเรียนลำดับตั้งแต่เรื่องที่ย่างไปหาเรื่องที่ยากตามลำดับ และผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้นเมื่อสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนมีความหมายต่อชีวิตจริง (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2526 : 11) นอกจากนี้ ดวงเดือน ทวีสิน (2539 : 216 - 218) ยังได้กล่าวถึงการใช้สื่อที่เหมาะสมและทันสมัย ชัดเจน และเตรียมการไว้อย่างดี จะช่วยพัฒนาแรงจูงใจภายในของผู้เรียนเพราะผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียน ดังนั้นถ้าผู้สอนสามารถนำหลักการพื้นฐานมาใช้ในการพัฒนาสื่ออย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพของผู้เรียนในการแล้วย่อมก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะผลที่ได้ย่อมทำให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านอารมณ์ และความรู้ความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษา

หลักการสร้างสื่อการสอนอ่านภาษาต่างประเทศที่มีคุณภาพ

หลักการสร้างสื่อการสอนอ่านที่มีคุณภาพ จะสามารถเพิ่มทักษะการเรียนภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี นักการศึกษาได้สรุปแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่มีคุณภาพดังนี้

พูนทรัพย์ นาคานาคา (2539 : 99) ได้สรุปแนวการสร้างสื่อการสอนภาษาต่างประเทศที่มีคุณภาพดังต่อไปนี้

1. เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง (Real language) วิดโดว์สัน (Widdowson 1978 : 16) ได้ให้คำแนะนำว่า ครูควรพยายามเชื่อมโยงภาษาที่สอนกับสถานการณ์ภายนอกห้องเรียนให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์กับสถานการณ์ที่เป็นจริงมากที่สุด เพื่อความคล่องแคล่วในการใช้ภาษานั้นคือ กิจกรรมทางภาษาต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นภายนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์กับสถานการณ์ที่เป็นจริงมากที่สุด

2. การเรียงลำดับเนื้อหาบทเรียน (Sequencing) บทเรียนที่เรียงลำดับเนื้อหาอย่างมีระบบมากเท่าใดก็จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้นเท่านั้น โอลเลอร์ (Oller 1977 : 100) ได้กล่าวถึงกฎเกณฑ์การเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาว่า การเรียนรู้จะเกิดได้ง่ายขึ้น ถ้าบทเรียนนำสิ่งเร้าใหม่ไปสัมพันธ์กับสิ่งเร้าเก่าที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นบทเรียนจึงควรเริ่มสอนจาก

- 2.1 สิ่งที่เป็นปกติธรรมดา ก่อนสิ่งพิเศษออกไป
- 2.2 สิ่งที่ยากก่อนสิ่งที่ง่าย
- 2.3 สิ่งที่พบเห็นบ่อยๆ ไปหาสิ่งที่ไม่ค่อยพบเห็นบ่อยนัก
- 2.4 สอนสิ่งที่ใกล้เคียงกับภาษาแม่ก่อนสิ่งที่อยู่ห่างไกลจากภาษาแม่

3. ความต่อเนื่องในระหว่างบทเรียนเดียวกันและระหว่างบท (Continuity) แม็คคีย์ (Mackey 1965 : 207) ผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยาได้ค้นพบว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้เนื้อหาสิ่งที่เรียนได้ดีขึ้น ถ้าเนื้อหานั้นมีความต่อเนื่องกันอย่างเป็นระบบ ส่วน ด็อบสัน (Dobson 1979 : 4) ได้อ้างไว้ในบทความตอนหนึ่งว่า สื่อการเรียนที่ดีควรมีความต่อเนื่องกันทั้งภาษาในบทเรียนเดียวกัน และระหว่างบทเรียน และควรให้มีเนื้อหาที่ทบทวนและเสริมซึ่งกันและกัน

4. กิจกรรม (Activity) นักภาษาศาสตร์ได้ให้ความเห็นในเรื่องกิจกรรมไว้ดังนี้

- 4.1 ความหลากหลายของกิจกรรม (Variety) ควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เป็นการทำงานร่วมกันมากกว่ารูปแบบการใช้ภาษา
- 4.2 กิจกรรมเน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่าตัวภาษา (Usage)
- 4.3 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการเลือก (Choice) หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกรูปแบบภาษาและข้อมูลที่ใช้ในการสื่อความหมายตามที่คุณเรียนจะเห็นเหมาะสม

5. คำสั่งและคำชี้แจงในการทำกิจกรรม (Instruction) คำสั่งชี้แจงในการทำกิจกรรมที่ดีจะต้องมีความชัดเจนและเป็นไปได้ในการปฏิบัติ

6. บทเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะสัมพันธ์ (Integrated skills) หมายถึง ในบทเรียนเดียวกันจะต้องมีการสอนมากกว่าหนึ่งทักษะ และมีความสัมพันธ์กันระหว่างทักษะต่างๆ ซึ่งรวมทั้งทักษะในการเรียน (Study skills) คำว่า “ทักษะสัมพันธ์” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทักษะอย่างมีจุดประสงค์เพื่อสื่อความหมาย ทั้งนี้ไม่คลุมถึงการฝึกความคล่องและความแม่นยำ โดยใช้ทักษะต่างๆ ที่ละทักษะ

7. โอกาสที่จะใช้ภาษาในห้องเรียน (Learner's performance) หมายถึง กิจกรรมในบทเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในห้องเรียนมากน้อยเพียงไร

8. ระดับความสามารถของผู้เรียนที่คาดหวัง (Target level) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาในระดับความเข้าใจ ความสามารถในด้านการตีความ หรือแก้ปัญหา โดยให้นำหนักการตีความหรือแก้ปัญหามากกว่าความเข้าใจ

9. ความเหมาะสมกับผู้เรียนด้านเนื้อหา (Content appropriateness) หมายถึง บทเรียนมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้เรียน มีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ สามารถนำไปใช้ได้จริง และให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

10. ความเหมาะสมกับผู้เรียนด้านภาษา (Language appropriateness) หมายถึง ความเหมาะสมกับผู้เรียนเรื่องความยากง่ายของภาษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ ยากเกินไป เหมาะสม ง่ายเกินไป

11. ความสอดคล้องกับหลักสูตร หมายถึงความสอดคล้องด้านเนื้อหา โดยศึกษาจาก คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์รายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

หลักการสร้างสื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ควรสร้างขึ้นจากภาษาที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตจริงเพราะจะทำให้บทเรียนนั้นมีความหมาย ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการเรียน และสอดคล้องกับหลักสูตร สื่อการสอนควรเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น วัย ความสนใจ ความยากง่ายของ คำศัพท์ และสำนวนภาษา เนื้อหาภาษาควรช่วยส่งเสริมความรู้และคุณธรรมตามแบบฉบับของสังคมนั้นๆ และโอกาสที่นักเรียนจะนำภาษาไปใช้ได้จริง การจัดลำดับบทเรียนควรเริ่มจากสิ่งที่ยากหรือสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้วไปสู่สิ่งที่ยังไม่รู้ ปัจจัยที่สำคัญดังกล่าวช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่านโดยใช้หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษมีดังนี้ สุธีรา เหมตะศิลป์ (2529) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนจากการอ่านจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่เรียนจากหนังสือแบบเรียนชื่อ Improve Your Reading ผลการวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากหนังสือแบบเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

วัลภา จารุสกุล (2533) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านข่าวรายวันของนักเรียนที่ได้รับการสอนโครงสร้างภาษาที่ซับซ้อน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม รวม 73 คนที่มีความสามารถภาษาอังกฤษแตกต่างกัน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโครงสร้างภาษาที่ซับซ้อน 5 ชนิด และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีแปล ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านข่าวรายวันของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุม

อำไพ บุญรักษ์ (2533) ได้ทำการวิจัยเพื่อการศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 41 คน ของโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จิตรา ปลัดชัย (2536) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนด้านความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรแกรมการเรียนวิทยาศาสตร์กับโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวนนักเรียน 74 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจศัพท์จากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษจากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรแกรมวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์กับโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พูนทรัพย์ นาคนาคา (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา

เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา อ 1550103 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายโดยทั่วไป ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 4 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 144 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบวัดความสนใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่านักเรียนมีความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์วารสารภาษาอังกฤษและมีเจตคติต่อกิจกรรมการอ่านอยู่ในระดับสูง

พิศาล อินทร์ทอง (2541) ได้ทำการสร้างบทเรียนอ่านเสริมจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและหาประสิทธิภาพของบทเรียนอ่านเสริมจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรางภู จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 52 คน ที่เรียนรายวิชา อ 025 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนอ่านเสริมจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก และพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงกว่าการใช้บทเรียนอ่านเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

งานวิจัยในต่างประเทศ

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่านโดยใช้สื่อการเรียนการสอนอ่านที่พัฒนาจากหนังสือพิมพ์และวารสารสรุปได้ดังนี้

มิลแมน (Millman 1982) ได้ทำการศึกษากำหนดวารสารมาใช้ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศสควบคู่กับแบบเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยจอร์เจียโดยนำไปใช้เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียนครั้งละ 30 นาที ผลการวิจัยสรุปได้คือ นักศึกษาได้รับเนื้อหาทางด้านภาษาและวัฒนธรรมที่เป็นจริง และในกระบวนการเรียนการสอนมีการติดต่อกันมากขึ้น ทำให้ครูเปลี่ยนแนวการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นการใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กิลลิส (Gillis 1984) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน โดยทำการสุ่มนักเรียนเกรด 7 จำนวน 93 คน แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองซึ่งใช้หนังสือพิมพ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และกลุ่มควบคุมไม่ใช้หนังสือพิมพ์ ทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้วยการใช้ข้อสอบมาตรฐาน หลังจากการทดลองเป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ เสร็จสิ้นลง ผลการวิจัยปรากฏว่าคะแนน

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของกลุ่มที่ใช้หนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้หนังสือพิมพ์ จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมจากหนังสือพิมพ์สามารถช่วยให้นักเรียนเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ซีลีย์ (Seely 1986) ทำการวิจัยพัฒนาการด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้วยการใช้นหนังสือพิมพ์และแบบเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนเกรด 6 ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 7 เดือน กลุ่มทดลองเรียนด้วยการใช้นหนังสือพิมพ์และแบบเรียน ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้แบบเรียนอย่างเดียว หลังจากการทดลองเสร็จสิ้นลงให้นักเรียนทำแบบทดสอบการอ่านแบบมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการอ่าน และทัศนคติของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน กล่าวคือกลุ่มทดลองที่ใช้นหนังสือพิมพ์มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาสังคมศึกษามากกว่ากลุ่มที่ฝึกกว่ากลุ่มที่ใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษ ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบมาตรฐานในด้านคำศัพท์และความเข้าใจ

แอมแมนน์ และมิทเทิลสเต็ดท์ (Amman and Mittlsteadt 1987 : 708 – 715) ได้ทดลองใช้นหนังสือพิมพ์ในการซ่อมเสริมนักเรียนที่ไม่ผ่านการสอบอ่าน โดยนักเรียนเหล่านี้มีเจตคติต่อการอ่านในแง่ลบ และมีปัญหาการอ่านต่าง ๆ ดังนี้ ไม่สนใจคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย มีนิสัยในการอ่านแบบคำต่อคำ ไม่สามารถในการอ่านแบบรวมคำได้ และไม่ให้เวลากับการอ่าน รวมถึงการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านน้อยมาก โดยมักรีบตอบคำถามให้เสร็จๆไป ที่สำคัญคือ นักเรียนเหล่านี้ไม่สนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านของตน การทดลองใช้นหนังสือพิมพ์ในการเรียนการสอนครั้งนี้ผู้วิจัยเริ่มด้วยการชี้แจงให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ และสร้างความคุ้นเคยกับรูปแบบและส่วนประกอบต่างๆ

พาลเมอร์ (Palmer 1990) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนอ่านระดับวิเคราะห โดยใช้นหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาประสิทธิภาพการอ่านระดับวิเคราะห โดยใช้นหนังสือพิมพ์กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนเกรด 1 ถึง 9 จำนวน 300 คน ที่โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัด เมืองสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ด้วยการให้นักเรียนศึกษาวิธีการอ่าน และการพัฒนาทักษะการอ่านระดับวิเคราะห จากการใช้นหนังสือพิมพ์รายวันแทนการใช้แบบเรียน ส่วนกลุ่มควบคุมใช้แบบเรียนเพียงแบบเดียว ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้นหนังสือพิมพ์ในการอ่านมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านระดับวิเคราะห สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้แบบเรียนเพียงอย่างเดียว

ซารอน (Sharon 1991) ได้กล่าวถึงปัญหาที่สำคัญของนักเรียน คือผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ และนักเรียนมีเจตคติไม่ดีต่อการอ่าน ดังนั้นซารอนจึงได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ และเจตคติในการอ่านโดยใช้หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ และเจตคติต่อการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 6 โปรแกรมภาษาอังกฤษจำนวน 23 คน ระยะเวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์ โดยใช้หนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย ด้วยการให้นักเรียนเป็นผู้เลือกบทความที่ตนเองชื่นชอบจากหนังสือพิมพ์ หลังจากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทความนั้น เพื่อฝึกการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ และเจตคติต่อการอ่านสูงขึ้น

การ์ดเนอร์ (Gardner 1992) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสอนคำศัพท์เพื่อพัฒนาความเข้าใจและการสื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการสอนคำศัพท์ โดยใช้หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของรัฐ ที่เมืองนิวเจอร์ซีย์ จำนวน 14 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับอ่อน ด้วยการสอนคำศัพท์และคำศัพท์เฉพาะที่พบในหนังสือพิมพ์จำนวน 50 คำ ส่วนกลุ่มควบคุมสอนคำศัพท์ตามคู่มือครู เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียน New Jersey High School Proficiency Test ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

โดยสรุปงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศพบว่า การนำหนังสือพิมพ์และวารสารมาทำเป็นสื่อการเรียนการสอนการอ่าน โดยนำมาสร้างเป็นแบบฝึกการอ่านบทเรียนสอนเสริมสามารถช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการอ่าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การใช้หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น และทำให้มีเจตคติต่อการอ่านในทางบวกและผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียนมากขึ้น

จากงานวิจัยในประเทศและในต่างประเทศสรุปได้ว่า นอกจากนี้นหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีเนื้อหาทันสมัย น่าสนใจ สามารถกระตุ้นความสนใจ ทำให้ผู้เรียนอยากอ่านทำให้เป็นคนที่ยึดติดต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน มีผลต่อการอ่านที่ผู้อ่านจะยังคงอ่านภาษาอังกฤษต่อเนื่องไปในอนาคต แม้ภายหลังจบการศึกษาไปแล้ว นอกจากนี้การอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารยังช่วย

เพิ่มพูนความรู้ให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ในการเรียนวิชาอื่นๆนอกเหนือจากวิชาภาษาอังกฤษ เช่น คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ฯลฯ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจในการสร้างและพัฒนาสื่อสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการเรียนการสอน โดยมีแนวคิดดังต่อไปนี้

1. ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะอ่านเป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถฝึกฝนต่อเนื่องไปตลอดชีวิตเนื่องจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเป็นสื่อที่ผู้เรียนจะหาอ่านได้ง่าย

2. เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา แต่หลายคนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังที่ สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2535 : 66-67) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษาไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก ส่วนนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษมีความสามารถในการอ่านเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง สมจิต เอี่ยมศุภนิมิตร (2525 : 65 อ้างถึงใน กิตติพงษ์ ทวีพงษ์ 2538 : 3) กล่าวว่าผู้ที่มีความรู้ระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเป็นประจำ เนื่องจากอ่านไม่เข้าใจ ดังนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการใช้เนื้อหาจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่จัดทำขึ้นสำหรับนักเรียนไทยมาสร้างสื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นการเหมาะสมที่สุด เพราะสื่อดังกล่าวมีเนื้อหาตรงกับความสนใจและความต้องการของเยาวชน มีเป้าหมายให้เยาวชนได้ฝึกทักษะภาษาควบคู่ไปกับความบันเทิงหลายรูปแบบ ส่วนภาษาที่ใช้เป็นภาษาง่ายๆ มีโครงสร้างไม่ซับซ้อน สุภาพและถูกต้องตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและไม่ขัดต่อวัฒนธรรมไทย และที่สำคัญที่สุดก็คือเป็นภาษาที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีเนื้อหาภาษาเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคมของนักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถใช้สิ่งที่นักเรียนรู้มาแล้วจากสื่ออื่นๆในภาษาแม่มาใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน ทำให้เข้าใจและอยากมีส่วนร่วมในการเรียนมากยิ่งขึ้น

3. การเรียนโดยใช้สื่อจากหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษนับว่าสอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษและจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ซึ่งเป็นรายวิชาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นระดับที่ผู้เรียนมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษเพียงพอสำหรับอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษได้เข้าใจด้วยตนเอง และเป็นระดับชั้นที่ต้องเตรียมตัวในด้านการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการดำรงชีพในสังคม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre – experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 140 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) และกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม โดยการสุ่มอย่างง่าย ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน เป็นนักเรียนที่เรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคมศึกษา มีนักเรียนจำนวน 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

1. แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 10 บท (ดูตัวอย่างภาคผนวก ข)
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ จำนวน 50 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน (ดูภาคผนวก ง)
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านแต่ละบท จำนวน 12 ข้อความ (ดูภาคผนวก จ)

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539 หนังสือเรียน ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
2. ศึกษาขั้นตอนในการวางแผนการออกแบบการสอนของ ซีลส์และกลาสโกว์ (Seels and Glasgow 1990 : 50) ศึกษาแนวการสร้างกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารของ วิสาข์ จัตุวัตร์ (2541) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) และเดวีส์และคณะ (Davies et al 1990) และแนวการสร้างบทเรียนของ อรุณี วิริยะจิตราและคณะ (2533) และศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน
3. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเข้มกลุ่มพัฒนาประสบการณ์ภาษาอังกฤษ จากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ดังต่อไปนี้
  - 3.1 เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อเพื่อให้เกิดการศึกษาตลอดชีวิต
  - 3.2 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และมีประสบการณ์ การใช้ภาษาอังกฤษ
  - 3.3 เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกกิจกรรมตามความสนใจ และความถนัด

3.4 เพื่อให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการเข้าสู่แหล่งข้อมูลทั่วโลก และสามารถค้นคว้าเรื่องราวต่างๆด้วยตนเอง

3.5 เพื่อให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์กว้างไกลและมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ ในงานอาชีพ

4. ศึกษาคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ดังนี้ “เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่หลากหลาย สอดคล้องกับเหตุการณ์ทางสังคม ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน สามารถวิเคราะห์ สรุป และ เสนอความรู้ใหม่เป็น ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง โดยมุ่งพัฒนาการเรียนรู้อย่างอิสระ”

5. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ของกลุ่มโรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดนครปฐม ตามหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539 ดังนี้

5.1 อ่านเรื่องทางวิทยาศาสตร์ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม แล้วนำเสนอข้อมูลสำคัญและหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันได้

5.2 หาข้อมูลที่สอดคล้องกับชีวิตและเหตุการณ์ปัจจุบันจากหนังสือพิมพ์ หรือ สื่อพิมพ์ แล้วนำเสนอข้อมูลโดยการรายงาน จัดป้ายนิเทศและหรืออื่นๆ

5.3 ศึกษาคู่มือการใช้อุปกรณ์ คำแนะนำต่างๆแล้วปฏิบัติหรืออธิบายให้ผู้อื่น ฟังได้

5.4 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน รายการบันเทิงจากวิทยุโทรทัศน์ แล้วเขียนสรุปความสำคัญจากสิ่งที่ดูหรือฟังได้

5.5 ศึกษาค้นคว้านำเสนอเรื่อง บทความ สิ่งบันเทิง ตามความถนัดและความสนใจ

6. จากการศึกษาคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ แบบเข้มกลุ่มพัฒนาประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครปฐม สรุปได้ว่าวิชาดังกล่าวมุ่งฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อกำหนดเป็นจุดประสงค์ของแบบฝึกแต่ละบทเรียน

7. นำจุดประสงค์การเรียนรู้ไปให้อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายประเมินความสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา ภาษาอังกฤษแบบเข้มกลุ่มพัฒนาประสบการณ์ภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ

พุทธศักราช 2539 และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนครปฐม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

8. กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาแบบฝึกในครั้งนี้พิจารณาจากองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

8.1 ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษแบบเข้มกลุ่มพัฒนาประสบการณ์ภาษาอังกฤษ คำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) หลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2539 ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครปฐม

8.2 ความสนใจของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา

8.3 ความเหมาะสมของเนื้อหา เนื้อหาที่จะนำมาสร้างและพัฒนาเป็นสื่อการเรียนจะเป็นเนื้อหาที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้เรียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ต้องไม่ขัดต่อหลักศีลธรรม ช่วยปลูกฝังความมีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามในการดำเนินชีวิต มีความภูมิใจในความเป็นไทย รักท้องถิ่นและประเทศชาติ และสร้างเสริมประสบการณ์ที่ดีให้กับผู้เรียน

8.4 ความง่ายของภาษาเหมาะสมกับระดับชั้น เป็นตัวอย่างงานเขียนที่ดี มีสำนวนภาษาที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้ทันที

9. สร้างแบบสำรวจความคิดเห็น โดยศึกษาเนื้อหาภาษาจากหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นท์วีคลี่ (The Bangkok Post Student Weekly) และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (Nation Junior Magazine) และคู่มือการใช้หนังสือดังกล่าวในการเรียนการสอนภาษาในชั้นเรียน จากนั้นกำหนดหัวเรื่องที่สอดคล้องกับเกณฑ์ในข้อ 8 เพื่อนำมาสร้างแบบสำรวจความต้องการด้านเนื้อหาภาษาของนักเรียน โดยศึกษาจากแนวการสร้างแบบสอบถามความต้องการของ เซาวณี คำเลิศลักษณ์ (2542)

10. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 5 ท่าน และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 2 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาภาษาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาที่ได้จากการวิเคราะห์หลักสูตรในข้อ 7 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข (ดูภาคผนวก ก)

11. นำแบบสอบถามในข้อ 10 ไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 80 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) คัดเลือกหัวเรื่องที่ตนสนใจตามลำดับ โดยให้นักเรียน

ใส่หมายเลขเรียงตามลำดับความสำคัญของหัวข้อในข้อ 9 โดยให้อันดับที่ 1 เป็นอันดับที่มีความสำคัญมากที่สุด จำนวน 10 หัวข้อ

12. คัดเลือกบทอ่านจากหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นท์วีคลี่ (The Bangkok Post Student Weekly) และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (Nation Junior Magazine) ที่สอดคล้องกับผลการสำรวจและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คัดเลือกมาจากข้อ 7 ได้บทเรียนที่มีเนื้อหาภาษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารดังกล่าวที่สอดคล้องกับคุณสมบัติที่วางไว้จำนวนทั้งสิ้น 10 บทเรียน

13. ให้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษจึงประกอบด้วยบทเรียนต่างๆที่ได้จากการคัดเลือกกิจกรรมภาษามาจากหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นท์วีคลี่ (The Bangkok Post Student Weekly) และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (NJ Magazine) ดังนี้

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนและหัวข้อ

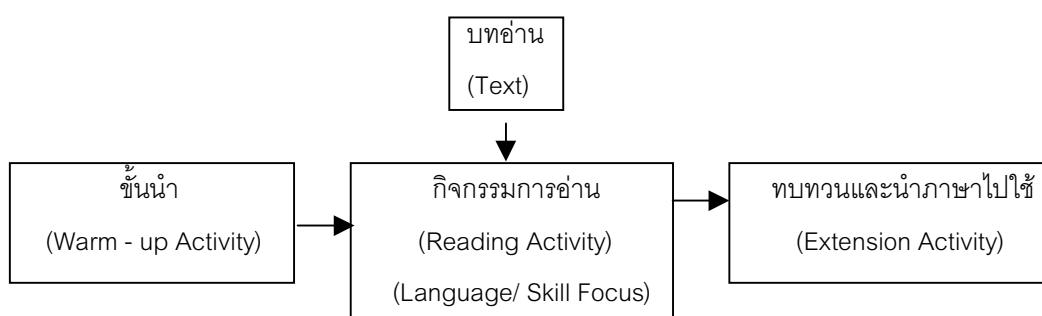
บทที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	เรื่อง
1	สามารถอ่านเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เป็นข้อมูลทางสถิติได้	Get the Net
2	สามารถอ่านเรื่องเกี่ยวกับนวัตกรรมที่มีผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้	Hi – tech Lifestyle
3	สามารถอ่านเรื่องเกี่ยวกับความเป็นมาของสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญๆของประเทศได้	Resourceful Province
4	สามารถอ่านชีวประวัติของบุคคลได้	Junior Days
5	สามารถอ่านข่าวต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในปัจจุบันได้	News
6	สามารถอ่านจดหมายหรือเรื่องสั้นๆเกี่ยวกับปัญหาต่างๆและการให้คำแนะนำได้	What Would You Do?
7	สามารถอ่านบทวิจารณ์และบทแนะนำภาพยนตร์ได้	Films
8	สามารถอ่านบทความเกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของประเทศไทยได้	Songkran Festival
9	สามารถอ่านบทความแสดงความคิดเห็นหรือผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆได้	Should a Student Join Beauty Contests?
10	สามารถอ่านเรื่องเกี่ยวกับกีฬาได้	Court Super Star!

14. วิเคราะห์ภาระงานตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และศึกษาข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารของ เดวีส์ (Davies) และคณะ (1990) ข้อเสนอแนะของสุมิตรา อังวัฒน์กุล (2535) และยุทธวิธีในการอ่านเพื่อการสื่อสารของ วิสาข์ จัฒติวัตน์ (2541) และแนวทางในการสร้างบทเรียนของ อรุณี วิริยะจิตราและคณะ (2533) เพื่อนำมาสร้างกิจกรรมการอ่านในบทเรียน ซึ่งแต่ละบทเรียนประกอบไปด้วย ขั้นตอนการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการอ่าน (Warm – up activity) ขั้นอ่าน (Reading activity) ขั้นฝึกการนำภาษาไปใช้ (Extension activity) แต่ละขั้นตอนประกอบไปด้วย กิจกรรมการอ่านต่างๆ ได้แก่ กลวิธีในการอ่านแบบต่างๆ การคาดคะเนเรื่อง การเติมคำ การถ่ายโอนข้อมูลในลักษณะต่างๆ การเรียงลำดับเหตุการณ์ การจับคู่ การสรุปเรื่อง การเดาความหมายของคำศัพท์ ฯลฯ

15. จากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษทั้ง 10 บทเรียน ซึ่งประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนประเภทของบทอ่าน ชื่อเรื่อง หน้าทีภาษา และกิจกรรมการอ่าน (ดูภาคผนวก ก)

16. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษจำนวน 10 บทเรียน (ดูตัวอย่างภาคผนวก ฉ) ทำการออกแบบบทเรียนโดยพัฒนารูปแบบของบทเรียนมาจาก อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ (2533) ซึ่งมีรูปแบบของบทเรียนดังนี้

ภาพที่ 9 แสดงขั้นตอนของแบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

ที่มา : อรุณี วิริยะจิตราและคณะ, คู่มือครูภาษาอังกฤษ That correct 3 (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2533), H.

16.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน บทเรียนส่วนนี้ประกอบด้วยกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น การสนทนา การเติมช่องว่างข้อมูล การอภิปรายในชั้นเรียน การจับคู่รูปภาพ การระดมพลังสมอง เป็นต้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิม (Background

knowledge) ที่มีอยู่ และเพื่อเตรียมนักเรียน ทั้งในด้านเนื้อหา และด้านคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ต่อไปในการอ่านเรื่อง นอกจากนี้ยังเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทอ่านเพื่อให้มีแรงจูงใจในการอ่านต่อไป

16.2 ชั้นกิจกรรมการอ่าน เป็นขั้นดำเนินการสอนตามทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) กิจกรรมในส่วนนี้เป็นการนำเสนอบทอ่านที่มีเนื้อหาตามผลการสำรวจความต้องการของนักเรียน เช่น บทวิจารณ์ภาพยนตร์ บทความสารคดี จดหมาย ข่าว เป็นต้น โดยมีกิจกรรมหลายรูปแบบประกอบบทอ่านที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการถ่ายทอดความรู้ได้มากที่สุด เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักการคิดแก้ปัญหาและใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่นำมาสอน ฝึกการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกหัดกลวิธีในการอ่านแบบต่างๆด้วยตนเอง และมีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำกิจกรรมนั้นในชั้นเรียน เพื่อเลือกข้อมูลให้ตรงจุดมุ่งหมายในการอ่าน นอกจากนั้น กิจกรรมในส่วนนี้ยังเป็นการทบทวนหน้าที่ภาษาที่ปรากฏในบทเรียนโดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทอ่านเพื่อช่วยทำความเข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น โดยการให้ตัวอย่างประกอบคำอธิบาย และมีจำนวนแบบฝึกหัดมากพอเหมาะสม ตัวอย่างกิจกรรมที่จัดในระหว่างการดำเนินการสอน เช่น

16.2.1 การให้ผู้เรียนทำนายหรือคาดเดา (Predict) จากข้อบ่งชี้ความอ่านย่อหน้าแรก ดูรูปภาพประกอบ หรือการอ่านหัวข้อย่อๆ

16.2.2 อ่านเพื่อหาข้อมูลบางอย่าง โดยใช้เทคนิค Scanning เพื่อตอบคำถาม หรือเพื่อหาว่าข้อมูลที่ทำนายไว้ถูกต้องหรือไม่ และฝึกทักษะการอ่านแบบ Skimming เพื่อให้ได้ข้อมูลแบบคร่าวๆ

16.2.3 เพื่อถ่ายทอดข้อมูลจากข้อความที่อ่านออกมาเป็นรูปแบบต่างๆ เช่น ตาราง กราฟ แผนที่ ตอบคำถามแบบถูก-ผิด จับคู่ เติมคำลงในช่องว่าง สรุปเรื่องเรียงลำดับเหตุการณ์ ฯลฯ

16.2.4 ฝึกการตีความหมายของศัพท์ยากจากข้อความในบริบท (Context)

16.2.5 หาความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆ จากการอ้างอิง (Reference)

16.2.6 ทำแบบฝึกหัดทบทวนโครงสร้างภาษาหรือไวยากรณ์ที่พบในบทอ่าน

16.3 ขั้นทบทวนและนำภาษาไปใช้ กิจกรรมส่วนนี้เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาต่อเนื่องจากในขั้นการอ่านเพื่อให้นักเรียนนำภาษาที่เรียนแล้วไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ในรูปทักษะสัมพันธ์ซึ่งนักเรียนจะต้องค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น การสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียนหรือในท้องถิ่น การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายวันหรือรายสัปดาห์แล้วสรุปสาระสำคัญแล้วนำเสนอในชั้นเรียน การเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นต้น เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองซึ่งจะทำให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในอนาคต

16.4 ขั้นประเมินผล (Evaluation) หรือการทดสอบท้ายบทเรียนของแต่ละบทเป็นข้อสอบที่ได้มาจากการคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน โดยพิจารณาถึงความใกล้เคียงกันด้านเนื้อหาและความสอดคล้องด้านโครงสร้างภาษาเป็นหลัก ข้อทดสอบมีทั้งแบบตอบคำถาม และแบบตัวเลือก โดยกำหนดคะแนนบทละ 10 คะแนน ใช้เวลาสอบ 20 นาที

17. นำแบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้นทั้ง 10 บทเรียนพร้อมทั้งแบบทดสอบท้ายบทไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศตรวจแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

18. นำแบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 กล่าวคือ 75 ตัวแรกเป็นคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบท้ายบททั้ง 10 บทได้ถูกต้องร้อยละ 75 และ 75 ตัวหลังเป็นคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถ (Post-test) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกได้ถูกต้องร้อยละ 75 การดำเนินการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

18.1 ขั้นทดลองในรายบุคคล (One-to-one testing) ทดลองกับนักเรียนจำนวน 2 คนที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และมีระดับผลการเรียนใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยาจัดชั้นเรียนโดยการพิจารณาจากผลการเรียนในปีที่ผ่านมา จึงมีนักเรียนที่มีผลการเรียนใกล้เคียงกัน 4 ห้องเรียนที่เลือกแผนการเรียนที่เน้นภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคมศึกษา และลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน (Pre-test) จากนั้นให้นักเรียนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและทำการทดสอบหลังจากเรียนโดยใช้เวลาในช่วงเช้าและในคาบค้นคว้าซึ่งโรงเรียนจัดไว้ 4 คาบต่อสัปดาห์ ทำแบบฝึกวันละ 1 บทเรียนติดต่อกัน

ทุกวันจนครบ 10 บทเรียน จากนั้นจึงทำการทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน (Post - test) นำคะแนนที่ได้ จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน (Post - test) มาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 75/75

18.2 ชั้นทดลองกลุ่มเล็ก (Small group testing) ทดลองกับนักเรียนจำนวน 10 คนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับชั้นทดลองในรายคู่ ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่าน โดยใช้เวลาในช่วงเช้าและในคาบค้นคว้า ซึ่งโรงเรียนจัดไว้ 3-4 คาบต่อสัปดาห์ ทำแบบฝึกวันละ 1 บทเรียน ให้นักเรียนกลับไปทบทวนที่บ้านแล้วทำการทดสอบท้ายบทเรียนในวันต่อมา เมื่อเรียนครบ 10 บทเรียนแล้วจึงทำการทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน (Post-test) นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน (Post-test) มาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบฝึกทักษะการอ่านให้เหมาะสม

ในการทดลองชั้นรายคู่ และชั้นทดลองกลุ่มเล็ก ให้นักเรียนประเมินบทเรียนแต่ละบท โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยทำการสอบถามนักเรียนทุกคนถึงระดับความยากง่าย ความน่าสนใจ และความเหมาะสมของกิจกรรมต่างๆ และได้แก้ไขปรับปรุงแบบฝึกดังนี้

18.2.1 จัดทำแบบฝึกหัดคำศัพท์ยากในขั้น Warm up activity เพื่อให้นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจเร็วยิ่งขึ้น

18.2.2 ปรับปรุงกิจกรรมการอ่านให้เหมาะสม โดยการปรับปรุงคำชี้แจงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ให้ตัวอย่างและตัวเลือก (Choice) ของคำตอบเพิ่มขึ้น ปรับปรุงกิจกรรมบางอย่างเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลาที่ใช้ในการฝึกและความต้องการของผู้เรียน

18.2.3 ตัดเนื้อหาบางตอนออกตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น เนื้อหาที่สับสนนักเรียนอ่านไม่เข้าใจ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

18.2.4 ปรับปรุงเรื่องเวลาในการทำแบบฝึกโดยการแจกแบบฝึกให้ศึกษาล่วงหน้า 1 วันก่อนทำการเรียนการสอน เนื่องจากนักเรียนต้องเสียเวลาในการทำความเข้าใจกิจกรรมต่างๆค่อนข้างมาก เพราะผู้วิจัยให้ผู้เรียนพยายามศึกษาด้วยตนเอง เพื่อนำข้อบกพร่องมาแก้ไขปรับปรุง

18.2.5 เรียงลำดับบทเรียนใหม่ให้มีความต่อเนื่องตามลำดับความยากง่าย และหน้าที่ภาษา

19. นำแบบฝึกที่ผ่านการทดลองในชั้นรายบุคคลและชั้นทดลองกลุ่มเล็กที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จำนวน 30 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ในการทดลองภาคสนาม

19.1 แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้รูปแบบ One-group pretest posttest design (บารุง ไตรรัตน์ 2534 : 29 -31) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

T₁ แทนการสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

X แทนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

T₂ แทนการสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

19.2 ขั้นตอนการทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตัวเองทั้งหมดตามขั้นตอนดังนี้

19.2.1 ขั้นทดสอบก่อนทำแบบฝึก (Pre - test) ก่อนการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน 50 ข้อใช้เวลาสอบ 90 นาที

19.2.2 ขั้นการเรียนโดยใช้แบบฝึก ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 บท เป็นเวลา 10 สัปดาห์ รวม 20 คาบๆเรียนละ 50 นาที ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โดยผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนโดยการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและแรงจูงใจในบทอ่าน ในการอ่านนั้นนักเรียนฝึกอ่านด้วยตัวเอง ส่วนกิจกรรมนั้นนักเรียนอาจทำเดี่ยว คู่ หรือกลุ่มตามความเหมาะสมของแต่ละกิจกรรม ผู้สอนมีหน้าที่ดูแลให้นักเรียนทำกิจกรรมคอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการอ่าน หลังจากจบบทเรียนแต่ละบท นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทและแบบทดสอบตามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่าน ตรวจและเฉลยคำตอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยและจุดบันทึกคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทจนครบ 10 บทเรียน

19.2.3 ขั้นทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนโดยใช้แบบฝึกครบ 10 บทแล้ว ให้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างข้อสอบผู้วิจัยคำนึงถึงข้อคำถามที่ครอบคลุมทักษะการอ่านทั้งหมดอันได้แก่ ความรู้ในเรื่องคำศัพท์ บริบทความหมายของคำ วลี ประโยค และข้อความ ใจความสำคัญของเรื่อง รายละเอียดของเรื่อง การตีความ ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและการทดลองใช้ดังนี้

1. ศึกษาแนวการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือและเอกสารงานวิจัยต่างๆ เช่น หนังสือเทคนิคการสร้างข้อทดสอบภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529, 2538) หนังสือ Modern Language Testing ของวาเลท์ (Valette. 1977) และหนังสือหลักการออกแบบแบบเรียนและแบบทดสอบของ เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2538)

2. สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อทดสอบภาษาอังกฤษ (Table of Test Specification) (ดูภาคผนวก ค)

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยการคัดเลือกเนื้อหาให้มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างภาษาที่ใกล้เคียงกับเนื้อหาในแบบฝึกที่ใช้ในการทดลอง จากนั้นศึกษารายละเอียดของเนื้อหาแล้วสร้างแบบทดสอบตามตารางกำหนดเนื้อหาข้อทดสอบ (Table of Test Specification) เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก (Multiple Choice Tests) จำนวน 63 ข้อ 1 ฉบับ

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ 2 ท่านและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 2 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความสอดคล้องกับตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ

5. นำข้อสอบที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วมาปรับปรุงแก้ไข

6. นำข้อสอบที่แก้ไขแล้วจำนวน 63 ข้อไปทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 68 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

7. นำกระดาษคำตอบมาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ CTIA โดยคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยาก

ง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่น 0.70 ขึ้นไป ได้ข้อทดสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ 47 ข้อ

8. นำข้อสอบที่วิเคราะห์แล้วมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของ สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2542 :128) จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศตรวจความถูกต้องของภาษา ได้ข้อทดสอบจำนวน 50 ข้อ

9. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR 20 (Kuder Richardson) โดยนำแบบทดสอบไปใช้ทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) และไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.8457

10. นำข้อสอบไปใช้ทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ก่อน และหลังการทดลองในภาคสนาม

การสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็น

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาแบบฝึกและการสร้างสื่อการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า (Rating) โดยมีขั้นตอนในการพัฒนาดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตามวิธีของลิเคิร์ทจากหนังสือของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538) และเบสท์ (Best 1986 : 181-182)

2. สร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการอ่านและแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 12 ข้อ โดยให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด ค่อนข้างมาก ปานกลาง ค่อนข้างน้อย และน้อยที่สุด กำหนดค่าระดับของข้อความในแบบสอบถามดังนี้

มากที่สุด	ให้ค่าระดับเท่ากับ 5
ค่อนข้างมาก	ให้ค่าระดับเท่ากับ 4
ปานกลาง	ให้ค่าระดับเท่ากับ 3
ค่อนข้างน้อย	ให้ค่าระดับเท่ากับ 2
น้อยที่สุด	ให้ค่าระดับเท่ากับ 1

3. นำข้อความที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อคำถามและแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ไปทดลองใช้ในการทดลองกับนักเรียนกลุ่มเดียวและกลุ่มเล็ก จำนวน 12 คน โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามหลังจากการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านทุกบทเรียน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
5. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แบบแอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1974 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.9330
6. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการทดลองภาคสนาม โดยให้ทำแบบสอบถามหลังจากการเรียนรู้จบในแต่ละบท รวม 10 ครั้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขออนุญาตหัวหน้าสถานศึกษาเพื่อทำการสอนและวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038)
2. ในการทดลองผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้
  - 2.1 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ (Pre- test) จากนั้นตรวจให้คะแนนแล้วบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน
  - 2.2 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ใช้เวลาในการเรียน 10 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบเรียนรวมเป็น 20 คาบเรียน ในการทดลองแต่ละครั้งผู้วิจัยดำเนินการดังนี้
    - 2.2.1 แจกแบบฝึกให้นักเรียนศึกษาล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วันเพื่อฝึกให้นักเรียน รู้จักการศึกษาด้วยตัวเองและเป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าและเพื่อแก้ปัญหาเรื่องเวลาในการทำกิจกรรม
    - 2.2.2 กระตุ้นให้นักเรียนรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษา โดยการจัดบรรยากาศให้นักเรียนเกิดความสนใจและแรงจูงใจในบทอ่าน ในการอ่านนั้นนักเรียนฝึกอ่านด้วยตัวเอง ส่วนกิจกรรมนั้นนักเรียนอาจทำเดี่ยว คู่ หรือกลุ่มตามความเหมาะสมของแต่ละกิจกรรม ผู้วิจัยมีหน้าที่ดูแลให้กำลังใจ ยกย่องชมเชย ให้คำปรึกษาและคอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการอ่าน

2.2.3 หลังจากจบบทเรียนแต่ละบท นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบท และแบบทดสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่าน ตรวจและเฉลย คำตอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยและจัดบันทึกคะแนนจากการทำแบบทดสอบ ท้ายบทจนครบ 10 บทเรียน

3. ขั้นทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังจากการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะอ่านเพื่อ การสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษครบ 10 บทเรียน ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ (Post – test) ซึ่งเป็นข้อสอบ ชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนทำแบบฝึก (Pre-test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า ร้อยละ ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านแต่ละบทและวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ ตาม เกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1 / E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520)

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{(\sum X_i / N) \times 100}{A}$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของแบบฝึก
 X_i คือคะแนนรวมของแบบฝึกทุกชุดของผู้เรียนคนที่ i
 A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกชุดรวมกัน
 N คือ จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตร 2} \quad E_2 = \frac{(\sum F_i / N) \times 100}{B}$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน
 F_i คือ คะแนนของผลการสอบหลังเรียนของผู้เรียนคนที่ i
 B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
 N คือ จำนวนผู้เรียน

2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ t – test แบบจับคู่

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นรายข้อที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า โดยนำค่าระดับตามความคิดเห็นของนักเรียนมาหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าระดับมาแปลความหมายตามเกณฑ์ซึ่งดัดแปลงมาจาก เบสท์ (Best 1986 : 181-182) โดยเรียงค่าระดับความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกจากน้อยไปหามากตามลำดับดังต่อไปนี้

$1.00 \leq x < 1.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน
โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมาก

$1.50 \leq x < 2.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน
โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

$2.50 \leq x < 3.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน
โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

$3.50 \leq x < 4.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน
โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

$4.50 \leq x < 5.00$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน
โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาและนิตยสารอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520: 134-142)

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะอ่าน

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านทั้ง 10 บทเรียน

เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญคือ P- value (sig.) คือค่าความน่าจะเป็นที่ T มากกว่าหรือเท่ากับค่าที่คำนวณได้ ถ้าค่า P-value มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ผลการทดสอบไม่มีนัยสำคัญ ถ้าค่า P-value มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าผลการทดสอบมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 หลังการเรียนการสอนแต่ละบท ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบท้ายบทจนครบ 10 บท จากนั้นจึงนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบบรรยายบท ทั้ง 10 บทเรียน

บทที่	ชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D	ร้อยละ	ลำดับที่
1	Get The Net	10	6.83	1.23	68.33	10
2	Hi-tech Lifestyle	10	7.09	1.02	70.93	8
3	Resourceful Province	10	6.97	1.15	69.73	9
4	Junior Days	10	7.17	0.79	71.66	7
5	News	10	7.27	1.08	72.66	6
6	What Would You Do?	10	7.82	0.95	78.23	4
7	Films	10	8.73	0.77	87.33	1
8	Songkran Festival	10	7.77	0.62	77.66	5
9	Should Students Join Beauty Contest?	10	8.08	0.69	80.83	2
10	Court Super Star!	10	8.00	0.79	79.96	3
	รวม	100	75.74	3.57		

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำคะแนนเฉลี่ยรวมรายบทได้คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน สำหรับบทเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป มีทั้งหมด 2 บท คือบทที่ 7 (Films) ได้คะแนนร้อยละ 87.33 และบทที่ 9 (Should Student Join Beauty Contests?) ได้คะแนนร้อยละ 80.83 บทเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไปได้แก่ บทที่ 10 (Court Super Star!) ได้คะแนนร้อยละ 79.96 บทที่ 6 (What Would You Do?) ได้คะแนนร้อยละ 78.23 และบทที่ 8 (Songkran Festival) ได้คะแนนร้อยละ 77.66 ส่วนบทเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 75 ได้แก่บทที่ 1 (Get the Net) ได้คะแนนร้อยละ 68.33 บทที่ 3 (A Resourceful Province) ได้คะแนนร้อยละ 69.73 บทที่ 2 (Hi-tech Lifestyles) ได้คะแนนร้อยละ 70.93 บทที่ 4 (Junior Days) ได้คะแนนร้อยละ 71.66 และบทที่ 7 (News) ได้คะแนนร้อยละ 72.66 ตามลำดับ

1.2 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน โดยวิเคราะห์จากผลคะแนนการทำแบบทดสอบบรรยายบททั้ง 10 บทเรียนและคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองกิจกรรมรายคู่ ใช้ผู้ทดลอง 10 คน และการทดลองภาคสนาม 30 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 3 4 และ 5 ตามลำดับต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบททั้ง 10 บทเรียน และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษในการทดลองชั้นกิจกรรมคู่

คะแนนเต็ม นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบท้ายบท										รวม	คะแนนสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100	50
1	7.5	8.3	9.1	8	9	6.6	8.3	9	7.5	9.1	82.4	39
2	7.5	7.5	7.5	8	9	7.5	9.1	8	7.5	9.1	80.7	37
รวม	15	15.8	16.6	16	18	14.1	17.3	17	15	18.2	163.1	76
ร้อยละ	75	79	83	80	90	70.5	86.5	85	75	91	81.55	76

ผู้วิจัยเริ่มทดลองโดยใช้กิจกรรมคู่ ซึ่งทำการทดลองกับนักเรียน 2 คน คะแนนรวมของแบบทดสอบท้ายบทของนักเรียน 2 คน เท่ากับ 163.1 คะแนน จากคะแนนเต็มรวมของนักเรียน 2 คน เท่ากับ 200 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.55 บทเรียนที่ได้คะแนนสูงที่สุดคือ บทที่ 10 (Court Super Star!) คิดเป็นร้อยละ 91 ส่วนบทเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ บทที่ 6 (What Would You Do?) คิดเป็นร้อยละ 70.50 และทำคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนรวม 76 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76 ดังนั้นสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษในชั้นการทดลองกิจกรรมคู่ เท่ากับ 81.55/76

ตารางที่ 4 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบททั้งหมด 10 บทเรียน และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษในชั้น ทดลองกลุ่มเล็ก 10 คน

คะแนนเต็ม นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบท้ายบท										รวม	คะแนนสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100	50
1	5	8.3	8.3	9	9	8.3	8	7	6.6	8.3	77.8	41
2	6.6	9.1	7.5	9	9	8.3	8	9	6.6	8.3	81.4	37
3	6.6	9.1	7.5	10	9	8.3	8	9	5.8	9.1	82.4	39
4	7.5	9.1	7.5	8	8	6.6	9	8	6.6	7.5	77.8	37
5	8.3	10	8.3	10	10	8.3	9	9	8.3	10	91.2	43
6	7.5	8.3	7.5	7	7	7.5	9	8	10	8.3	80.1	37
7	6.6	8.3	7.5	9	6	7.5	8	9	5	7.5	74.4	38
8	6.6	7.5	7.5	7	9	7.5	9	7	7.5	7.5	76.1	37
9	6.6	7.5	7.5	10	9	7.5	9	8	7.5	8.3	80.9	34
10	6.6	9.1	7.5	7	8	9.1	8	7	7.5	6.6	76.4	37
รวม	67.9	86.3	76.6	86	84	78.9	85	81	71.4	81.4	798.5	380
ร้อยละ	67.9	86.3	76.6	86	84	78.9	85	81	71.4	81.4	79.85	76

ในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก คะแนนรวมของแบบทดสอบท้ายบทของนักเรียน เท่ากับ 798.5 คะแนน จากคะแนนเต็มรวมของนักเรียน 10 คน เท่ากับ 1000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.85 สำหรับบทเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดคือ บทที่ 2 (Hi-tech Lifestyles) คิดเป็นร้อยละ 86.2 ส่วนบทเรียนที่ได้คะแนนต่ำที่สุดคือ บทที่ 1 (Get The Net) คิดเป็นร้อยละ 67.9 และทำคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 380 คะแนน จากคะแนนเต็ม 500 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76 ดังนั้นประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก เท่ากับ 79.85/76

ตารางที่ 5 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบททั้ง 10 บทเรียนและประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษในชั้นการทดลองภาคสนาม โดยทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน

คะแนน เต็ม นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบท้ายบท										รวม 100	คะแนนสอบ หลังเรียน 50
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10		
1	5.8	5	7.5	7	6	8.3	10	8	8.3	9.1	75	42
2	5	7.5	5.8	6	5	8.3	8.3	7	7.5	8.3	68.7	36
3	5.8	5.8	5.8	8	7	7.5	7.5	7	10	5.8	70.2	35
4	6.6	8.3	5	7	8	6.6	9.1	7	7.5	9.1	74.2	36
5	5	7.5	7.5	6	8	8.3	9.1	8	7.5	8.3	75.2	36
6	8.3	7.5	5	7	8	9.1	7.5	8	6.6	8.3	75.3	36
7	5.8	6.6	6.6	7	6	6.6	10	8	8.3	8.3	73.2	37
8	7.5	7.5	5	6	5	6.6	9.1	7	8.3	8.3	70.3	38
9	6.6	8.3	7.5	6	6	8.3	9.1	8	8.3	6.6	74.7	38
10	7.5	7.5	5.8	7	8	6.6	7.5	9	8.3	8.3	75.5	38
11	5	7.5	8.3	6	8	7.5	8.3	8	8.3	7.5	74.4	36
12	6.6	6.6	6.6	7	6	6.6	9.1	9	7.5	7.5	72.5	38
13	5.8	5	6.6	7	7	6.6	8.3	7	8.3	8.3	69.9	35
14	5	7.5	7.5	8	7	7.5	9.1	9	9.1	6.6	76.3	38
15	5.8	7.5	7.5	7	6	6.6	8.3	8	7.5	8.3	72.5	38
16	5.8	5	8.3	8	7	8.3	10	8	8.3	8.3	77	38
17	8.3	6.6	8.3	7	8	7.5	8.3	8	8.3	7.5	77.8	39
18	5.8	7.5	7.5	8	7	8.3	9.1	8	7.5	7.5	76.2	42
19	5.8	7.5	6.6	6	9	8.3	9.1	8	9.1	7.5	76.9	41
20	8.3	7.5	5.8	7	8	7.5	8.3	8	8.3	9.1	77.8	36
21	8.3	8.3	7.5	8	7	9.1	9.1	7	8.3	8.3	80.9	36
22	7.5	7.5	8.3	8	7	6.6	9.1	8	7.5	8.3	77.8	38
23	6.6	6.6	5	7	8	7.5	9.1	8	8.3	7.5	73.6	36
24	7.5	7.5	6.6	8	7	9.1	9.1	8	6.6	7.5	76.9	35
25	8.3	6.6	8.3	8	9	7.5	8.3	7	8.3	9.1	80.4	38
26	7.5	8.3	6.6	7	8	8.3	9.1	7	8.3	7.5	77.6	37
27	8.3	7.5	8.3	7	7	8.3	9.1	7	7.5	8.3	78.3	37
28	8.3	7.5	7.5	7	8	8.3	6.6	7	8.3	8.3	76.8	36
29	8.3	5	8.3	9	9	10	9.1	8	8.3	9.1	84.1	42
30	8.3	8.3	8.3	8	8	9.1	8.3	8	8.3	7.5	82.1	43
รวม	205	212.8	209.2	215	218	234.7	262	233	242.5	239.9	2272.1	1133
ร้อยละ	68.33	70.93	69.73	71.66	72.66	78.23	87.33	77.66	80.83	79.96	75.74	75.53

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนรวมแบบทดสอบท้ายบทเรียนของนักเรียนของนักเรียน 30 คน เท่ากับ 2272.1 คะแนน จากคะแนนเต็มรวมของนักเรียน 30 คน เท่ากับ 3000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.74 สำหรับบทเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดคือ บทที่ 7 (Films) คิดเป็นร้อยละ 87.33 ส่วนบทเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ บทที่ 1 (Get the Net) คิดเป็นร้อยละ 68.33 และทำคะแนนการทดสอบหลังเรียนได้ 1133 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.53 ดังนั้นประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ภาษาอังกฤษในชั้นทดลองภาคสนาม (E_1/E_2) เท่ากับ 75.74/75.53

จากการทดลองชั้นกิจกรรมคู่ กลุ่มย่อย 10 คน และการทดลองภาคสนาม สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น

จำนวนนักเรียน	คะแนน	คะแนนแบบทดสอบท้ายบท (E_1)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2)	ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะอ่าน (E_1 / E_2)
2 คน	คะแนนเต็ม	$10 \times 10 \times 2 = 200$	$50 \times 2 = 100$	81.55/76
	คะแนนรวม	163.10 (81.55%)	76(76%)	
10 คน	คะแนนเต็ม	$10 \times 10 \times 10 = 1000$	$50 \times 10 = 500$	79.85/76
	คะแนนรวม	798.40(79.84%)	380(76%)	
30 คน	คะแนนเต็ม	$10 \times 10 \times 30 = 3000$	$50 \times 30 = 1500$	75.74/75.53
	คะแนนรวม	2272.10(75.74%)	1133(75.53%)	

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ในชั้นการทดลองโดยใช้กิจกรรมคู่ นักเรียนทั้งสองคนทำแบบทดสอบท้ายบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.55 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76 สำหรับการทดลองกลุ่มย่อย 10 คน นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.85 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76 ส่วน

การทดลองในภาคสนามกับนักเรียนทั้งหมด 30 คน พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบทำยบที่ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.74 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.53 ดังนั้นประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านในขั้นทดลองภาคสนามมีค่าเท่ากับ $75.74/75.53$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ $75/75$ ไม่ถึงร้อยละ 2.5 ขึ้นไป จึงสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้นอยู่ในเกณฑ์ดี (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 134-142) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะอ่าน

ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะอ่าน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน จำนวน 50 ข้อ ผลคะแนนความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังการทดลอง แสดงในตารางที่ 7 และการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ แสดงในตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 7 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	30	42	12	16	22	38	16
2	26	36	10	17	23	39	16
3	23	35	12	18	28	42	14
4	25	36	11	19	24	41	17
5	20	36	16	20	21	36	15
6	22	36	14	21	24	36	12
7	23	37	14	22	22	38	16
8	23	38	15	23	21	36	15
9	22	38	16	24	24	35	11
10	27	38	11	25	23	38	15
11	20	38	18	26	25	37	12
12	28	38	10	27	24	37	13
13	22	35	13	28	26	36	10

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
14	24	35	14	29	25	42	17
15	24	38	14	30	27	43	16

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นได้ว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะอ่านทั้ง 10 บทเรียน ดังจะเห็นความแตกต่างระหว่างคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนปรากฏในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) และค่าทดสอบ t ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	$\bar{D}$	S.D ($\bar{D}$)	T	Sig.
ก่อนเรียน	50	23.9333	2.4344	13.8333	2.3057	32.862*	0.004
หลังเรียน	50	37.7667	2.2234				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการใช้แบบฝึกเท่ากับ 23.9333 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.4344 และคะแนนหลังการใช้แบบฝึก เท่ากับ 37.7667 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.2234 คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างหลังและก่อนการใช้แบบฝึกเท่ากับ 13.8333 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.3057 ค่า T เท่ากับ 32.862 ค่า P (sig.) เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจากได้รับการฝึกโดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านทั้ง 10 บท สูงกว่าก่อนได้รับการฝึก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อ
กิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่าน

หลังจากทำการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจาก
หนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษเรียนจนครบ 10 บทเรียน โดยทำการประเมิน
คุณสมบัติด้านเนื้อหา กิจกรรม และแบบฝึกหัดของบทเรียน จำนวน 12 ข้อ จากนั้นนำระดับ
ความคิดเห็นที่ได้จากการประเมินมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ไปแปลความหมายค่าระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังรายละเอียดแสดงใน
ตารางที่ 9

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ

บทที่	ข้อความ	ค่าสถิติ	บทที่										ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวม	ลำดับที่
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	แบบฝึกการอ่านนี้มีเนื้อหาน่าสนใจ	$\bar{X}$	3.80	4.00	4.07	4.00	3.77	4.13	4.03	4.20	3.93	4.07	4.00	2
		S.D.	0.55	0.45	0.58	0.74	0.68	0.63	0.61	0.66	0.52	0.76	0.34	
2	รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทที่น่าสนใจ ใจตามความต้องการของข้าพเจ้า	$\bar{X}$	3.63	3.97	4.07	3.87	3.77	4.07	4.00	4.03	3.87	3.67	3.89	7
		S.D.	0.56	0.61	0.74	0.68	0.63	0.64	0.83	0.56	0.82	0.76	0.39	
3	แบบฝึกการอ่านบทนี้ทำให้ข้าพเจ้าพัฒนา ความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น	$\bar{X}$	3.73	3.90	3.87	3.93	3.90	4.00	3.93	4.17	3.90	3.80	3.91	6
		S.D.	0.70	0.71	0.79	0.74	0.84	0.64	0.91	0.53	0.88	0.81	0.51	
4	เนื้อหาในแบบฝึกการอ่านนี้สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	$\bar{X}$	4.30	3.93	4.10	3.80	4.03	4.23	3.63	4.00	4.03	3.83	3.99	3
		S.D.	0.70	0.74	0.71	0.81	0.72	0.63	0.81	0.95	0.85	0.91	0.47	
5	เนื้อหาที่ได้อ่านในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป	$\bar{X}$	3.60	3.97	3.90	3.90	3.80	3.63	3.67	3.83	3.87	3.77	3.79	11
		S.D.	0.62	0.72	0.66	0.61	0.71	0.72	0.88	0.70	0.78	0.68	0.38	
6	แบบฝึกหัดในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป	$\bar{X}$	3.60	3.87	3.83	3.57	3.67	3.90	3.43	3.80	3.73	3.77	3.71*	12
		S.D.	0.67	0.68	0.70	0.68	0.80	0.71	0.77	0.66	0.64	0.68	0.42	

ตารางที่ 9 (ต่อ)

บทที่	ข้อความ	ค่าสถิติ	บทที่										ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวม	ลำดับที่
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
7	ข้าพเจ้าคิดว่าแบบฝึกการอ่านบทนี้มีประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและศึกษาด้วยตนเอง	$\bar{X}$	3.73	4.07	4.17	3.80	3.77	3.97	3.80	4.17	4.00	3.77	3.92	4
		S.D.	0.78	0.78	0.65	0.81	0.86	0.72	0.89	0.70	0.69	0.86	0.53	
8	กิจกรรมก่อนการอ่าน(Warm up)ช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากทำกิจกรรมอื่นต่อไป	$\bar{X}$	3.77	4.10	3.93	3.80	3.83	4.13	3.67	3.97	3.80	3.83	3.88	8
		S.D.	0.68	0.71	0.58	0.71	0.87	0.73	0.88	0.56	0.76	0.91	0.44	
9	กิจกรรมไม่เน้นการอ่าน(Reading)ทำให้ข้าพเจ้าอ่านอย่างมีจุดประสงค์	$\bar{X}$	3.67	4.03	4.03	3.63	3.93	4.00	3.70	4.10	3.83	3.70	3.86	9
		S.D.	0.80	0.56	0.67	0.67	0.83	0.64	0.75	0.66	0.79	0.79	0.44	
10	กิจกรรมไม่เน้นการฝึกการทำความเข้าใจของคำศัพท์ช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้น	$\bar{X}$	4.07	4.30	4.10	3.90	4.03	4.27	4.00	4.00	3.93	4.07	4.06**	1
		S.D.	0.58	0.53	0.61	0.80	0.76	0.58	0.69	0.64	0.69	0.69	0.42	
11	กิจกรรมไม่เน้นการนำภาษาไปใช้ช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถนำไปใช้ในกรณีการเขียน	$\bar{X}$	3.70	4.00	3.80	3.77	3.70	3.90	3.83	4.13	3.80	3.87	3.85	10
		S.D.	0.70	0.53	0.48	0.57	0.79	0.55	0.75	0.57	0.71	0.68	0.36	
12	การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้าได้ฝึกภาษาในสถานการณ์จริง	$\bar{X}$	4.40	3.87	3.93	3.70	3.77	4.00	3.80	4.00	3.77	3.97	3.92	4
		S.D.	0.72	0.73	1.01	0.88	0.68	0.64	0.89	0.59	0.68	0.72	0.44	
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวม		S.D.	0.26	0.29	0.29	0.43	0.49	0.27	0.48	0.27	0.40	0.44	0.30	
ลำดับที่			7	3	4	9	7	2	10	1	5	6		

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงทั้ง 10 บทเรียน คือมีค่าระดับเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30

สำหรับบทเรียนที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ บทที่ 8 Songkran Festival ($\bar{x}$ = 4.03, S.D. = 0.27) บทที่ 6 What Would You Do? ($\bar{x}$ = 4.02, S.D. = 0.27) และบทที่ 2 Hi-tech Lifestyle ($\bar{x}$ = 4.00, S.D. = 0.29) ตามลำดับ ส่วนบทเรียนที่มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย ($\bar{x}$) ต่ำที่สุด คือบทที่ 7 Films ($\bar{x}$ = 3.79, S.D. = 0.48) และจากการศึกษาระดับระดับความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเป็นรายข้อของแต่ละบทเรียนพบว่านักเรียนให้ความสำคัญต่อกิจกรรมและแบบฝึกหัดของแบบฝึกแตกต่างกันไปดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

บทที่ 1 Get the Net พบว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านในบทเรียนนี้โดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 ข้อที่ได้ค่าระดับเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับ 3 ลำดับคือ ข้อที่ 12 การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้าได้ฝึกภาษาในสถานการณ์จริง ($\bar{x}$ = 4.40, S.D. = 0.70) รองลงมาคือข้อที่ 4 เนื้อหาในแบบฝึกการอ่านนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x}$ = 4.30, S.D. = 0.7) และข้อที่ 10 กิจกรรมในการฝึกการหาความหมายของคำศัพท์ช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้น ($\bar{x}$ = 4.07, S.D. = 0.58) ส่วนข้อที่ค่าระดับเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือข้อที่ 6 แบบฝึกหัดในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป ($\bar{x}$ = 3.60, S.D. = 0.67) และข้อที่ 5 เนื้อหาที่ได้อ่านในบทเรียนนี้ไม่ยากจนเกินไป ($\bar{x}$ = 3.60, S.D. = 0.62)

บทที่ 2 Hi-tech lifestyle พบว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านในบทเรียนนี้ โดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับสูง ข้อที่ได้ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกตามลำดับ ได้แก่ ข้อที่ 10 กิจกรรมในการฝึกการหาความหมายของคำศัพท์ ช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้น ($\bar{x}$ = 4.30, S.D. = 0.53) รองลงมาคือข้อที่ 8 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Warm up) ช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากทำกิจกรรมอื่นต่อไป ($\bar{x}$ = 4.10, S.D. = 0.71) และข้อที่ 7 ข้าพเจ้าคิดว่าแบบฝึกการอ่านบทนี้มีประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและศึกษาด้วยตนเอง ($\bar{x}$ = 4.07, S.D. = 0.78) ส่วนข้อที่ค่าระดับเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือข้อที่ 6 แบบฝึกหัดในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป ได้ค่าระดับเฉลี่ยเท่ากัน และข้อที่ 12 การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้าได้ฝึกภาษาในสถานการณ์จริงได้

ค่าระดับเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.87, S.D.=0.68$ และ $\bar{x}=3.87, S.D.=0.73$)

บทที่ 3 A Resourceful Province พบว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านในบทเรียนนี้ โดยเฉลี่ยรวม 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับสูง ข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกตามลำดับได้แก่ ข้อ 7 ข้าพเจ้าคิดว่าแบบฝึกการอ่านบทนี้มีประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและศึกษาด้วยตนเอง ($\bar{x} = 4.17, S.D. = 0.65$) รองลงมาคือ ข้อที่ 4 เนื้อหาในแบบฝึกการอ่านนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และข้อที่ 10 กิจกรรมในการฝึกการหาความหมายของคำศัพท์ ช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้น ได้ค่าระดับเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.10, S.D. = 0.71$ และ 0.61) ส่วนข้อที่ค่าระดับเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือข้อที่ 11 กิจกรรมในชั้นการนำภาษาไปใช้ช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถนำไปใช้ในการฝึกการเขียนได้เป็นอย่างดี ($\bar{x} = 3.80, S.D.=0.48$)

บทที่ 4 Junior Days พบว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านในบทเรียนนี้โดยเฉลี่ยรวม 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 ข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกตามลำดับได้แก่ ข้อ 1 แบบฝึกการอ่านนี้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ ($\bar{x} = 4.00, S.D.=0.74$) รองลงมาคือ ข้อที่ 3 แบบฝึกทักษะการอ่านบทนี้ทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 3.93, S.D.=0.74$) ข้อที่ 5 เนื้อหาที่ได้อ่านในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป และข้อที่ 10 กิจกรรมในการฝึกการหาความหมายของคำศัพท์ช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้นเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.90, S.D.= 0.61$ และ 0.80) ส่วนข้อที่ค่าระดับเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆคือข้อที่ 6 แบบฝึกหัดในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป ($\bar{x} = 3.57, S.D. = 0.68$) ข้อที่ 9 กิจกรรมในชั้นการอ่าน (Reading) ทำให้ข้าพเจ้าอ่านอย่างมีจุดประสงค์ ($\bar{x} = 3.63, S.D. = 0.67$) และข้อที่ 12 การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้าได้ฝึกภาษาในสถานการณ์จริง ($\bar{x} = 3.70, S.D. = 0.88$)

บทที่ 5 News พบว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านในบทเรียนนี้ โดยเฉลี่ยรวม 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับสูง ข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกตามลำดับได้แก่ข้อที่ 4 เนื้อหาในแบบฝึกการอ่านนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และข้อที่ 10 กิจกรรมในการฝึกการหาความหมายของคำศัพท์ช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้น ได้เฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.03, S.D. = 0.72$ และ 0.76) รองลงมาคือ ข้อที่ 9 กิจกรรมในชั้นการอ่าน (Reading) ทำให้ข้าพเจ้าอ่านอย่างมีจุดประสงค์ ($\bar{x} = 3.93, S.D. = 0.83$) ส่วนข้อที่ค่าระดับเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือข้อที่ 6 แบบฝึกหัดในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป ($\bar{x} = 3.67, S.D. = 0.80$)

บทที่ 6 What Would You Do? พบว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านในบทเรียนนี้โดยเฉลี่ยรวม 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.27 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับสูง ข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นสูงสุด 3 อันดับแรกตามลำดับได้แก่ ข้อ 10 กิจกรรมในการฝึกการหาความหมายของคำศัพท์ช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้น ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือข้อที่ 8 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Warm up) ช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากทำกิจกรรมอื่นต่อไป ($\bar{x} = 4.13$, S.D.=0.73) และข้อที่ 7 ข้าพเจ้าคิดว่าแบบฝึกการอ่านบทนี้มีประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและศึกษาด้วยตนเอง ($\bar{x}=3.97$, S.D.=0.72) ส่วนข้อที่ค่าระดับเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือข้อที่ 5 เนื้อหาที่ได้อ่านในบทเรียนนี้ไม่ยากจนเกินไป ($\bar{x} = 3.63$, S.D.=0.72)

บทที่ 7 Films พบว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านในบทเรียนนี้โดยเฉลี่ยรวม 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับสูง ข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกตามลำดับได้แก่ ข้อที่ 1 แบบฝึกการอ่านนี้มีเนื้อหาน่าสนใจ ($\bar{x} = 4.03$, S.D.=0.61) รองลงมาคือข้อที่ 2 รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทนี้น่าสนใจตามความต้องการของข้าพเจ้า และข้อที่ 10 กิจกรรมในการฝึกการหาความหมายของคำศัพท์ช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้น มีค่าระดับเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.83 และ 0.69) ส่วนข้อที่ค่าระดับเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือข้อที่ 6 แบบฝึกหัดในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไปมีค่าระดับเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.43$, S.D.=0.77)

บทที่ 8 Songkran Festival พบว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านในบทเรียนนี้โดยเฉลี่ยรวม 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.27 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับสูง ข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกตามลำดับได้แก่ ข้อที่ 1 แบบฝึกการอ่านนี้มีเนื้อหาน่าสนใจ ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือข้อที่ 3 แบบฝึกการอ่านบทนี้ทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น ข้อที่ 7 ข้าพเจ้าคิดว่าแบบฝึกการอ่านบทนี้มีประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและศึกษาด้วยตนเองได้ค่าระดับเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.53 และ 0.70) ส่วนข้อที่ค่าระดับเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือข้อที่ 6 แบบฝึกหัดในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป ($x = 3.80$, S.D.=0.66)

บทที่ 9 Should Student Join Beauty Contests? พบว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านในบทเรียนนี้โดยเฉลี่ยรวม 3.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับสูง ข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกตามลำดับได้แก่ ข้อที่ 4 เนื้อหาในแบบฝึกการอ่านนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน

ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.85) รองลงมาคือข้อที่ 7 ข้าพเจ้าคิดว่าแบบฝึกการอ่าน บทนี้มีประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและศึกษาด้วยตนเอง ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.69) และ ข้อที่ 10 กิจกรรมในการฝึกการหาความหมายของคำศัพท์ช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้า ดีขึ้น ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = 0.69) ส่วนข้อที่ค่าระดับเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือข้อที่ 6 แบบฝึกหัด ในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.64)

บทที่ 10 Court Super Star! พบว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรมและ แบบฝึกทักษะการอ่านในบทเรียนนี้โดยเฉลี่ยรวม 3.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับสูง ข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกตามลำดับได้แก่ ข้อที่ 1 แบบฝึกการอ่านนี้มีเนื้อหาน่าสนใจ และข้อ 10 กิจกรรมในการฝึกการหาความหมาย ของคำศัพท์ช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้นได้ค่าระดับเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.76 และ 0.69) รองลงมาคือข้อที่ 12 การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้าได้ฝึกภาษาในสถานการณ์จริง ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.72) ส่วนข้อที่ค่าระดับเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆคือ ข้อที่ 2 รูปแบบกิจกรรม และแบบฝึกหัดในบทนี้น่าสนใจตามความต้องการของข้าพเจ้า ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.76)

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณสมบัติแบบฝึกทักษะการอ่าน เพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษทั้ง 10 บทเรียน สรุปได้ว่านักเรียน มีระดับความคิดเห็นโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.79 – 4.03 มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.90 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 แสดงว่านักเรียนระดับความคิดเห็นต่อคุณสมบัติ ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง กล่าวคือมีระดับความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านที่ สร้างขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรายวิชา อ 038 (ภาษาอังกฤษรอบรู้) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม โดยการสุ่มห้องเรียนมา 1 ห้อง ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากประชากรจำนวน 4 ห้องเรียน มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 140 คน

สมมุติฐานในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 (ซัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ 2520 : 134 – 138)
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากผ่านการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าความสามารถในการอ่านก่อนได้รับการฝึก
3. นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์สตีวเด้นทีวี่คลีและนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ จำนวน 10 บทเรียนที่สร้างโดยอิงคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษแบบเข้มกลุ่มพัฒนาประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539 และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนครปฐม ประกอบกับคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเป็นหลักในการสร้าง แบบฝึกมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.55/76 ในขั้นทดลองรายคู่ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 79.85/76 ในขั้นทดลองกลุ่มเล็ก และมี

ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.74/75.53 ในขั้นการทดลองภาคสนาม ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดีเพราะใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ (E_1/E_2) เท่ากับ 75/75

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 90 นาที สร้างขึ้นโดยอิงจุดประสงค์รายวิชาและจากการกำหนดระดับพฤติกรรมความเข้าใจในการอ่านของวาแลตต์ (Valette 1977 : 161) เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.8457

3. แบบสอบถามความคิดเห็น เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านในแต่ละบท โดยกำหนดตัวเลือก 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 12 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.9330 การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ใช้เวลา 10 สัปดาห์ ทุกระดับ 2 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 20 คาบเรียน ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

2. ดำเนินการทดลอง ทำการเรียนการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านทั้งหมด 10 บทเรียน เมื่อจบบทเรียนในแต่ละบทให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทและแบบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านจนครบ 10 บทเรียน

3. ทำการทดสอบหลังเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนเรียน หลังเรียน และคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดรายบททั้ง 10 บทเรียน และค่าระดับของแบบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมุติฐานการวิเคราะห์ข้อมูล ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน โดยใช้สถิติ t - test แบบจับคู่ และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน

โดยใช้เกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 134 – 142) จากนั้นวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านทั้ง 10 บทเรียน จากแบบทดสอบถามความคิดเห็นโดยนำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.74/ 75.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 แต่ไม่ถึงร้อยละ 2.5 ขึ้นไป แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สูงกว่าความสามารถในการอ่านก่อนได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

3. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.79 – 4.03 โดยมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวม 3.90 ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.30) แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการอ่านอยู่ในระดับสูงทุกบทเรียนเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ พบว่าแบบฝึกที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด คือ บทที่ 8 Songkran Festival ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.27) ส่วนบทเรียนที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ บทที่ 7 Films ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.48) และจากการศึกษาจากแบบสอบถามความคิดเห็นพบว่านักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อคุณสมบัติของแบบฝึกทักษะการอ่านเป็นรายข้อดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกการอ่านนี้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.00 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงที่สุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ 8 Songkran Festival ($\bar{x}=4.20$, S.D.=0.66) บทที่ 6

What Would You Do? ($\bar{x} = 4.13$, S.D = 0.63) บทที่ 3 Resourceful Province บทที่ 10 Court Super Star! ได้ค่าระดับเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.56, 0.76) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบทที่ 5 News ($\bar{x} = 3.77$, S.D = 0.68)

2. รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทนี้น่าสนใจตามความต้องการของข้าพเจ้า มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.89 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงสุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ 3 Resourceful Province และบทที่ 6 What Would You Do? ($\bar{x} = 4.07$, S.D = 0.74, 0.64) บทที่ 8 Songkran Festival ($\bar{x} = 4.03$, S.D = 0.56) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบทที่ 1 Hi-tech Lifestyle ($\bar{x} = 3.63$, S.D = 0.56)

3. แบบฝึกการอ่านบทนี้ทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.91 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงสุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ 8 และบทที่ 6 ($\bar{x} = 4.07$, S.D = 0.74, 0.64) บทที่ 8 ($\bar{x} = 4.03$, S.D = 0.56) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบทที่ 1 Hi-tech Lifestyle ($\bar{x} = 3.73$, S.D = 0.70)

4. เนื้อหาในแบบฝึกการอ่านนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.99 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงสุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ Get the Net ($\bar{x} = 4.30$, S.D = 0.70) บทที่ 6 What Would You Do? ($\bar{x} = 4.23$, S.D = 0.63) และบทที่ 3 Resourceful Province ($\bar{x} = 4.10$, S.D = 0.71) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบทที่ 7 Films ($\bar{x} = 3.63$, S.D = 0.81)

5. เนื้อหาที่ได้อ่านในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.79 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงสุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ 2 Hi-tech Lifestyle ($\bar{x} = 3.97$, S.D = 0.72) บทที่ 3 Resourceful Province และบทที่ 4 Junior Days ได้ค่าระดับเท่ากัน ($\bar{x} = 3.90$, S.D = 0.66, 0.61) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบทที่ 5 Get the Net ($\bar{x} = 3.60$, S.D = 0.62)

6. แบบฝึกหัดในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงสุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ 6 What Would You Do? ($\bar{x} = 3.90$, S.D = 0.71) บทที่ 2 Hi-tech Lifestyle ($\bar{x} = 3.87$, S.D = 0.68) และบทที่ 3 Resourceful Province ($\bar{x} = 3.83$, S.D = 0.70) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบทที่ 7 Films ($\bar{x} = 3.43$, S.D = 0.77)

7. ข้าพเจ้าคิดว่าแบบฝึกการอ่านบทนี้มีประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและศึกษาด้วยตนเอง มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.92 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงสุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ 3 Resourceful Province และบทที่ 8 Songkran Festival ($\bar{x}=4.17$, S.D=0.65, 0.70) และบทที่ 2 Hi-tech Lifestyle ($\bar{x} = 4.07$, S.D = 0.78) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบทที่ 1 Get the Net ($\bar{x} = 3.73$, S.D = 0.78)

8. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Warm up)ช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากทำกิจกรรมอื่นต่อไป มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.88 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงสุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ 6 What Would You Do? ($\bar{x} = 4.13$, S.D = 0.73) บทที่ 2 Hi-tech Lifestyle ($\bar{x} = 4.10$, S.D = 0.71) และบทที่ 8 Songkran Festival ($\bar{x} = 3.97$, S.D = 0.56) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบทที่ 7 Films ($\bar{x} = 3.67$, S.D = 0.88)

9. กิจกรรมในขั้นการอ่าน (Reading) ทำให้ข้าพเจ้าอ่านอย่างมีจุดประสงค์ มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.86 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงสุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ 8 Songkran Festival ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.66) บทที่ 2 Hi-tech Lifestyle และบทที่ 3 Resourceful Province ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.56, 0.67) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากัน บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบทที่ 4 Junior Days ($\bar{x} = 3.63$, S.D = 0.67)

10. กิจกรรมในการฝึกการหาความหมายของคำศัพท์ช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้น มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.06 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงสุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ 2 Hi-tech Lifestyle ($\bar{x} = 4.30$, S.D = 0.53) บทที่ 6 What Would You Do? ($\bar{x} = 4.27$, S.D = 0.58) และบทที่ 3 Resourceful Province ($\bar{x} = 4.10$, S.D = 0.61) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบทที่ 4 Junior Days ($\bar{x} = 3.90$, S.D = 0.80)

11. กิจกรรมในขั้นการนำภาษาไปใช้ช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถนำไปใช้ในการฝึกการเขียน มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.85 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงสุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ 8 Songkran Festival ($\bar{x}=4.13$, S.D=0.57) บทที่ 2 Hi-tech Lifestyle ($\bar{x}=4.00$, S.D=0.53) และบทที่ 6 What Would You Do? ($\bar{x}=3.90$, S.D=0.55) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบทที่ 1 Get the Net และบทที่ 5 News ($\bar{x}=3.70$, S.D=0.70, 0.79)

12. การบ้านช่วยให้ข้าพเจ้าได้ฝึกภาษาในสถานการณ์จริง บทเรียนที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.92 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 บทเรียนที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงสุดเรียงตามลำดับ (3 อันดับแรก) คือ บทที่ 1 Get the Net ($\bar{x}=4.40$, $S.D=0.72$) บทที่ 6 What Would You Do? และบทที่ 8 Songkran Festival ($\bar{x}=4.00$, $S.D=0.64$, 0.59) บทที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดมี คือ บทที่ 4 Junior Days ($\bar{x}=3.70$, $S.D=0.88$)

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ผลการทดลอง เพื่อตรวจสอบสมมุติฐานของการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 ที่พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.55/76 ในขั้นทดลองรายคู่ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 79.85/76 ในขั้นทดลองกลุ่มเล็ก และมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.74/75.53 ในขั้นการทดลองภาคสนาม กล่าวคือ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบรายบททั้ง 10 บทได้คะแนนร้อยละเท่ากับ 75.74 และทำคะแนนจากการทำข้อสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษได้ร้อยละเท่ากับ 75.53 จัดเป็นแบบฝึกที่อยู่ในเกณฑ์ดีเพราะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 โดยพบว่าค่าประสิทธิภาพตัวแรกสูงกว่าค่าประสิทธิภาพตัวหลังในการทดลองทั้ง 3 ขั้นตอน กล่าวคือ นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบรายบททั้ง 10 บทได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ อ่ำไพ บุญรักษา (2533) ปณพร สุวรรณไตรย์ (2539) ที่พบว่าค่าประสิทธิภาพตัวแรกสูงกว่าค่าประสิทธิภาพตัวหลัง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1 แบบฝึกทักษะการอ่านสร้างขึ้นตามขั้นตอนการฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ อาทิเช่น วิสาข์ จิตวิตร (2541) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) และเดวิสและคณะ (Davies et al 1990) เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่องตามลำดับจากกิจกรรมที่ง่ายไปหายาก เริ่มตั้งแต่ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน (Warm – up activity) เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนนำสิ่งที่คุ้นเคยอยู่แล้วมาทำความเข้าใจบทเรียน รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในเรื่องคำศัพท์และสำนวนภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมขั้นต่อไป ในขั้นการอ่าน (Reading activity) นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอย่างเพียงพอจากกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น ฝึกการกรอกข้อมูลลงตาราง การตอบคำถาม การหาข้อมูลจากแผนที่ การฝึกเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นต้น นอกจากนี้ยังนักเรียนได้ฝึกโครงสร้างภาษาในบริบทที่มีความหมาย

เพราะเป็นโครงสร้างภาษาที่พบในบทอ่าน ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถถ่ายโยงความรู้ไปใช้ในชั้นนำภาษาไปใช้ (Extension activity) เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกแต่ละบทเสร็จสิ้น นักเรียนจึงได้ทำแบบทดสอบท้ายบทเพื่อประเมินผลสิ่งที่เรียนจบในทันที นักเรียนจึงสามารถนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาในบทเรียนที่เพิ่งเรียนจบไปใช้ในการทำแบบทดสอบท้ายบทซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความสัมพันธ์เชื่อมโยง (connectionism) ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) กล่าวคือผู้เรียนจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้ดีในระยะเวลาใกล้เคียงกัน สิ่งเร้าในที่นี้ก็คือแบบทดสอบ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสามารถทำคะแนนจากแบบทดสอบท้ายบทเรียนได้สูงกว่าแบบทดสอบหลังการเรียนด้วยการใช้แบบฝึก

1.2 การให้นักเรียนทราบข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกแต่ละบทเสร็จสิ้น ครูจะเฉลยคำตอบของแต่ละกิจกรรมในทันที และได้ตรวจให้คะแนนและเฉลยคำตอบทันทีหลังจากนักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทเสร็จ ทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตน ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการพัฒนาการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนทำคะแนนแบบทดสอบท้ายบทเรียน ได้สูงกว่าคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของโคลและเชน (Cole and Chan 1994 : 380, 222 อ้างถึงใน กันต์ดนัย วรจิตติพล 2542 : 86) ที่กล่าวว่า การให้การเสริมแรงทันทีเมื่อนักเรียนทำภาระงานเสร็จเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในระยะเริ่มต้นของการเรียน และข้อมูลย้อนกลับของครูที่เหมาะสมช่วยให้นักเรียนทราบว่าเขาได้เรียนรู้สิ่งใดไปบ้างแล้ว และยังมีสิ่งใดอีกที่เขาต้องรู้ เพื่อจะทำภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ในการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนนักเรียนมีความวิตกกังวลน้อย เนื่องจากข้อทดสอบในแบบทดสอบท้ายบทมีจำนวน 10-12 ข้อ ทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการทำแบบทดสอบเพราะรู้สึกว่าจะไม่ยากเกินความสามารถของตน จึงทำคะแนนการทดสอบได้ดี ส่วนแบบทดสอบหลังเรียนเป็นการวัดระดับความสามารถในการทำ ความเข้าใจในการอ่าน ทุกจุดประสงค์ปลายทางในบทเรียนที่ได้เรียนมา มีจำนวนข้อทดสอบถึง 50 ข้อ และใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 90 นาที นักเรียนต้องใช้เวลาในการทำ ความเข้าใจบทอ่านของแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีระดับความยากมากกว่าแบบทดสอบหลังการฝึก มีเนื้อเรื่องหลายแบบและเนื้อหามีความแตกต่างกันออกไป นักเรียนต้องอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันเวลา ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวลในการทำแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนจึงทำคะแนนได้น้อยกว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของคัตชูเกียน-บ็อกซลี (Kutchukian – Boxley 1993 : 4256-A) ที่ได้ทำการศึกษาผลของความวิตกกังวลต่อการเรียนรู้และความสามารถในการทำแบบทดสอบของ

นักศึกษาระดับวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า เมื่อวัดความวิตกกังวลของนักศึกษาทันทีก่อนที่จะทำแบบทดสอบ ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำแบบทดสอบอย่างเป็นเส้นโค้ง กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความวิตกกังวลต่ำทำคะแนนในการสอบได้ทั้งสูงมากและต่ำมาก ส่วนนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลปานกลางและสูงทำคะแนนในการสอบได้ใกล้เคียงกับคะแนนเฉลี่ย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความวิตกกังวลอาจมีผลทางลบต่อความสามารถในการทำแบบทดสอบ นักเรียนจึงทำคะแนนแบบทดสอบรายบทได้สูงกว่าคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

นอกจากนี้ หากพิจารณาจากผลการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกดังกล่าว ทั้งสามขั้นตอน แบบฝึกมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.55/76, 79.85/76 และ 75.74/75.53 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า ในการทดลองรายคู่ นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบท้ายบทเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในการทดลองกลุ่มเล็กซึ่งมีจำนวนนักเรียน 10 คน และในการทดลองภาคสนามซึ่งมีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน นักเรียนทำคะแนนได้ค่าเฉลี่ยน้อยกว่าทั้งสองกลุ่ม แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักเรียนอาจมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุรางค์ ประเทศ (2540 : 65) ที่ให้ความเห็นว่า ตามหลักสากลนั้นชั้นเรียนภาษาไม่ควรมีนักเรียนเกิน 15 คน เพราะครูอาจดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง หลังจากได้รับการฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่าความสามารถในการอ่านก่อนได้รับการฝึกและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกทักษะการอ่านสร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะการอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางการสอนอ่าน อาทิเช่น วิสาข์ จัตุวัตร (2541) สุมิตรรา อังวัฒนกุล (2535) เดวิสและคณะ (Davies et al 1990) และรูปแบบบทเรียนของ อรุณี วิริยะจิตราและคณะ (2533) เป็นแบบฝึกที่มีคุณภาพดีเพราะได้ผ่านขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพและปรับปรุงแก้ไขถึง 2 ชั้น คือขั้นทดลองรายคู่ และขั้นทดลองกลุ่มเล็ก เพื่อนำไปใช้ในขั้นการทดลองภาคสนาม เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่านที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ สามารถแยกแยะ ถ้อยคำ รวบรวมและประเมินสิ่งที่อ่านได้ นอกจากนี้ในแต่ละกิจกรรมยังสอดแทรกการฝึกกลวิธีในการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนฝึกการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย และสามารถนำกลวิธีที่เหมาะสมไปประยุกต์ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์และเอกสารต่างๆ ในชีวิตจริงซึ่งจะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กลวิธีในการอ่านโดยทั่วไป ได้แก่ การอ่าน

แบบสำรวจ (Surveying) การอ่านกวาด (Scanning) การอ่านเอารายละเอียด (Intensive reading) และการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical reading) เพื่อให้ได้ข้อมูลไปแก้ปัญหาในกิจกรรมต่างๆ ที่มีหลายรูปแบบโดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามารถในการสื่อสารได้ เช่น การใช้กลวิธีการอ่านแบบสำรวจโดยการอ่านย่อหน้า นำ ดูจากแผนที่ แผนภูมิ รูปภาพประกอบหรือตารางต่างๆ เพื่อการคาดคะเนเนื้อหา เป็นต้น นอกจากนี้แบบฝึกยังประกอบไปด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่สนับสนุนให้นักเรียนได้ติดต่อสื่อสารใกล้เคียงกับการอ่านในสถานการณ์จริง เช่น อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ การระดมพลังสมอง การถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปสู่อีกทักษะหนึ่ง เป็นต้น เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในรูปแบบการบูรณาการทักษะภาษาทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการเรียนแบบทักษะสัมพันธ์ โดยเน้นที่ทักษะการอ่าน ตัวอย่างเช่น การให้นักเรียนอ่านเรื่องจนเกิดความเข้าใจ นักเรียนจะสามารถคิด พูดและเขียน สื่อสารเป็นเสียงหรือตัวอักษรให้ผู้อื่นเข้าใจได้ สอดคล้องกับแนวคิดของนูแนน (Nunan 1995 : 131-132) และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 107-111) ที่เสนอว่าควรทำการเรียนการสอนด้วยทักษะสัมพันธ์ เพื่อให้ใกล้เคียงกับการใช้ทักษะทางภาษาแบบรวมในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด จากการทำให้แบบฝึกทักษะการอ่านและฝึกทำแบบทดสอบถึง 10 บทเรียน ทำให้เกิดความชำนาญและได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นไปตามกฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ที่กล่าวว่ากระทำใดๆก็ตามหากได้รับการฝึกฝนหรือกระทำบ่อยๆจะทำให้เกิดความคล่องแคล่วและสามารถทำสิ่งนั้นๆ ได้ดี จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนการเรียนด้วยแบบฝึก

2.2 แบบฝึกดังกล่าวสร้างขึ้นจากหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์ สติวเด็นทีวี่คลีและนิตยสารเนชั่นนิวเนียร์ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของเยาวชนหรือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยตรง ซึ่งมีระดับความยากง่ายพอเหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน ซึ่งน่าจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนการเรียนด้วยแบบฝึก และการที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจและพอใจในการเรียนจากสื่อหรือแบบฝึกที่สร้างจากหนังสือพิมพ์ดังกล่าว อาจเป็นเพราะเนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นบทเรียนเป็นเรื่องราวที่พบในชีวิตจริงของนักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถนำสิ่งที่คุ้นเคยอยู่แล้วมาใช้ในการทำความเข้าใจบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น จึงส่งผลโดยตรงกับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศาล อินทร์ทอง (2541 : 102 -103) ที่พบว่าความรู้เดิมส่งผลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และสอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema

Theory) ที่ให้ความสำคัญกับความรู้เดิม กล่าวคือ นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับทักษะการอ่านและคำศัพท์มาบ้างแล้วประกอบกับการที่นักเรียนคุ้นเคยกับเนื้อหาบทเรียนในภาษาแม่อยู่แล้วจึงทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น (วิสาข์ จิตวิวัฒน์ 2541 : 24 – 28)

2.3 แบบฝึกทักษะการอ่านนี้สร้างขึ้นอย่างสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ (Learning Psychology) กล่าวคือ ในการสร้างแบบฝึกผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการต่างๆ เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้การสอนและการสร้างแบบฝึกดังนี้

2.3.1 สำรวจความต้องการของผู้เรียนด้านเนื้อหาของภาษา โดยใช้แบบสำรวจ

2.3.2 คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ นักเรียนแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกันซึ่งส่งผลโดยตรงกับผลการเรียนรู้ ถ้าผู้เรียนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ดีเขาก็จะประสบความสำเร็จในการเรียน (แสงเดือน ทวีสิน 2539 : 84) ผู้เรียนบางคนชอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม แบบพึ่งพา เป็นต้น การสร้างแบบฝึกจึงจัดให้มีทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาบทเรียนด้วยตนเองอย่างเป็นอิสระ เพื่ออ่านร่วมกันเป็นคู่และเป็นกลุ่ม ได้ต่อบอกกันในการฟังพูดร่วมกัน การแสดงความคิดเห็นร่วมกันในสิ่งที่อ่าน เพื่อให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และช่วยให้ประสบความสำเร็จในผลงาน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องการเรียนรู้

2.3.3 การได้ลงมือปฏิบัติจริง (Learning by doing) กิจกรรมในรูปแบบฝึกเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะอย่างเพียงพอ โดยจัดกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติในบริบทที่มีความหมาย จนนักเรียนสามารถสื่อความหมายได้โดยการเชื่อมโยงข้อมูลทางภาษากับประสบการณ์ของตน และแสดงความคิดและความรู้สึกของตนโดยการพูด เขียน ฯลฯ

2.3.4 การให้รู้ผลการปฏิบัติ (Law of effect) ถ้าผลที่ได้รับจากการปฏิบัติเป็นที่พึงพอใจ บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมนั้นต่อไป แบบฝึกจึงจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด และใช้ความพยายามของตนเพื่อสื่อความหมายที่ตนต้องการ โดยมีผู้สอนคอยแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจ การช่วยให้นักเรียนรู้ข้อบกพร่องและแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติทางบวกในการใช้ภาษา เนื่องจากประสบความสำเร็จในการใช้ภาษา ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนที่ทำทนายและได้ประสบการณ์ภาษาที่แม่นยำ

จะเห็นได้ว่าหลักการทางจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่าน และส่งผลให้นักเรียนทำคะแนนการสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกได้สูงกว่าก่อนเรียน

3. จากการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทั้ง 10 บทเรียน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.79 – 4.03 มีค่าระดับเฉลี่ยรวม 3.90 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 กล่าวคือ ในภาพรวมนักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อแบบฝึกอยู่ในระดับสูงทุกบท ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน ที่มีลักษณะแตกต่างจากหนังสือเรียนที่ใช้ในโรงเรียนส่วนใหญ่ที่มีเนื้อหาที่ยากเกินกว่าระดับสติปัญญาของนักเรียน เช่น มีเนื้อหา คำศัพท์ยากหรือมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับลักษณะของเด็ก (ประพันธ์ จุมคำมูล 2532 : 19 ; สุไร พงษ์ทองเจริญ 2526 : 215 อ้างถึงใน สุรางค์ ประเทศ 2540 : 64) ไม่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงหรือนำไปใช้ได้น้อย ในขณะที่แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาเป็นไปตามความต้องการของนักเรียนและมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียน สำหรับกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆโดยเริ่มจาก ขั้นตอนเตรียมความพร้อมก่อนเรียน (Warm – up activity) เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจใคร่รู้ในเนื้อหาที่จะอ่าน และเตรียมนักเรียนในด้านเนื้อหา และคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ต่อไปในการอ่าน ขั้นการอ่าน (Reading activity) เป็นขั้นที่นำเสนอเนื้อหาที่มีกิจกรรมต่างๆประกอบเพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านแบบต่างๆในลักษณะทักษะสัมพันธ์ เพื่อเลือกข้อมูลให้ตรงกับจุดมุ่งหมายในการอ่าน รวมทั้งกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกรูปแบบภาษา ขั้นการนำภาษาไปใช้ (Extension activity) เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้นำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เมื่อพิจารณาบทเรียนตามค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย พบว่า บทเรียนที่ได้ค่าระดับเฉลี่ยสูงที่สุดในจำนวนบทเรียน 10 บท ได้แก่ บทที่ 8 Songkran Festival ($x = 4.04$, S.D. = 0.27) บทที่ 6 What Would You DO? ($x = 4.02$, S.D. = 0.27) และบทที่ 2 Hi – tech Lifestyle ($x = 4.00$, S.D. = 0.29) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามเนื้อหาของบทเรียนดังกล่าวพบว่าเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนกล่าวคือเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงหรือเป็นสิ่งที่พบในชีวิตประจำวันของนักเรียน สำหรับบทเรียนที่ได้ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ บทที่ 7 Films ($x = 3.79$, S.D. = 0.48) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก บทเรียน นำเสนอเนื้อหาเป็นบท

แนะนำและบทวิจารณ์ภาพยนตร์ต่างประเทศที่ห่างไกลจากชีวิตจริงของนักเรียน และมีกิจกรรมการฝึกที่แตกต่างจากบทอื่นๆ กล่าวคือ เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นโครงสร้างของเรื่องเล่า (Story grammar) ที่นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องที่เล่าไม่จบแล้วใช้ทักษะการอ่านในระดับสูงเพื่อสรุปความ ตีความ และวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็น บทเรียนที่ยากและจึงเกิดความเบื่อหน่าย สำหรับบทที่ 4 Junior Days ($x = 3.80$, $S.D. = 0.43$) เป็นบทเรียนที่นักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยน้อยรองลงมา อาจเนื่องมาจาก บทความที่นำมาสร้างเป็นบทเรียนเป็นเกี่ยวกับอดีตของบุคคลที่มีชื่อเสียงในปัจจุบัน แต่ไม่อยู่ในความสนใจของนักเรียนซึ่งเป็นวัยรุ่น ซึ่งน่าจะชอบอ่านเรื่องของดาราภาพยนตร์ นักร้องที่มีชื่อเสียงมากกว่า บทที่ 1 Get the Net ($x = 3.83$, $S.D. = 0.26$) และ บทที่ 5 News ($x = 3.83$, $S.D. = 0.49$) เป็นบทเรียนที่มีค่าความคิดเห็นเฉลี่ยน้อยเป็นอันดับที่สามเท่ากัน บทที่ 1 Get the Net สาเหตุที่มีค่าความคิดเห็นเฉลี่ยน้อย อาจเป็นเพราะกิจกรรมในขั้นก่อนการอ่าน (Warm up activity) เป็นการนำเสนอคำศัพท์เฉพาะและตัวอย่างที่ค่อนข้างยากและมีแบบทดสอบท้ายบทที่ยาก จะเห็นได้ว่านักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยท้ายบทได้เพียงร้อยละ 68.33 เท่านั้น สำหรับบทที่ 5 News นั้น นักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยน้อยอาจเนื่องมาจาก เนื้อหาข่าวที่นำเสนอในบทเรียนส่วนใหญ่อาจเป็นข่าวที่ค่อนข้างล้าสมัย ส่วนใหญ่เป็นข่าวต่างประเทศ จึงมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตของนักเรียนไม่มากนัก ทำให้นักเรียนมีความสนใจน้อย อย่างไรก็ตามเมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยที่กำหนดไว้ แสดงว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่อบทเรียนเหล่านี้ในระดับสูง

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อแบบฝึกทั้ง 12 ข้อความ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีเจตคติต่อแบบฝึกด้านเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์สูงทุกข้อตามลำดับดังนี้ ในข้อที่ 1 (แบบฝึกทักษะการอ่านนี้มีเนื้อหาน่าสนใจ) มีระดับค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 และข้อที่ 4 (เนื้อหาในแบบฝึกการอ่านนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน) มีระดับค่าเฉลี่ย 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อเนื้อหาของแบบฝึก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก บทเรียนมีเนื้อหาที่ทันสมัยตรงกับความสนใจของนักเรียน เพราะเป็นเนื้อหาที่ได้จากการสำรวจความต้องการของผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากในชีวิตจริงนักเรียนสามารถเลือกอ่านสิ่งที่นักเรียนสนใจได้ และส่วนมากนักเรียนจะเลือกอ่านสิ่งที่ตนสนใจ (Harmer 1983) จึงได้อ่านบทเรียนที่ตนเองสนใจ เนื่องจากนักเรียนได้เรียนตามความต้องการของตน สอดคล้องกับ อูบลรัตน์ เฟิงสถิตย์ (2530 : 219) ที่กล่าวว่าตามหลักจิตวิทยา การเรียนรู้ใดๆก็ตามถ้าผู้เรียนรู้สึกอยากจะเรียน เต็มใจและพร้อมที่จะเรียน จะเป็นแรงจูงใจที่จะเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

การ์เดนเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert 1972) ที่พบว่าแรงจูงใจเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การเรียนภาษาประสบความสำเร็จ บทเรียนจำเป็นต้องมีบทบาทในการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน นอกจากนี้ความหลากหลายด้านประเภทของเนื้อหาในบทอ่านซึ่งมีทั้งข่าว บทความ สารคดี ต่างๆ ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกรำคาญกับบทเรียน อีกทั้งยังเป็นเนื้อหาที่ทันสมัยเหมาะสมกับวัยของนักเรียนเพราะเนื้อหาของแบบฝึกได้คัดเลือกมาจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาการอ่านสำหรับเยาวชน และที่สำคัญที่สุดคือนักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การเรียนภาษาประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับความคิดเห็นของ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541 : 242) ที่กล่าวว่า การที่ผู้อ่านได้อ่านในสิ่งที่ตนสนใจ ทำให้มีความพยายามในการทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้น บทเรียนที่มีค่าระดับเฉลี่ยด้านเนื้อหาที่มีความน่าสนใจสูงที่สุดได้แก่บทที่ 8 Songkran Festival ที่เป็นดังนี้เนื่องมาจากเนื้อหาในบทเรียนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่นักเรียนมีความคุ้นเคยหรือมีประสบการณ์เดิม (Schema) อยู่แล้ว จากการสัมภาษณ์นักเรียนอย่างไม่เป็นทางการถึงสาเหตุที่ชอบบทเรียนนี้เป็นอันดับที่ 1 นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเพราะเป็นเรื่องที่ตนรู้มาแล้ว อ่านเข้าใจง่าย และอยากรู้ว่าจะใช้คำพูดภาษาอังกฤษอย่างไรเพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในเทศกาลสงกรานต์ เช่น การสงฆ์น้ำพระ การรดน้ำดำหัว เป็นต้น เช่นเดียวกับ บทที่ 3 A Resourceful Province เป็นอีกบทเรียนหนึ่งที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมสูง บทเรียนนี้นำเสนอเรื่องราวความเป็นมาของสถานที่สำคัญๆ ในจังหวัดกาญจนบุรีในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 อาทิเช่น ทางรถไฟสายมรณะ ช่องเขาขาด พิพิธภัณฑสถาน และสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ดังนั้นแบบฝึกนี้จึงมีส่วนช่วยในการปลูกฝังด้านจิตสำนึกในเรื่องคุณค่าของวัฒนธรรมไทย และสอดแทรกคติสอนใจให้แก่ผู้เรียนในเรื่องการดำเนินชีวิต สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ทาวาเรสและคาวัลคันติ (Tavares and Cavalcanti 1996 : 18 – 22) ที่ว่า ควรสอนภาษาต่างประเทศโดยเน้นกิจกรรมด้านวัฒนธรรมแก่ผู้เรียน เพื่อให้เข้าใจสภาพสังคมของตนเอง สำหรับบทเรียนที่มีค่าระดับเฉลี่ยสูงสุดด้านการนำภาษาไปประยุกต์ใช้ได้แก่ บทที่ 1 Get the Net ที่เป็นดังนี้เพราะในบทเรียนนี้นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับ web sites ที่น่าสนใจและการรายงานผลการสำรวจจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการทำความเข้าใจในการอ่านผลการสำรวจต่างๆ และการสืบค้นข้อมูลต่างๆ จากอินเทอร์เน็ต ส่วนข้อที่ 5 (เนื้อหาที่ได้อ่านในบทเรียนนี้ไม่ยากจนเกินไป) มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.79 มีค่าระดับความคิดเห็นต่ำที่สุดในจำนวน 12 ข้อ อาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนไม่รู้คำศัพท์หรือขาดทักษะในการจำคำศัพท์และความเข้าใจโครงสร้างภาษา (อิสรา สารงาม 2529 : 17-36) ทำให้

เข้าใจบทอ่านได้ยาก สอดคล้องกับแนวคิดของ ฮาร์มอน (Harmon 1998 : 518) ที่พบว่า ความรอบรู้ด้านคำศัพท์มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน จึงสรุปได้ว่าองค์ประกอบในเรื่องทักษะในการจำคำศัพท์และความเข้าใจโครงสร้างของภาษามีผลต่อความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องความยากง่ายของบทอ่าน

จากการพิจารณาผลของคะแนนการทดสอบหลังเรียนพบว่า บทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนได้ต่ำที่สุดในจำนวนบทเรียนทั้ง 10 บทคือบทที่ 1 Get the Net ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.33 เนื่องจากเนื้อหาในบทเรียนประกอบด้วยคำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตจำนวนมาก (Jargons) โดยเฉพาะเนื้อหาที่นำเสนอในขั้นเตรียมความพร้อม และเมื่อพิจารณาผลของคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทพบว่า บทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยรวมได้ไม่ถึงร้อยละ 75 มีจำนวน 5 บท ได้แก่ บทที่ 1 Get the Net บทที่ 3 A Resourceful Province บทที่ 2 Hi-tech lifestyles บทที่ 4 Junior Days และบทที่ 5 News ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.33, 70.93, 69.73, 71.66, และ 72.66 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีสาเหตุดังนี้

ก. พื้นฐานเดิมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ดีพอ (ประพันธ์ จุ่มคำมูล 2532 : 19 อ้างถึงใน สุรางค์ ประเทศ 2540 : 64)

ข. นักเรียนขาดความกระตือรือร้นและขาดแรงจูงใจในการฝึกฝนตนเอง อาจเนื่องมาจากนักเรียนเคยชินกับวิธีการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออก (ขจร สุขรังสรรค์ 2533 : 42; 2535 : 54 อ้างถึงใน ประหยัด ภูมิโคกรักษ์ 2543 : 4)

ค. เนื้อหาและแบบฝึกหัดมีปริมาณไม่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้ รวมทั้งการที่นักเรียนยังใช้วิธีการอ่านที่ไม่ถูกต้อง เช่น การอ่านทุกตัวอักษรโดยใช้นิ้วชี้ทีละคำ อ่านออกเสียงอ่านโดยการแปล

ง. เนื้อหาในบทเรียนและแบบทดสอบท้ายบทอาจยากเกินไป

จ. จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีมากเกินไป ครูไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึง ตามหลักสูตรนั้นชั้นเรียนภาษาไม่ควรเกิน 15 คน (สุรางค์ ประเทศ 2540 : 65) ครูอาจแบ่งกลุ่ม นักเรียนในการเรียนได้ไม่เหมาะสม กล่าวคือนักเรียนที่เรียนเก่งไม่มีโอกาสช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน ทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน

แม้ว่าปัญหาดังกล่าวได้รับการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนในการทดลอง 2 ชั้นแรก แล้วก็ตาม แต่เนื่องจากความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน และสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนอาจส่งผลดังกล่าว อย่างไรก็ตามหากพิจารณาจากคะแนนการทดสอบท้ายบททั้ง 5 บทเรียน จะเห็นว่า นักเรียนทำคะแนนการทดสอบท้ายบทเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าบทแรกๆที่ผ่านมา และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการ

ทดสอบทำยบทที่เหลือ ได้แก่ บทที่ 6, 7, 8, 9 และ 10 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยได้ร้อยละ 78.23, 87.33, 77.66, 80.83 และ 79.96 ตามลำดับ แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบทำยบทสูงขึ้นจากบทที่ 1 ถึง บทที่ 5 และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 75 อย่างเห็นได้ชัดเจน จึงสรุปได้ว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาและฝึกฝนให้เกิดขึ้นได้ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาในการฝึกอย่างเพียงพอและเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ โกชัย สาริกบุตร (2519 : 18) สุไร พงษ์ทองเจริญ และ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2526 : ม.ม.ป : 9 ; อ้างถึงใน สุรางค์ ประเทศ 2540 : 30) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่ฝึกฝนกันได้ มิใช่พฤติกรรมที่มีมาจากพันธุกรรม พฤติกรรมการอ่านสามารถสร้างขึ้นได้ภายหลังด้วยการให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนอย่างจริงจัง ดังนั้นในภาพรวมนักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 10 บทเรียนได้ถึงร้อยละ 75.74 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์สูง แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และหากพิจารณาค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมในเรื่องความยากง่ายของแบบฝึก สรุปได้ว่านักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นในสูงเช่นกันคือมีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 ซึ่งตรงกับข้อเสนอแนะของ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541 : 255) ที่เสนอแนะว่า ครูไม่ควรเลือกบทอ่านที่ยากเกินไปจนกระทั่งครูต้องให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นอย่างมาก ควรหาบทเรียนที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน นอกจากนี้เนื้อหาจากหนังสือพิมพ์ดังกล่าวยังมีคุณสมบัติที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างเป็นบทเรียนสำหรับการสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสอดคล้องกับ พูนทรัพย์ นาคนาคา (2539 : 232) ดังต่อไปนี้

1. เป็นภาษาที่นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันทั้งในและนอกห้องเรียนได้
2. เนื้อหาที่มีความหลากหลาย ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกรำคาญต่อบทเรียนและสามารถเลือกมาทำเป็นสื่อการเรียนได้หลายประเภท ซึ่งทำให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายตามความเหมาะสมของเนื้อหา (Walter 1985)
3. สอดแทรกและส่งเสริมวัฒนธรรม ทั้งข่าว บทความ และสารคดีต่างๆ ในหนังสือพิมพ์และนิตยสารจะมีเนื้อหาที่สอดแทรกวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างประเทศ ทำให้นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นไทยที่มีวัฒนธรรมอันดีมาช้านาน และได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาควบคู่ไปกับการฝึกฝนทักษะทางภาษา
4. มีความเป็นปัจจุบัน เนื้อหาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารมีความทันสมัย อยู่ในความสนใจของผู้เรียน

5. ผู้เรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์และเนื้อเรื่องได้จากการหนังสือพิมพ์ภาษาไทย การฟังจากวิทยุและการดูโทรทัศน์ และสังคมนาบข้างใกล้ๆตัว

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมและแบบฝึกหัดในแบบฝึกพบว่านักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในบทอ่านมีระดับสูงทุกข้อ ข้อที่ได้ค่าระดับเฉลี่ยสูงที่สุดคือข้อ 10 (กิจกรรมในการฝึกการหาความหมายของคำศัพท์ช่วยให้อักษะการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้น) มีค่าระดับเฉลี่ยรวม 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 แสดงให้เห็นว่านักเรียนให้ความสำคัญกับการรู้ความหมายของคำศัพท์เพื่อใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ ครอส (Cross 1992 : 7) ที่เสนอว่าคำศัพท์มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจและการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้ คาร์เตอร์ และ แม็คคาร์ธี (Carter and McCarthy 1991 : 100 – 101) กล่าวว่า ความรู้ด้านคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน เนื่องจากผู้เรียนที่มีความรู้ด้านคำศัพท์กว้างขวางจะมีความสามารถในการอ่านมากกว่าผู้เรียนที่มีความรู้ด้านคำศัพท์จำกัด แบบฝึกทักษะการอ่านนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมมาช่วยทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยรวม และค่อยๆ พิจารณาหรือวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจองค์ประกอบย่อยของภาษาต่อไปในภายหลัง ทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจโครงสร้างประโยคและความหมายของคำศัพท์ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ กูดแมนและเบอร์ก (Goodman and Burke 1980) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการอ่านของผู้อ่าน พบว่ากระบวนการอ่านที่สมบูรณ์แบบน่าจะใช้กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยการพัฒนาทั้งกระบวนการทั้งบนลงล่างโดยพิจารณาความโดยรวมของเรื่องสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาและใช้กระบวนการล่างขึ้นบนเพื่อวิเคราะห์หน่วยย่อยพื้นฐาน โดยพิจารณาคำ ประโยค และโครงสร้างอื่นๆเป็นระยะสุดท้าย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการเข้าใจโครงสร้างประโยคและองค์ประกอบย่อยของภาษามีผลโดยตรงกับการรู้ความหมายของคำศัพท์ และข้อความของบทอ่าน ข้อ 8 (กิจกรรมก่อนการอ่าน (Warm-up activity) ช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากทำกิจกรรมอื่นต่อไป) มีค่าระดับเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 แสดงว่ากิจกรรมในขั้นตอนนี้มีส่วนสร้างความสนใจและแรงจูงใจต่อบทอ่าน เนื่องจากกิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมการเรียนภาษาที่กระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมไปเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ สอดคล้องกับความคิดเห็นของ อรุณี วิริยะจิตราและคณะ (2533 : D) ที่กล่าวว่า การเรียนภาษา คือกระบวนการที่พัฒนาจากความรู้ดั้งเดิมที่นักเรียนมีอยู่ก่อนเรียน และผลจากการศึกษาวิจัยของ จอห์นสัน และคาร์เรลล์ (Johnson 1982, Carell 1987) ที่พบว่า นักเรียนเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ โดยใช้

ความรู้ที่มีอยู่เป็นพื้นฐาน ส่วนข้อ 9 (กิจกรรมในชั้นการอ่าน (Reading activity) ทำให้ข้าพเจ้าอ่านอย่างมีจุดประสงค์) มีค่าระดับเฉลี่ย 3.86 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 สำหรับข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำที่สุดคือข้อที่ 6 (แบบฝึกหัดในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป) มีค่าระดับเฉลี่ยรวม 3.71 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าโดยภาพรวมแบบฝึกหัดในแบบฝึกไม่ยาก นักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองและบทเรียนที่นักเรียนมีความเห็นว่ามีแบบฝึกหัดค่อนข้างยากคือบทที่ 10 Court Super Star! เป็นบทเรียนที่น่าเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติและความสำเร็จของนักกีฬาเทนนิสไทยชื่อดังที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากเป็นบทความที่มีคำศัพท์และสำนวนภาษาเฉพาะเกี่ยวกับกีฬาเทนนิสซึ่งค่อนข้างไกลตัวนักเรียน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบกิจกรรมการอ่านในแต่ละบทเรียนในระดับสูง แสดงว่ากิจกรรมในแบบฝึกน่าสนใจเป็นไปตามความต้องการของนักเรียน

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในแบบฝึกโดยภาพรวมทำให้เกิดปัจจัยต่างๆที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนดังนี้

3.2.1 บรรยายภาคในชั้นเรียนดี การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (กรมวิชาการ 2539) การจัดกิจกรรมจึงมีหลายรูปแบบ ได้แก่ การจัดกิจกรรมเดี่ยวเพื่อให้นักเรียนอ่านเรื่องราวด้วยตนเองเหมือนกับการอ่านในชีวิตจริง และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน (Interaction) รูปแบบกิจกรรมคู่และการจัดกิจกรรมกลุ่ม สอดคล้องกับกริฟฟิทส์ (Griffith 1995 : 50 – 51) ที่กล่าวว่า ควรส่งเสริมการเรียนรู้แบบสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมคู่ กิจกรรมเดี่ยวหรือบทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนได้เรียนแบบมีส่วนร่วม (Co – operative learning) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมภาษาได้ประสบความสำเร็จ สิ่งเหล่านี้มีส่วนในการสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน ทำให้นักเรียนมีความพอใจที่ได้เรียน โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติ ปฏิบัติกิจกรรมอย่างสนุกสนานและกระตือรือร้น ซึ่งสอดคล้องกับแนว

คิดของ เคลเมนท์ ดอร์นเย และ โนเอลส์ (Clement, Dornyei, and Noels 1994 : 1) ที่เสนอว่า ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อการสื่อสารแบบร่วมมือกัน เนื่องจากช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีแก่ชั้นเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อแบบฝึก

3.2.2 ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาภายในสถานการณ์จริง ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนมีโอกาสหาความรู้และฝึกทักษะหลายๆด้าน และนำข้อมูลจากการปฏิบัติกิจกรรมใน แบบฝึกที่ประกอบไปด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อสารที่หลากหลาย ช่วยให้ผู้ เรียนสามารถทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ถูกต้องและรวดเร็ว โดยจัดกิจกรรมในแต่ละบทเรียนให้ ผู้เรียนนำเนื้อหาจากบทอ่านไปใช้จริงเพื่อให้การอ่านในห้องเรียนเหมือนกับการอ่านจริงในชีวิต ประจำวัน เช่น กิจกรรมการอ่านในบทที่ 6 What Would You Do? ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ฝึก การแสดงความคิดเห็นและการให้คำแนะนำ โดยนำเนื้อหาจากจดหมายที่มีผู้เขียนมาขอคำ แนะนำในการแก้ปัญหาที่ตนเองเผชิญในชีวิตจริง จากคอลัมน์จดหมายถึงบรรณาธิการ และ คอลัมน์ไขปัญหาหัวใจ มาสร้างเป็นกิจกรรมให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงที่นักเรียนจะอ่านพบ จากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านแล้วสามารถคิดแก้ปัญหา แสดงความคิดเห็น หรือนำมาวิพากษ์วิจารณ์ เป็นต้น

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องประโยชน์และคุณค่าที่ได้รับ จากการเรียนโดยใช้แบบฝึก พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกในข้อ 3 (แบบฝึกการอ่าน บทนี้ช่วยให้ข้าพเจ้าพัฒนาความสามารถทางการอ่าน) มีค่าระดับเฉลี่ย 3.91 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.51 ข้อ 7 (ข้าพเจ้าคิดว่าแบบฝึกการอ่านบทนี้มีประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง) มีระดับค่าเฉลี่ยสูงเท่ากับ 3.92 บทเรียนที่มีค่าระดับเฉลี่ยสูงที่สุดคือบทที่ 3 A Resourceful Province และบทที่ 8 Songkran Festival สำหรับข้อ 12 (การบ้านช่วยให้ ข้าพเจ้าได้ฝึกภาษาในสถานการณ์จริง) มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวม 3.92 เช่นเดียวกัน บทเรียนที่ได้ค่าระดับสูงสุดได้แก่บทที่ 1 Get the Net และรองลงมาคือ บทที่ 6 What Would You Do? เมื่อพิจารณาตามเนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียนดังกล่าว แสดงว่านักเรียนให้ความสำคัญในด้านประโยชน์และคุณค่าของแบบฝึกในแง่ของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงจาก แหล่งการเรียนรู้ต่างๆในลักษณะการถ่ายโอน สอดคล้องกับ พูนทรัพย์ นาคนาคา (2539 : 229) ที่ได้ศึกษาและพัฒนาสื่อการเรียนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ เพื่อทดลองใช้กับนักศึกษาสถาบันราชภัฏปีที่ 1 ที่เรียนรายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป พบว่าการใช้สื่อดังกล่าวร่วมกับกระบวนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะทำให้

ผู้เรียนมีโอกาสได้นำภาษาที่ได้รับการฝึกในห้องเรียนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงนอกห้องเรียนได้ อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ และความชำนาญในการใช้ภาษา รวมทั้งปลูกฝังให้เป็นผู้รักการอ่านต่อไป

จึงสรุปได้ว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นด้านประโยชน์และคุณค่าที่ได้รับจากการเรียนด้วยแบบฝึกในระดับสูง เนื่องจากการนำเนื้อหาที่ความหลากหลายจากหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ในสังคมมาใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียน อาทิเช่น ข่าวสาร สารคดี และเรื่องราวความบันเทิงต่างๆ นอกจากช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้และความบันเทิงหลายรูปแบบ สร้างบรรยากาศที่สนุกสนานและแปลกใหม่ขึ้นในชั้นเรียน และช่วยให้นักเรียนมีสมรรถวิสัยในการอ่านเพื่อที่จะนำไปใช้ในการอ่านจริงในชีวิตประจำวันหรือนำข้อความที่อ่านไปใช้ประโยชน์ได้อีกด้วย สอดคล้องแนวคิดของ อรุณี วิริยะจิตราและคณะ (2533) ที่กล่าวว่า สรุปได้ว่า บทเรียนการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายในการสื่อสารใกล้เคียงกับการอ่านในชีวิตจริงจะทำให้ นักเรียนเห็นประโยชน์ในการอ่าน และเกิดแรงจูงใจในการอ่าน แตกต่างจากการเรียนโดยใช้แบบเรียนโดยสิ้นเชิง ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนช่วยให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ อภิไพ บุญวิเศษ (2533) ที่พบว่า นักเรียนเห็นคุณค่าของการเรียนบทเรียนที่นำเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์เพราะนักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง

ปัญหาที่พบในการวิจัย

1. ในการนำเสนอบทเรียนนั้นจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงขนาดของตัวอักษรโดยการย่อและมีการตัดต่อให้เหมาะสมกับหน้ากระดาษ แล้วทำสำเนาทำให้รูปแบบเดิมของหนังสือพิมพ์เปลี่ยนไป ไม่เหมือนต้นฉบับจริง ซึ่งอาจทำให้แบบฝึกมีความน่าสนใจลดลง จากการสัมภาษณ์นักเรียนอย่างไม่เป็นทางการ นักเรียนให้ความเห็นว่าตัวหนังสือเล็กเกินไป และรูปภาพประกอบน่าจะเป็นภาพสี

2. ภาษาที่ใช้ในหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตูดิโอเด้นทีวี่คลีและนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ บางครั้งมีคำศัพท์และสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาอ่านแล้วไม่เข้าใจ เนื่องจากเนื้อหาหรือข้อเขียนในหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับเขียนขึ้นโดยคนไทยซึ่งมีบริบททางวัฒนธรรม (Context of culture) แตกต่างจากวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ทำให้เข้าใจความหมายไม่ตรงกัน สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ประหยัด ภูมิโคกรักษ์ (2543 : 92) ที่กล่าวว่าในแต่ละสถาน

การใช้ภาษาย่อมเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เกี่ยวข้องกับการยอมรับวัฒนธรรมกันในแต่ละชุมชนหรือสังคม การใช้คำ สำนวนต่างๆ และเนื้อความในบริบทของวัฒนธรรมย่อมแตกต่างกันไป ทั้งนี้ทั้งข้อดีและข้อเสีย ตัวอย่างของข้อเสียเช่น คำว่า “arm relationship” นักเรียนเข้าใจว่าหมายถึง ความสัมพันธ์ที่เต็มไปด้วยความรักและความผูกพัน แต่เจ้าของภาษาหลายท่านบอกว่าสำนวนนี้อ่านไม่เข้าใจ และ ในบทที่ 9 Should Student Join Beauty Contest? เป็นบทความเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นในเรื่องการเข้าประกวดนางงามของนักเรียน นักศึกษา ที่ต้องใส่ชุดว่ายน้ำเดินโชว์ในการประกวด หรือการใส่เสื้อสายเดี่ยว ซึ่งมีทั้งผู้เห็นด้วยและคัดค้านโดยให้เหตุผลว่าขัดต่อวัฒนธรรมไทย เป็นต้น สำหรับข้อดีของการนำเนื้อหาที่เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี และประวัติศาสตร์ท้องถิ่นจากหนังสือพิมพ์ดังกล่าว มาพัฒนาเป็นบทเรียนก็คือ เป็นบทเรียนที่เสริมสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทยแก่นักเรียน และเป็นการช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมไทยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะสำหรับคนไทยให้ชาวต่างประเทศได้รู้จักและเข้าใจเพื่อความสัมพันธ์อันดีต่อกัน อรุณศรี ศาตรามิตติ (2543 อ้างถึงใน ดาว แสงบุญ 2543 : 177) พบว่า บัณฑิตที่เข้าสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใช้การไม่ได้เป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นสาเหตุทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมีความเข้าใจผิดๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ดังนั้นครูผู้สอนควรทำความเข้าใจในเนื้อหาให้ดีเสียก่อน โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวัฒนธรรม โดยการค้นคว้าหรือสอบถามผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าของภาษาโดยตรงก่อนที่จะนำมาสร้างเป็นแบบฝึก

3. การเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบฝึก เนื่องจากผู้วิจัยเลือกใช้หนังสือพิมพ์และนิตยสารที่ตีพิมพ์ในระหว่างเดือน มกราคม - เมษายน 2543 เท่านั้น เพื่อให้ชาวและบทความต่างๆ มีความทันสมัยและยังอยู่ในความทรงจำของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริงให้มากที่สุด และอีกประการหนึ่ง จะต้องคัดเลือกเนื้อหาตามผลการสำรวจความต้องการของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ จึงมีข้อจำกัดในการคัดเลือกเนื้อหาของบทเรียนและแบบทดสอบท้ายบทเรียนที่จะต้องมีความสัมพันธ์กัน จึงเกิดปัญหาบทเรียนและแบบทดสอบท้ายบทเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนขาดความต่อเนื่องไปบ้าง กล่าวคือบทเรียนและแบบทดสอบมีโครงสร้างทางภาษาเหมือนกันแต่อาจมี เนื้อเรื่อง คำศัพท์ และสำนวนภาษา ที่แตกต่างกันไปบ้าง มีผลทำให้คะแนนการทดสอบไม่สูงเท่าที่ควร โดยเฉพาะเนื้อหาที่มาจากนิตยสารเนชั่นเนียร์ซึ่งตีพิมพ์เดือนละ 2 ฉบับเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม จากข้อจำกัดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนใช้ความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน มาใช้ในการทำแบบทดสอบท้ายบทและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างแท้จริง มิได้ทดสอบความจำจากเนื้อหาในบทเรียน

4. ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะในขณะที่ทำกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม นักเรียนมักโต้ตอบกันเสียงดังและใช้เวลานานในการแสดงความคิดเห็นจากบทอ่านทำให้เสียเวลามากผู้วิจัยจึงแจกบทเรียนให้นักเรียนศึกษาล่วงหน้า

5. ในการสร้างแบบฝึกจากหนังสือพิมพ์ต้องใช้เวลาในการเลือกเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาและตามความต้องการของผู้เรียน จากนั้นต้องนำไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ทำให้แบบฝึกไม่ทันสมัยเท่าที่ควร ดังนั้นจึงต้องเสียเวลาในการปรับปรุงแก้ไข

6. นักเรียนส่วนใหญ่มักมีนิสัยการอ่านที่ไม่ถูกต้อง เช่น อ่านทุกตัวอักษรและพยายามแปลเป็นภาษาไทย

7. จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนและความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องการเรียนรู้ภาษาเป็นตัวแปรที่สำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาแบบฝึก กล่าวคือการสอนนักเรียนกลุ่มเล็กจะได้ผลดีกว่าและประหยัดเวลาในการเรียนการสอนมากกว่าการสอนนักเรียนกลุ่มใหญ่

8. นักเรียนมักขาดเรียนบ่อย ทำให้ครูต้องสอนซ่อมเสริมเป็นประจำและต้องทำการทดสอบหลังจากที่เพื่อนๆสอนเสร็จไปแล้ว

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์ ตลอดจนการวิจัยครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน

1.1 ในขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Warm up activity) เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก ขั้นตอนหนึ่งซึ่งช่วยให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ ครูจะต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนและสร้างเสริมความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านเรื่อง ครูควรกระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) เพื่อให้ นักเรียนสนใจและสร้างจุดประสงค์ของการอ่าน โดยการนำสนทนาหรือถามคำถาม กระตุ้นให้นักเรียนตอบ ถ้านักเรียนตอบได้หรือใช้ภาษาได้ก็แสดงว่านักเรียนอาจเคยรู้เนื้อหาหรือเคยทำกิจกรรมมาบ้างแล้ว แต่ถ้านักเรียนตอบได้บ้างหรือตอบไม่ได้เลย ครูจะต้องอธิบายวิธีการ

ปฏิบัติกิจกรรมให้นักเรียนเข้าใจเพื่อให้นักเรียนนำประสบการณ์ไปเชื่อมโยงกับการอ่านในชั้นต่อไป จากนั้นครูมีบทบาทในการดูแลให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทำกิจกรรม

1.2 ในชั้นกิจกรรมการอ่าน (Reading activity) ครูควรเลือกใช้กลยุทธ์ต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนอ่านอย่างมีจุดประสงค์ เช่น การถามคำถามเพื่อให้นักเรียนเดาเรื่อง การใช้แผนภูมิความหมาย หรือการให้นักเรียนตั้งคำถามด้วยตนเอง จากนั้นปล่อยให้ให้นักเรียนอ่านอย่างมีอิสระ ครูอาจให้ความช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนอ่านได้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

1.3 ครูควรใช้ทักษะการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและสถานการณ์ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สามารถจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การให้นักเรียนเล่นเกมส์ต่างๆ เช่น การแข่งขันกันหาคำตอบสำหรับบทอ่านที่ค่อนข้างยาวทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้นและสนุกสนานหรืออาจใช้กิจกรรม การโต้วาทิ หรือสอนการอ่านออกเสียง เป็นต้น ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหานิสัยการอ่านที่ผิดๆ และช่วยฝึกให้อ่านได้เร็วขึ้น อีกทั้งช่วยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาจริงอย่างกระตือรือร้นในการพูด แสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม

1.4 การเลือกเนื้อหา มาสร้างบทเรียนนั้น นอกจากจะต้องคำนึงถึงความต้องการของนักเรียนแล้ว ครูควรเลือกเนื้อหาที่น่าสนใจ เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายและมี คำศัพท์ และสำนวนภาษาที่ไม่ยากจนเกินไป บทเรียนจะได้ไม่ล้าสมัยเร็ว ตัวอย่างเช่น เรื่องสถานที่ท่องเที่ยว เรื่องกีฬา ชาวบ้านเที่ยง เทศกาลต่างๆ เป็นต้น

1.5 ผู้เรียนแต่ละคนอาจมีความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน ครูควรช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหาเหล่านั้นเป็นรายบุคคล เช่น การสอนซ่อมเสริม การชมเชยเมื่อปฏิบัติงานได้ดี เป็นต้น หรืออาจใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน

2. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ

2.1 ควรปรับปรุงกิจกรรมในชั้นก่อนการอ่าน (Warm up activity) โดยการจัดรูปแบบที่น่าสนใจ เช่น การเพิ่มรูปภาพ หรือตัดกิจกรรมที่ยาวเกินไปหรือยากเกินไปออก จัดกิจกรรมโดยยึดหลักการเกิดช่องว่างของข้อมูล (The Information Gap Principle) เพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่ง ฮาร์เมอร์ (อ้างถึงใน รัตติยา ภูมิสาทร 2540 : 29) ให้ความหมายของกิจกรรมประเภทช่องว่างทางข้อมูลคือ แบบฝึกหัดประเภทที่นักเรียนได้

รับข้อมูลต่างกัน ทั้งสองฝ่ายแลกเปลี่ยนข้อมูลทำให้เกิดการสื่อสาร นักเรียนจะได้มีกิจกรรมร่วมกันทำให้บทเรียนสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ

2.2 ควรปรับปรุงกิจกรรมในชั้นการอ่าน (Reading activity) เพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีจุดประสงค์ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างจุดประสงค์ในการอ่านขึ้นเอง เช่น การให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อทำนายเรื่องล่วงหน้าด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนควบคุมทิศทางในการอ่าน เพื่อให้ได้ข้อมูลในบทอ่านที่ตรงกับจุดประสงค์ที่ตนวางไว้ ครูอาจช่วยเหลือนักเรียนในการจัดข้อมูลเพื่อให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูล และสามารถบูรณาการข้อมูลใหม่เข้ากับความรู้เดิมอย่างมีความหมาย อาจแสดงออกมาในโดยใช้ แผนภูมิความหมาย หรือ แผนภูมิความคิด (Mind mapping)

2.3 ควรพัฒนาทักษะการเขียนควบคู่ไปกับทักษะการอ่าน เสาวลักษณ์รัตน์วิเศษ (2531 ข. : 85) ให้แนวคิดที่ว่า “การอ่านทักษะอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาและเป็นทักษะที่จะช่วยให้การเขียนเกิดขึ้นตามมาได้ภายหลัง ดังนั้นจึงควรพัฒนาทักษะอ่านก่อนการเขียนและควรทำอย่างต่อเนื่อง” จะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นการสอนอ่านและเขียนจึงควรดำเนินไปด้วยกัน โดยครูสอนวิธีการอ่านเพื่อให้นักเรียนดึงข้อมูลหรือสาระของเรื่องไปเป็นข้อมูลในการเขียน ทั้งนี้ครูควรสอนหลักการเขียนที่ถูกต้องให้แก่ นักเรียนด้วย เพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการองค์ประกอบทางภาษาหลายรูปแบบ เช่น ลีลาภาษา ไวยากรณ์ โครงสร้างและกลไกในการเขียน เพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

2.4 ควรปรับปรุงกิจกรรมในแบบฝึกให้มีความยากง่าย และจำนวนข้อของแบบฝึกหัดเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและควรเพิ่มบัญชีคำศัพท์ยากที่เป็นภาษาไทยหรือผู้เรียนเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่กำหนดให้

2.5 ควรพัฒนาแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจมากขึ้น โดยปรับปรุงขนาดตัวอักษรให้พอเหมาะ และจัดให้มีภาพประกอบมากขึ้น

2.6 ในการเลือกบทเรียนควรเลือกเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนให้มากที่สุด แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ควรเลือกเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคย และเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนจะได้ทำความเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้นและสามารถนำคำศัพท์และสำนวนภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.7 สำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนควรเพิ่มเกมทางภาษาเพื่อให้ได้ใช้ภาษาในการสื่อสารมากยิ่งขึ้นเป็นแรงจูงใจในการเรียน

2.8 ควรร่วมวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการวิชาต่างๆ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ ฯลฯ โดยการพิจารณาจากสาระการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกัน เพื่อให้นักเรียนเรียนภาษาอย่างมีความหมายเนื่องจากเนื้อหาวิชาต่างๆช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกันทำให้บทเรียนน่าสนใจ ทำให้นักเรียนความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น เช่น เมื่อสอนการอ่านตารางและกราฟในวิชาภาษาอังกฤษไปแล้ว อาจไม่ต้องสอนในเรื่องที่ซ้ำกันในวิชาคณิตศาสตร์อีก เป็นต้น

2.9 ควรสอดแทรกเนื้อหาที่เป็นคติสอนใจหรือเป็นแบบอย่างของความคิดที่ดีในบทเรียน

3. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

3.1 ในการแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมควรจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถระดับต่างๆ คละกัน เพื่อให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน

3.2 ควรใช้หนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นท์วีคลี่ (The Bangkok Post Student Weekly) และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (NJ magazine) ฉบับจริงที่ครูนำมาเนื้อหา มาสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนมาให้นักเรียนดูในชั้นเรียนเพื่อดึงดูดความสนใจ และเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าตนเองสามารถอ่านได้

3.3 ควรฝึกกลวิธีการอ่านให้มากขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้นและอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยการให้นักเรียนเล่นเกมการแข่งขันทางภาษา เช่นการแข่งขันกันหาคำตอบจากเนื้อเรื่อง การโต้วาที เป็นต้น ทั้งนี้ครูควรอบรมคุณธรรมในการแข่งขันด้วย

3.4 ครูควรเป็นผู้นำเพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุป หรือเฉลยแบบฝึกหัดและแบบทดสอบที่ถูกต้อง แล้วให้นักเรียนบอกวิธีการอ่านเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง เพื่อฝึกการอ่านอย่างมีจุดประสงค์

3.5 ควรปลูกฝังให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานและรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นในการทำงานกลุ่ม

3.6 ในการสร้างบทเรียนครูผู้สอนควรรู้พื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหาภาษา (Comprehensible Input) และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

3.7 ครูควรให้ความรักความเมตตาและให้คำยกย่องชมเชยอย่างพอเหมาะจะช่วยให้นักเรียนมีกำลังใจและกระตือรือร้นในการเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรมีการวิจัยการสร้างและพัฒนาแบบฝึกเพื่อเสริมทักษะการอ่านหรือเขียนจากหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นทีวีกลี่และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ประกอบบทเรียนในวิชาภาษาอังกฤษหลักในระดับชั้นอื่นๆ

4.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่าง นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อที่พัฒนาจากหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นทีวีกลี่และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ กับ ที่เรียนด้วยหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษฉบับอื่นๆ

4.3 ควรนำเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษมาสร้างเป็นบทเรียนสำเร็จรูปหรือสร้างเป็นสื่อที่เรียนโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) แล้วหาประสิทธิภาพของบทเรียน หรือเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของสื่อทั้งสองชนิด

4.4 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านโดยใช้หนังสือพิมพ์และนิตยสารฉบับจริงประกอบบทเรียนที่สร้างขึ้นจากสื่ออื่นในการสอน กับการเรียนด้วยบทเรียนที่สร้างจากสื่อเพียงอย่างเดียว โดยไม่ใช้หนังสือพิมพ์และนิตยสารประกอบ

4.5 ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้บทเรียนที่สร้างจากหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์สตีวเด้นทีวีกลี่และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์เพื่อใช้สอนซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนเรียนอ่อนโดยการเลือกเนื้อหาและกิจกรรมภาษาที่เหมาะสม (Comprehensible Input)

มหาวิทยาลัยศิลปากร **บรรณานุกรม** สงวนลิขสิทธิ์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กนกมนต์ คงสะอาด. “วิเคราะห์กิจกรรมการสื่อสารของแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.
- กรมสามัญศึกษา,หน่วยศึกษานิเทศ. รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2531. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2533.
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์, 2524.
- _____ .หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2539.
- กัณฑ์ดน้อย วรจิตติพล. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.
- กัลยา ปาระมีสา. “การพัฒนาบทเรียนที่ใช้ในการสอนแลกเปลี่ยนบทบาทเพื่อเพิ่มผลความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการวิเคราะห์ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.
- กาญจนา ศรีภัทราวาทย์. “การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี AIM และการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- กิติพงษ์ ทวีพงษ์. “การเปรียบเทียบระดับความยากง่ายต่อการอ่านของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- กุลยา เบญจกาญจน์. “การสอนไวยากรณ์อังกฤษเพื่อการสื่อสาร.” มิตรครู 29,5 (มีนาคม 2530) : 22-25.

เกศินี บุรณะกิจ. “การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.

คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. “รายงานการวิจัยเรื่องความรู้ทาง
ภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.” กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2528.

จักรพงษ์ พงศ์เวชรักษ์. “การรวบรวมข่าวและบรรณานุกรณข่าวของหนังสือพิมพ์
สติวเด็นทีวี่คลี.” สารนิพนธ์วารสารศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาหนังสือพิมพ์และสิ่ง
พิมพ์ คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

จำนง วิบูลย์ศรีและดวงทิพย์ วรพันธ์. รายงานการวิจัยเรื่องหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ
ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

จิตรา ปลัดชัย. “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนด้านความ
เข้าใจคำศัพท์ จากกการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนระดับมัธยม
ศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสนทนา
อังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2536.

จุฑารัตน์ สายอรุณ. “การศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างความรู้เดิมที่มีต่อความเข้าใจในการ
อ่านภาษาอังกฤษ และการระลึกได้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6” วิทยา
นิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสนทนาภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2537.

จิราภา วิทยาภิรักษ์ และ เฉลิมศรี ปรัชญาพานิช. “การสำรวจความต้องการการใช้ภาษา
อังกฤษเพื่อการศึกษาและประกอบอาชีพในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษา
ภาคสมทบคณะวิศวกรรมศาสตร์.” (รายงานการวิจัย) สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2535.

ชวรัตน์ เชิดชัย. การบรรณานุกรณหนังสือพิมพ์และนิตยสาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.

ชัยยงค์ พรหมวงษ์ และคณะ. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2520.

- เซาวณี คำเลิศลักษณ์. “การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดรุณาราชบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.
- ดรุณี หิรัญรักษ์. การข่าวและบรรณารักษณ์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช, 2530.
- ดาว แสงบุญ. “การสร้างเอกสารการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2543.
- นนทिया แสงสิน. การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2528.
- นิตยา ชัยสวัสดิ์. “ผลของการที่ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านด้วยตัวเองที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2528.
- นิภาวรรณ ชูรัตน์สิทธิ์. “การไปอบรมเรื่อง Authentic materials.” ภาษาศาสตร์ปริทัศน์ 8, 13 (ภาคปลาย ปีการศึกษา 2535) : 46-54.
- บำรุง ไตรรัตน์. การออกแบบงานวิจัยสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์. นครปฐม : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2534.
- _____. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.
- เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว และ อรอนงค์ หิรัญบุรณะ. “จะเพิ่มพูนทักษะการอ่านได้อย่างไร.” ภาษาปริทัศน์ 4,1 (ภาคต้นปีการศึกษา 2526) : 63-68.
- ปณพร สุวรรณไตรย์. “การสร้างแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร จังหวัดมุกดาหาร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2539.
- ประทีน พิมสาร. “การสอนอ่านและการเลือกบทเรียนการอ่าน.” วารสารภาษาและภาษาศาสตร์. 6,2 (มกราคม-มิถุนายน 2530) : 70-78.

ประภาศรี ตั้งบรรเจิดสุข. “ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นดีความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โปรแกรมภาษาอังกฤษในจังหวัดชัยนาท.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

ประหยัด ภูมิโคกรักษ์. “การพัฒนาชุดการสอนมินิคอร์สวิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจที่יעัดการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นหลัก เพื่อเสริมสร้างความสามารถและเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ” วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2543.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2538.

พัฒน์ น้อยแสงศรี. “การศึกษาปัญหาและสิ่งแวดล้อมในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2520.” เอกสารรายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

พาพร พิงค์ศักดิ์. “การศึกษาความเข้าใจและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

พิศาล อินทร์ทอง. “การสร้างบทเรียนอ่านเสริมจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรางค์ภู จังหวัดศรีสะเกษ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2539.

พูนทรัพย์ นาคนาคา. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากข่าวหนังสือพิมพ์ Bangkok Post และ The Nation สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยครู. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

_____.”การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2539.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. เอกสารการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.

นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2526.

มานิต บุญประเสริฐ. ก. การสร้างบทเรียนเสริมจากการอ่านหนังสือพิมพ์. นนทบุรี :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.

_____ .ข. ภาษาอังกฤษสำหรับเจ้าหน้าที่สำนักงาน. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.

รัตติยา ภูมิสายดร. “การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักการจัดกิจกรรม The Information Gap Principle.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.

วัลภา จารุสกุล. “ผลการสอนโครงสร้างภาษาที่ซับซ้อนที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจในการ

อ่านข่าวรายวันในหนังสือพิมพ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจม

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. นนทบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,

2533.

วิวัฒน์ ใจเที่ยง. การอ่านหนังสือพิมพ์. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส. พรินติ้งเฮาส์, 2529.

วิสาข์ จิตวิวัฒน์. ก “การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร.” มิตรครู

24,14 (กรกฎาคม 2528) : 41-43.

_____ . ข. “การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร. มิตรครู 24, 1

(สิงหาคม 2528) : 41-43.

_____ . การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

วนิดา สุขวานิช. “การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาของ

นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการเขียนคำอ่านและเขียนคำควบกล้ำ อักษรนำ

และตัวการ์นต์.” วารสารวิจัยทางการศึกษา 8, 23 (เมษายน – มิถุนายน 2536) :

33 - 34.

วรพรรณ สิทธิเลิศ. “ผลการเรียนโดยวิธี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นที่มีต่อและบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

วิจิตรา การกลาง และคณะ. “วิธีสอนภาษาอังกฤษ.” วิจัยสนเทศ 15, 172-173

(มกราคม – กุมภาพันธ์ 2536) : 1-2.

วีณา สังข์ทองจีน. “ระดับความสามารถด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

เสงี่ยม ไตรรัตน์. การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย ศิลปากร, 2528.

_____.”แนวคิดในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน.” สารพัฒนาลักษณ์ 15, 123

(ตุลาคม-ธันวาคม 2538) : 48-56.

แสงเดือน ทวีสิน. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เพรส มีเดีย, 2539.

สมุทร เข็มเขาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

_____ . การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, 2539.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. “การศึกษาความต้องการและรูปแบบของหนังสือฝึกเสริมทักษะระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521.” วารสารวิจัยทางการศึกษา, 18, 4 (2531) : 105 – 118.

สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานสถิติแห่งชาติ. รายงานการสำรวจการอ่านหนังสือพิมพ์ พ.ศ. 2538 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2539.

ลำอังกค์ หิรัญบุรณะ และคณะ. โครงการติดตามผลและการประเมินโครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา, 2527.

สุขุม เฉลยทรัพย์. การส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : คณะมานุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีพิทยาลงกรณ์, 2530.

- สุธีรา เหมตะศิลป์. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการการใช้เอกสารจริงและแบบเรียน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. การวิเคราะห์ข้อสอบและตัดเกรดด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์, 2542.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- _____. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุมิตร อังวัฒนกุล. การวิจัยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- _____. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- สุรางค์ ประเทศ. “การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสันปูเลย อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.
- สุวริย์ ยอดฉิม. “การสร้างและพัฒนาสื่อการสอนอ่านเพิ่มเติมโดยใช้ข้อมูลทางภาษาจากเอกสารจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2536.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. “เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา.” กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2531.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. คู่มือครูภาษาอังกฤษ That's Correct! 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2533.

อัจฉรา ศิริอาชารุ่งโรจน์. “การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปทักษะการอ่านประกอบวิชาภาษาอังกฤษ
รอบรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสังเวช.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษา
ต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.

อัจฉรา วงศ์โสธร. การสำรวจความต้องการของสังคมต่อการใช้ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :
สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

_____.เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.

อารีย์ เฉลยทรัพย์. การอ่านภาษาอังกฤษ. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช, 2528.

อ่ำไพ บุญรักษา. “การสร้างและพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านจากหนังสือพิมพ์ภาษา
อังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2525.

อิสรา สารงาม. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิชา
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิขา
การและชุดของกรมสามัญศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529.

_____. “ศึกษาปัญหาการใช้เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษของอาจารย์ที่สอนนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคเหนือ.” ครูปริทรรศน์. 12,1(มกราคม 2530) :
54.

อุทัย ภิรมย์รื่น. มติใหม่ของการสอนอ่าน. กรุงเทพมหานคร : สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่ง
ประเทศไทย, 2530.

อุบลรัตน์ เพ็งสถิตย์. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.

ภาษาต่างประเทศ

Ammann, Richard And Zuzanne Mittelsteadt. "Turning on Turned off students : Using Newspapers with Senior High Remedial Reader." Journal of Reading. 30, 8 (May 1987) : 708-715.

Anderson, R.c. and Pearson, D.P. " A Schema – Theretic View of Basic Processs in Reading Comprehension." In Pearson, P.D., editor. Handbook of Reading Research. New York : Longman, 1984.

Ausubel, D.P. The Psychology of Meaningful Verbal Learning. New York : Grune and Stratton, 1963.

Baddock,Barry. SCOOP! :Newspaper Material for English Language Practice.Oxford: Pergamon Press, 1994.

Baker,J. and Brown, A.L. "Metacognitive Skills and Reading." New York : Longman, 1984.

Beaumont, Mike."Newspaper, Group Work, and Information Gap." Modern English Teacher. 14 (February 1986) : 20-25.

Best, Johnson W. Research in Education. 5th ed. Englewood Ciiffs, NJ. : Prentice-Hall, Inc., 1986.

Biggs, Andrew. "Letter from the senior editor." In "How to use NJ magazine in the classroom,n.d.

Billows, F.L. The Techniques of Lanuage Teaching. London : Longman Group Ltd., 1962.

Bock, Susanne."Developing Materials for the study of literature." English Teaching Forum. 31,63 (July 1993) : 2-4.

Bouman, Lenny. "Who's Afraid of Newspapers?." Modern English Teacher. 14 (February 1986) : 20-25.

Breen, M. "Learner Contributions to task Design." In Language learning Tasks. pp. 105-108. Edited by C. Candlin and D. Murphy. Englewood Cliffs, New York : Prentice Hall, 1987.

- Brumfit, Christopher J. "Communicative Language Teaching : An Educational Perspective," in The Communicative Approach to Language Teaching. London University Press, 1985.
- Brumfit, Christopher J. and Keith Johnson. Language and Literature Teaching : From Practice to Principle. Oxford : Pergamon Press, 1979.
- Burmeister, Louis E. Reading Strategies for Secondary School Teachers. San Francisco, California : Addison Wesley Publishing Company. 1974.
- Canale. M., and Swain M. "Theoretical Bases of Communicative Approach to Second Language Teaching and Testing." Applied Linguistics 17,6 (November 1980) : 1-47.
- Candlin, Christopher N. The Communicative Testing of English. Harlow, Essex : Longman Group Limited, 1985.
- Carrell, P.L. "Content and Formal Schemata in ESL Reading." TESOL Quarterly. 21,3 (September 1987) : 477.
- _____. "Metacognitive awareness and second language reading." Modern Language Journal. 73 ,2 (March 1985) : 121 – 134.
- Carrol, B.J. Testing communicative performance. Oxford : Pergamon Press, 1982.
- Carter, R., and McCarthy, M. Vocabulary and Language Teaching. 4rd ed. New York : Longman, 1991.
- Chapman, L.J. Reading Development : A Cohesion. London : Heinemann, 1987.
- Chiaro, Della. "Using Authentic Visual Materials," Modern English Teacher. 12,2 (Winter, 1984) : 17-18.
- Clement, R., Dornyei, Z. and Noels, K. "Motivation, Self-Confidence and Group Cohesion in The Foreign Classroom." Language Learning. 43, 3 (September 1994) : 418-448.
- Cooper, J.D. The What and How of Reading Instruction. Ohio : Howell Information Company, 1988.
- Cronbach, Lee Joseph. The Dependability of Behavioral Measurement Theory of Generalizability for Scores and Profile. New York : Wiley Press, 1972.

- Cross, D. A Practical Handbook of Language Teaching. New York : Prentice – Hall International, 1992.
- Cunningsworth, Alan. Evaluation and Selecting EFL Teaching Materials. London : Heinemann Education Books, 1984.
- Davies,E., et al. Task Reading . Cambridge : Cambridge University Press,1990.
- Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. 2 rd. ed. Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1982.
- Deckert, Glenn D. “The Communicative Approach : Helping Students Adjust.” English Teaching Forum. 25 (July 1987) : 17.
- Devine, Thomas G. Teaching Reading Comprehension From Theory to Practice. Massachusetts : Allyn and Bacon Inc., 1986.
- Dobson,Glenn D. “The Communicative Approach : Theory and Practice.” Forum. 17,2 (April 1979) : 2-10.
- Dubin.Frida. “What Every EFL Teacher Should Know about Reading.” Forum. 3 (July 1982) : 14-16.
- Ellis, R. “The Evaluation of Language Teaching Materials.” ELT Journal 50,1 (January 1997) : 36-42.
- Feather, John. A Dictionary of Book History. London : Routledge, 1988.
- Ferrar, Madelein. “Realism, Reality and Quasi – Reality in the Language Classroom.” Forum. 24,1 (January 1986).
- Fredrickson, Terry and Leenutapong Deborah. How To Use Student Weekly In The Classroom.Bangkok : Allied Printers, 1994.
- Fredrickson, Terry and Pau; Wedel. English by Newspaper. Bangkok : Post Publishing Co.,1992.
- Gardner, Jo Ann. Testing Vocabulary To Improve Reading Comprehension and Communication. New Jersey : Kaen College of New Jersey, 1992.
- Gardner, Robert C. and Lambert. “Motivation Variables in Second Language Learning,” Canadian Journal of Psychology. 13,5 (June 1972) : 266-272.
- Gillis, Roy Lee. “The Use of Newspaper for Teaching Language Arts and Reading.” Dissertation Abstracts International. 46,2 (August 1995) : 340 A.

- Goodman, Y.M., and Burk, C. Reading Strategies : Focus on Comprehension.
New York : Richard C.Owen, 1980.
- Gretlet, F. Develop Reading Skills : A Practical Guide to Reading Comprehension Exercises. London : Cambridge University Press, 1981.
- Gunter, Mary et al. Instruction : A Models Approach. Massachusetts : Allyn and Bacon, 1990.
- Halliday, France E. "The influence of an Innovative Curriculum on the Quality of Middle-School Students' Text-Based Summaries." Dissertation Abstracts International. 30,4 (November 1992) : 1000 – A.
- Harmon, J.M. "Vocabulary Teaching and Learning in A Seventh-Grade Literature – based Classroom." Journal of adolescent & adult literacy. 41 (April 1998) : 518 - 529.
- Harris, A. J. & Sipay, E.R. How to increase reading ability : A guide to developmental & remedial methods. New York : McGraw Hill, 1979.
- Heaton, J.B. Classroom Testing. New York : Longman Imc., 1990.
- Howell, Jode. "Putting Newspaper in Their Rightful Place." English Teaching Forum. 24,1 (January 1986) : 40-42.
- Hutchinson, T., and Waters, A. English for Specific Purposes. Cambridge : Oxford University Press, 1989.
- Hymes, D. The Communicative Approach to Language Teaching. London : Oxford University Press, 1981.
- laumsupanimit, Somchit. English in Newspapers. Nakhon Pathom : English Department, Faculty of Arts, Silpakorn University, 1986.
- Johnson, Lawrence. "Communicative Language Teaching : Flashdance Across Southeast Asia." In SEAMO Regional Language Center Nineteenth Regional Seminar Paper. (1984) : 2-11.
- Johnson, P. "Effects on Reading Comprehension of Building Back Knowledge." TESSOL Quarterly 16,4 (October 1982) : 5503-16.
- Kennedy, E.C. Methods in Teaching Development Reading. Illinois : F.E. Peacock Publishers, Inc., 1981.

- Kutchukian-Boxley, Carol F. "The Effect of Anxiety on Incidental Learning and Examination Performance in College Students." Dissertation Abstracts International 53,12 (June 1993) : 4256A.
- Madsen, H.S. Techniques in testing. Oxford : Oxford University Press, 1983.
- Machey, Sandra. Teaching and Principle in Language Teaching .New York : Oxford University Press, 1965.
- Mayer, B.J.F. and Rice, G.E. "The Structure of Text." In Pearson, P.D., editor. Handbook of Reading Research. New York : Longman,1984.
- Miller, Wilma H. Diagnosis and Correction of Reading Difficulties in Secondary School Students. New York : Center for Appied Research in Education, Inc.,1984.
- Millman. M.M. "Magazines in the Foreign Language Classroom : An Analysis of Linguistic and Cultural Content of Selected French Magazines, with Suggestions for Application of the Findings to a First- Year College Text." Dissertation Abstracts International.43 (December 1982) :1864-A.
- Morrow, K. Communication in the classroom . London : Longman and Co, 1981.
- Ness, V.M. "Using Local Materials to Teach Writing." English Teaching Forum. 35,1 (January 1997) : 49 :50.
- Nunan, D. Designing Tasks for the Communication Classroom. Cambridge : Cambridge University Press, 1995.
- _____. a "Principles for Designing Language Teaching Materials." Guidelines : A Periodical for Classroom Language Teacher. 10 (1988) : 1-24.
- _____.b. Syllabus Design.Oxford : Oxford University Press, 1988.
- Nuttal,C. Teaching Reading Skills in a Foreign Language. London : Heineman,1982.
- Oller, John W. "Attitude Variables in Second Language Learning." In Viewpoints on English as a Second Language. edited by M. Burt, H. Dulay and M. Finocchiaro. New York : Regents Publishing Company, Inc.,1977.
- Otto, W.P., and others. Reading Remedial Teaching. Massachusettes : Addison Wesley Publishing Company, 1977.
- Palmer, Barbara C. Teaching Analytical Reading with Newspaper as Sole Reading

- Texts. Stockholm : Stockholm University, 1990.
- Paneth. Donald. The Encyclopedia of American Journalism. New York : Facts On File, Inc., 1983.
- Pearson, D.P.&Johnson, D.D. Teaching Reading Comprehension. New York : Rinehart and Winston Inc., 1979.
- Pett, James. "Reading : An ESL at the University." English Teaching Furum. 31,3 (July 1982) : 5 -52.
- Richard, C. J. and Rodgers, Ted. "Method Approach design and procedure." TESOL Quaeterly. 16, 2 (January 1982) : 153-261.
- Richard, C. J. and Rodgers, T.S. Approaches and Method in Language Teaching. Cambridge : Cambridge University Press, 1991.
- Samuels. S.J. and Kamil. M.L. " Models of the Reading Process." In Pearson. P.D., editor. Handbook of Reading Research. New York : Longman. 1984.
- Sanges, Mariantonietta Vico. "Developing Integrated Skills Through Reading Newspaper." English Teaching Forum. 21,1 (January 1983) : 38-40.
- Schell, Leo M. "Dilemmas in Assessing Reading Comprehension. " The Reading Teacher. 42, 1 (October 1988) : 13.
- Scholes, Robert. Textual Power : Litercy Theory and The Teaching of English. Yale : Yale University Press, 1983.
- Seels, B and Glasgow, Z. Exercise in Instructional Design. U.S.A. : Merrill Publishing Company, 1990.
- Seely. P. Reading Comprehension Benefits from Use of Newspapers with Text. Houston : Phi Delta Kappa Papers, 1980.
- Sharon. S. A Program for Motivating Sixth Grade Language Arts Students To Improve Reading Levels through Using News Periodicals with an Empha on Relevance and Critical Thinking. Florida : Nova University Press, 1991.
- Skehan, P. "A Framework for the Implementation of Task – Based Instruction." Applied Linguistics. 17, 1 (1996) : 237-246.
- Smith.F. Reading. London : Cambridge University Press, 1978.

- Tavares,R., and Cavalcanti, I. "Developing Cultural Awareness in EFL Classrooms." English Teaching Forum. 34, 3-4 (July/October 1996) : 18 – 23.
- The American Heritage Dictionary of the English Language. 3rd ed. Massachusetts : Houghton Mifflin Company, 1992.
- Thonis, Eleanor Wall. Teaching Reading to Non – English Speakers. New York : Collier Macmilian International,1980.
- Tower, Wayne H. "Newspaper Research and Some Uses and Gratification." In A Paper Presented at Annual Meeting of the Association for Education in Journalism. (July 1982) : 1-49.
- Valette, Rebecca M. and Disick Raness. Modern Language Performance Objective and Individualization. New York : Harcourt Brace Javanovich Inc., 1972.
- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2 nd ed. New York : Harcourt Brace Javanovich Inc., 1977.
- Van Syoc, Gryce. Method of Teaching English as a foreign Language. Ann Arbor : University of Michigan SEAREP, 1963.
- Via, Richard A. "Learning by Doing." In '86 Convention Papers : Method and Techniques that Work. Edited by Kanchana Prapphal. Bangkok : Thai/TESOL (1986) : 21-29.
- Walker, Becky and others. "Using the News : Calling the Question on Literacy." Journal of Reading. 30,7(1987) : 652-653.
- Wallace,Catherine. Reading. London : Oxford University Press, 1992.
- Walter T. Petty, Dorothy C. Petty. and Marjorie F.Becking. Experince in Language. 4 th ed.Massachusetts : Allyn and Bacon, Inc.,1985.
- Ward, James, "Techniques for Teachinh Reading." English Teaching Forum. (April),1980.
- Weaver, C. Reading Process and Practice : From Socio-Linguistic to Whole Language. Protsmouth : Heinemann Education Books, 1988.
- White, V Ronald. Communication in the Classroom. London : Longman Group Ltd. 1981.

Widdowson, G.G. Teaching Language as Communicative. London : Oxford University Press, 1978.

Wilkins, D.A. Notional Syllabus. Hong Kong : Oxford University Press, 1976.

Wiryachitra, Arunee. "How can Communicative Language Reading Be Taught?."

In Practising Communicative Language Teaching in Thailand. Bangkok : Thai/Tesol (1985) : 44-46.

Yuk-Chun Lee, W. "Authenticity Revisited : Text Authenticity and Learner

Authenticity." ELT Journal. 49, 4(October 1995) : 323-328.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคผนวก สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ก
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์
โครงสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ

โครงสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ

(Outline of the communicative reading exercises from English language newspapers and magazines)

Behavioral Objectives	Text Types	Topics	Functions	Activities
1. Reading selections about Information Technology, which contain statistics, Quantities and the Jargon concerning People and things, the students are able to interpret the data.	- Articles - Pictures - Extracts	Get The Net	- Interpret quantity words: percent, million, etc.	- Holding group discussions - Doing completion exercises - Doing comprehension checks - Transferring information to tables and graphs - Understanding words' meanings - Surveying and interviewing and reporting the result - Writing a paragraph about Internet
2. Reading selections about advanced technology concerning lifestyle in the future, the students are able to predict and describe future events.	- Article - Extracts	Hi-Tech Life Style	- Predict the future - Compare and contrast	- Doing completion exercises - Holding group discussions to predict advances in technology in the future - Comparing & contrasting - Answering the questions about the article - Understanding words' meanings - Designing and explaining the things that can be used in the future - Writing an essay predicting lifestyle in the future
3. Reading selections about geographical and historical details of a place, the students are able to identify the main ideas and details and describe the place.	- Pictures - Feature - Pictures	Resourceful Province	- Describe places - Identify topic sentence and main idea	- Asking and answering and making a list - Doing matching exercise - Brainstorming - Predicting the text - Filling out completion exercises - Doing a comprehension check - Labeling the location of the places on the map - Understanding words' meanings - Writing three paragraphs describing places

Behavioral Objectives	TextTypes	Topics	Functions	Activities
4. Reading selections about famous people, the students are able to sequence the past events, compare and contrast using time markers and chronological charts defined by dates and times	- Articles - Extracts - Pictures	Junior Days	- Sequence of past events - Compare and contrast	- Discussing past events - Completing matching exercises - Predicting the text - Doing comprehension checks - Filling out completion exercises - Underlining exercises - Answering the questions - Reordering the events - Summarizing the article - Understanding words' meanings - Writing an autobiography based on notes
5. Reading news items involving world, local and important events, the students are able to scan for the main idea and details, then report the news	News – Paper articles	News Reading	- Practice reading English Newspapers	- Holding group discussions - Brainstorming - Doing matching exercises - Answering the questions - Summarizing the news article for main idea. - Understanding words' meanings - Writing a local news report
6. Reading selections from advice columns in English language newspaper, the students are able to identify the problems and give advice	Problem letters -Pictures, story -Extracts	What Would You Do?	Identify problems - Give Advice	- Holding groups discussions - Guessing meaning from pictures - Completing matching exercises - Reordering the story. - Drawing a conclusion and completing the chart. - Giving advice - Understanding words' meaning - Describing pictures without words - Doing role playing - Writing a letter to advice columns

Behavioral Objectives	TextTypes	Topics	Functions	Activities
7. Reading film reviews and film previews, the students are able to identify the kinds of films and evaluate them	- Film reviews - Film previews - Extracts of films - Pictures	Films	- Identify kinds of films. - Make recommendations, critiques and judgements	- Asking and answering questions - Completing matching exercises - Filling out story grammar maps - Evaluating each film - Understanding words' meanings - Writing a short film reviews
8. Reading selections concerned Thai people way of lives, the students are able to describe the events and compare and contrast	- Feature - Extracts - Pictures	Songkran Festival	- Describe events - Compare and contrast	- Holding group discussions - Completing matching exercises - Filling out Completion exercises - Comparing and contrasting - Making inferences - Understanding words' meanings - Writing an essay comparing and contrasting
9. Reading an opinion article and opinion poll, the students are able to express their opinion and separate facts from opinions	- Opinion article - Opinion poll	Should a Student join Beauty Contests?	- Express opinions: agreeing and disagreeing - Separate facts from opinions	- Holding group discussions and making a list - Expressing opinions - Doing comprehension checks - Filling out completion exercises - Predicting the text - Understanding words' meanings - Writing an opinion essay base on the text given
10. Reading sport events, the students are able to describe the sport events.	- Articles - Pictures	Court Super Star!	- Describe sport events	- Holding group discussions - Brainstorming - Filling out completion exercises - Predicting the texts - Doing comprehension checks - Understanding words' meanings - Writing a sport events report from English language newspaper

ภาคผนวก ข

มหาวิทยาลัยศิลปากร แบบสำรวจความคิดเห็น สงวนลิขสิทธิ์

แบบสำรวจความคิดเห็น

กรุณาเรียงลำดับความสำคัญเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาจากหนังสือพิมพ์เดอะบางกอกโพสต์ สติวเด็นวีคลี่ (The Bangkok Post Student Weekly) และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ (NJ Magazine) ที่เหมาะสมในการนำมาสร้างเป็นบทเรียนเพื่อฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ (อ 038) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยให้อันดับที่ 1 เป็นอันดับที่มีความสำคัญมากที่สุด

เรื่อง	ลำดับที่
1. How to read English Language Newspaper.	.....
2. Various kinds of News stories.	.....
3. Junior Days (famous people talk about their childhood).	.....
4. Thai festival and custom.	.....
5. Internet (article about interesting websites)	.....
6. Science and Technology	.....
7. Understanding Ads.	.....
8. General knowledge	.....
9. Students of the week	.....
10. Reading advice column	.....
11. Sports	.....
12. Horoscopes	.....
13. Travelling	.....
14. Films	.....
15. Song	.....
16. English summer camp	.....
17. Competition and Contests	.....
18. Opinion articles	.....
19 Others	.....

ภาคผนวก ค

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางกำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบ

ตารางกำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบ
(Table of Test Specifications)

Reading Skills	Cognitive Levels					Item Types	Total No. of Items	Weight Percents	Scoring	Time 60 Mins
	M	Cp	T	Ct	E					
Words Meaning 1. Identify the meaning of words or phrase in context			/			MC	5	10	0-1	8
Main idea 2. Identify the main idea 3. Identify topic sentences		/				MC MC	3 2	6 4	0-1 0-1	8 2
Detail 4. Identify specific details. 5. Identify sequence of events	/					MC MC	6 4	10 10	0-1 0-1	12 10
Reference 6. Identify the appropriate reference source 7. Using table and graphic source to get information or vice versa.				/		MC MC	5 3	10 10	0-1 0-1	8 6
Inference 8. Draw conclusions 9. Distinguish between facts and opinions 10. Identify the author's purposes. 11. Identify comparison-contrast relationships 12. Predict the outcome 13. Identify an accurate generalization from figurative language				/		MC MC MC MC MC MC	6 3 2 5 3 3	12 6 4 10 6 6	0-1 0-1 0-1 0-1 0-1 0-1	12 3 5 6 5 5
Total	6	5	5	32	2		50	100		90

Notes : The skill levels are divided according to Valette (1977) :

Mechanical level = M

Comprehension level = Cp

Transfer level = T

Communication level = Ct

Evaluation level = E

MC = Multiple Choice Item Test

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ง

ข้อทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านก่อนและหลังการทดลอง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยศรีสุโขทัย

ข้อสอบวัดความสามารถ

Directions: Read the following passages and choose the best answer for each item.

The Australian- Thai Chamber of Commerce recently completed construction of the Hellfire Pass Memorial. The aim of the project is to honour the allied prisoners of war and Asian soldiers, who died building some of the most treacherous parts of the Burma – Thailand railway.

The Hellfire Pass Memorial symbolically represents the POW's toil (POW : prisoner of war) to complete the 1,000- meter section of railway, cutting through the mountain with rudimentary tools and equipment.

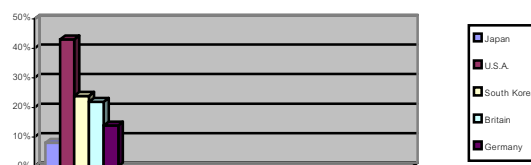
The museum tells the story of why the Japanese wanted the railway built, and reveals the hardship and suffering endured by the slave labourers.

(Adapted from BPSW,2000)

1. The passage is mainly about .....
  - a. The construction of the Burma – Thailand railway
  - b. The memorial museum that reminds us of the cruel war.
  - c. The Hellfire Pass Memorial museum that was built to honour the prisoners of war.
  - d. The Hellfire Pass Memorial museum was built to keep the remains of the prisoners.
2. The topic of the passage is .....
  - a. sentence (1)
  - b. sentence (2)
  - c. sentence (3)
  - d. sentence (4)
3. What is the main reason for the Hellfire Pass Memorial museum's construction?
  - a. To keep the remains of the POWs who died during the construction of the railway.
  - b. To honour the POWs who died during the construction of the railway.
  - c. To show that the railway had been built completely by the POWs.
  - d. To provide visitors with historical information about the railway.
4. The word "treacherous" means .....
  - a. high
  - b. dangerous
  - c. beautiful
  - d. cold and wet
5. The word "the slave labourers" refers to .....
  - a. The villagers
  - b. the Asian soldiers
  - c. The Allied prisoners
  - d. The Japanese soldiers

According to the Japanese ministry of education, children are more spoiled at home than their counterparts in other countries. They interviewed children who helped with cleaning and other household chores every day compared with other countries .The survey result is as follow :

Number of children who do household chores

(Source : BPSW 21 February 2000)

The graph above shows the number of children who do household chores every day in 5 countries

6. Which country conducted the survey?
- a. U.S.A   b. Japan   c. Britain   d. German
7. What is being compared in this graph?
- a. The number of household chores children in Japan and in other countries
b. The number of spoiled children in Japan and in other countries
c. The number of spoiled children and the household chores
d. The children's duties at home
8. The graph shows that .....
- a. the Japanese children do the least household chores.
b. a half of American children do the household chore every day.
c. the English children help with the household chores less than the German children.
d. the South Korean and the German children help with the household chores equally.
9. We can infer from the graph that .....
- a. the Japanese children are the least spoiled.
b. the American children are the least spoiled.
c. the children who do household chores are the least spoiled.
d. whether children are spoiled or not depends on how many household chore they do.
10. The word 'counterparts' means children .....
- a. in Japan   b. in the U.S.A   c. in south Korea   d. in other countries

The presidential election in the United States has started. The winner will succeed outgoing president Bill Clinton in January 2001, to administer the last remaining super power for a four-year term.

BPSW helps explain the election process.

First, the candidates must run in primary elections in January. Voters choose the person who will represent the parties in the presidential election. A candidate must win his party's nomination at the national convention by campaigning within his own political party for its nomination. State by state, voters choose delegates to the national convention.

On March 7, 2000 or " Super Tuesday", voters cast their ballots in many important states to determine who will represent their party in the national election.

During the national conventions held in the summer (July for the Democrats and August for the Republicans), delegates choose the official candidates, who have been nominated by each major party. After the convention comes the period of competition—the presidential campaign itself.

On November 7, 2000, voters will choose the actual successor to President Bill Clinton through presidential electors, who vote for the president. The winner will be sworn in at Capital Hill on January 20, 2001 as the next president of the United States.

The two most prominent candidates who will compete to become the President of the United States are Republican George W. Bush and Democrat Al Gore.

(Adapted from BPSW 27 March 2000 by Wanpen Sreshtaputra)

11. Which step of the election occurs first?
  - a. the election state by state
  - b. "Super Tuesday "
  - c. the national convention
  - d. the electoral battleground
12. Which event occurs last in the election?
  - a. The winner will be sworn at Capital Hill.
  - b. "Super Tuesday"
  - c. President Bill Clinton votes for the new president.
  - d. The period of competition.
13. From information in the passage,.....before the period of competition.
  - a. voters vote for the president
  - b. the winner will sworn at Capital Hill
  - c. the candidates must run in primary election
  - d. delegates choose the official candidate
14. Which step in the election makes most Americans an even Thais excited?
  - a. "Super Tuesday "
  - b. Voters vote for the president.
  - c. The winner will be sworn at Capital Hill.
  - d. Voters choose delegates to the national convention.

15. What should be the title of the passage?
- The presidential election process in the U.S.A.
  - The race to the White house has started.
  - The process to elect a party candidates.
  - The presidential election in 2000.
16. Which phrase can best replace by “candidate”?
- The person who can vote.
  - The person who manages the election.
  - The person who competes in the election.
  - The person who won the election.
17. The word “delegate” means.....
- a person who represents others
  - an officer
  - a member of the party
  - a person who fails in the election
18. “The actual successor” (paragraph 5) refers to .....
- the delegate who wins the election
  - the candidate who wins the election
  - the presidential campaign
  - the president of the U.S.A
19. From details in the passage, what do you think is likely to cause a problem in the election?
- The election state by state.
  - The indirect system of election.
  - The winner who sworn at Capital Hill.
  - The vote buying by a number of candidates.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

The recent BOI Fair 2000 held at the Impact Exhibition Center at Muang Thong Thani attracted thousands of people, who endured the traffic jams, the afternoon heat and long lines, to witness Thailand's international showcase of companies during the two week event.

The popular pavilions, such as the Information Technology Pavilion and the CP Pavilion, saw **thongs** who wanted to catch a glimpse of the **latest** technology. They could be seen lining up, sometimes waiting up to an hour ! The purpose of the BOI fair was to bring back confidence and increase foreign investment in the country.

(Adapted from BPSW 6 March 2000.)

20. According to the passage, we can conclude that .....
- Thais are curious to see the advanced technology.
  - Thailand will import this advanced technology.
  - The BOI wants to improve people's life style in the future.
  - The companies will earn a lot of money by selling their products.
21. The word “thongs” in paragraph two means .....
- the Pavilions
  - the CP Pavilions
  - many companies
  - crowds

The economic recovery will continue this year and is likely to maintain growth of between 4% and 5%. The baht is forecast to remain around 38.6 to the dollar for the next few weeks, strengthening to 37. Some 260,000 vehicles are expected to be sold locally, up from 200,000 last year.

(Adapted from BPSW 2000)

22. The selection mainly about .....

- a. the value of the bath
- b. the people income
- c. the increasing in vehicles locally
- d. the prediction of the economic growth

Mission to Mars is the extraordinary story of the astronauts of the Mars Recovery Mission, the nearly insurmountable dangers that they confronted on their journey, and the amazing discoveries that they made when they reached Mars.

The knowledge and information the production team got from the real NASA made the movie different from other science fiction movies. The audience members will feel like they are actually there on the red planet and not in the movie theatre.

(Adapted from BPSW 2000)

23. The purpose of the writer is .....

- a. To inform the reader about movie
- b. To explain how the movie was made
- c. To entertain the readers with the movie
- d. To persuade the reader to watch the movie

24. What made the film different from other science fiction stories?

- a. The feeling of the audience
- b. The red planet and the movie theatre
- c. The science fiction movies and other movies
- d. The knowledge and the information of the producers

25. Which statement is a fact about the movie?

- a. The audience will feel like they are there on the red planet.
- b. Mission to Mars is the extraordinary story of the astronauts.
- c. The discoveries they made when they reached Mars were amazing.
- d. The production team got the information from the real NASA.

26. The word "they" in paragraph 1 refers to .....

- a. Mission to Mars
- b. the astronauts
- c. the nearly insurmountable dangers
- c. the discoveries

.....36.....

(1) Last month, I met a young friend at the market. We talked for a while and he told me that he had family problems and as a result he was taking drugs to try to forget everything.

I didn't agree with what he was doing but I didn't say anything to him because I'm not his closest friend. (2) He would think that it wasn't my business.

(3) Later, I saw him smoking cigarettes. What should I do?

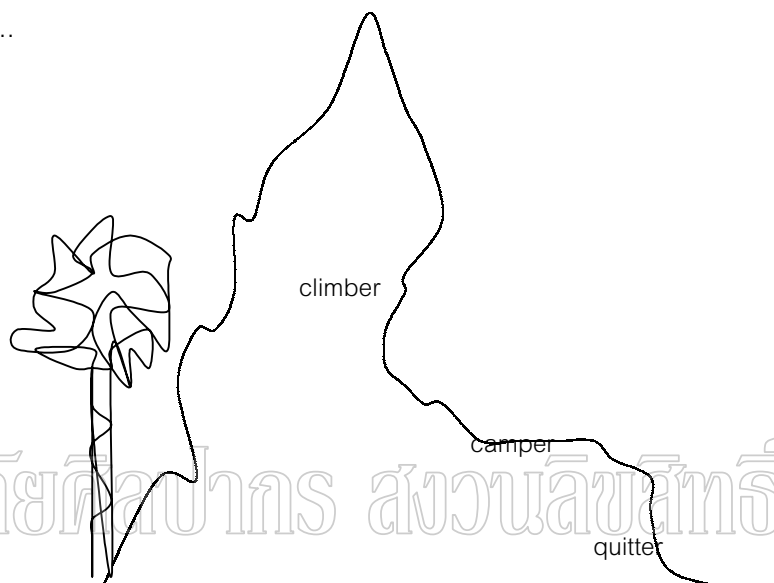
(4) Siriporn

(Adapted from BPSW 2000)

27. What should be the most appropriate to write in the blank?
- a. Dear Editor
b. Dear Annie
c. Dear Mordoo Mordao
d. Dear Roving reporter
28. What might be the advice for this problem letter?
- a. "Your friend must have done something very terrible, to make you feel this way about him.
b. "Start off by trying to be his friend. If you like each other, maybe it will become more than that.
c. " You might like to sit and listen to him. Let him talk. When he sees he has a friend, and a way out he may take your advice.
d. "You need to sit down with your family and talk to them how the situation makes you feel."
29. Which statement in the letter is an opinion?
- a. We talked for a while.
b. I met a young friend at the market.
c. I didn't agree with what he was doing.
d. Later I saw him smoking cigarettes.

AQ or Adversity Quotient is a new scientific term invented by Paul Atoltz, an expert in human and organizational performance, and author of the book, “ Adversity Quotient: Turning Obstacles into Opportunities”. Stoltz’ s book describes AQ as the way people perceive adversity or difficulty and respond to it. He divides people into three groups: quitters, campers and climbers. (See main picture)

The climbers of this world are those with high AQ. It doesn’t mean that they are the smart people. ...

(Adapted from Entrance to success ,by Montakan and other. NJ magazine, 182)

30. The writer compares a “Quitter” with .....
a. one who gives up a journey.	b. one who continues a journey.
c. one who have self confident.	d. one who have the most success.
31. The writer compares a “Camper” with .....
a. one who finds a comfortable place and settles down	b. one who has a high IQs.
c. one who searches for independence	d. one who is successful
32. What is the author comparing and contrasting?
a. The way different people deal with the difficulties and their responses.
b. How people cope with the difficulties and a mountain.
c. People with different AQ and a mountain.
c. People with high AQ and their success.
33. The author compares the mountain with.....
a. climbers.
b. people and their difficulties.
c. the difficulties people face.

- d. the person who has a big problem.
34. Which of the following fits Quitters?
- a. laziness and anxiety   b. fighting with confidence
c. do their best   d. try harder next time
35. Which phrase fits Climbers?
- a. "There 's always a way."   b. "This is okay."   c. "It's not fair."   d. " Who can?"
36. The author tries to tell us that .....
- a. People who become successful are not always good people
b. Most people have to respond to problems in the same way
c. A person is successful because of his intelligence and high AQ
d. The ability to overcome problems is the most important factor to become successful
37. Look at the picture below .The man is in the..... group of AQ.
- a. Quitters   b. Campers   c. Climbers   d. High AQ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Radar provides a means of detecting a distant object such as an aircraft or a ship and finding its position. How does it work ? Let's explain this by using an example. Imagine yourself standing in the middle of the Grand Canyon and you shout out loud.

The sound that you made, travels through the air until it hits a cliff or a side of a mountain. The sound is then reflected back to your ears as an echo.

Radar is similar to the echo. The radar signal that is sent out, hits an object (a plane or boat) And is returned to the sender. The signal gives the person looking at the radar screen two pieces of information: one is the bearing, or direction of the object and the other is the range, or distance. The object appears on a monitor as a small flashing blip.

When radar is directed at an airplane, it provides a fairly accurate estimate of the height at which the aircraft is flying. Radar works equally well in the dark or when it is a foggy day. That's why radar is important for airports and other places involving transportation.

38. What is the topic sentence of this passage?
- Radar is similar to an echo.
  - The sound that you make travels through the air until it hits a cliff or the side of a mountain.
  - Radar provides a means of detecting a distant object, such as an aircraft or a ship, and finding its position.
  - When radar is directed at an airplane, it provides a fairly accurate estimate of the height at which the aircraft is flying.
39. What is radar used for?
- electronic equipment
  - destroying the objects
  - finding distance and range of objects
  - aircraft or a ship
40. How does the radar work ?
- It works when the sound waves hit the objects.
  - It sends out the signal, hits the objects, then reflects to the sender.
  - It works when there is a signal of an object that appears on the radar screen.
  - It works when a flash of light appears on the screen of electronic equipment.
41. Without the radar, the airplane may.....
- get lost
  - use a compass instead
  - hit a cliff
  - use sound wave instead
42. Which of the following can best replace the word "blips"?
- sound waves
  - radar screen
  - flashes of light
  - a warning piece of information
43. The radar is similar to.....
- an echo
  - a blip
  - sound wave
  - Electronic wave
44. "...Let's explain this." The word "this" paragraph one refers to.....
- the radar
  - Grand Canyon
  - how radar works
  - sound wave
45. The word "estimate" in the last paragraph means .....
- calculate
  - distant
  - position
  - information

ภาคผนวก จ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นอนุปริญญาตรี
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจากการทำแบบฝึก

แบบสอบถามความคิดเห็น

กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างเพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1. แบบฝึกการอ่านบทนี้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ					
2. รูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัดในบทนี้น่าสนใจ					
3. แบบฝึกการอ่านบทนี้ทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น					
4. เนื้อหาในแบบฝึกการอ่านนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
5. เนื้อหาที่ได้อ่านในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป					
6. แบบฝึกหัดในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป					
7. ข้าพเจ้าคิดว่าแบบฝึกการอ่านบทนี้มีประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและฝึกอ่านด้วยตนเอง					
8. กิจกรรมก่อนการอ่าน(warm up)ช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากทำกิจกรรมอื่นต่อไป					
9. กิจกรรมในชั้นการอ่าน(Reading)ทำให้ข้าพเจ้าอ่านอย่างมีจุดประสงค์					
10. กิจกรรมในการฝึกช่วยให้ทักษะการอ่านของข้าพเจ้าพัฒนาขึ้น					
11. กิจกรรมในชั้นการนำภาษาไปใช้ช่วยให้ข้าพเจ้า อ่านได้เร็วขึ้นเพราะรู้วิธีการอ่านแล้ว					
12. การบ้านหลังช่วยให้ข้าพเจ้าได้ฝึกภาษาในสถานการณ์จริง					

มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคผนวก ฉ สงวนลิขสิทธิ์

ตัวอย่างแบบฝึกทักษะอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ

Unit 8

Songkran Festival

Warm-up Activity

I. How much do you know about Thai traditional festivals?

A. Discuss in groups. Make a list of Thai traditional festivals which are presently held.

- For Example :
- Kite Festival at Sanam Luang.
  - Flower Festival in Chiangmai.
  - .....
  - .....
  - .....

Which one is your favorite festival? .....

B. In pairs, discuss what the people in the pictures are doing? Match them with the captions below.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

- a. Thais and foreigners enjoy throwing water on one another.
- b. A Procession of revered Buddha images
- c. Malai is blessing her daughter.
- d. The tradition of pouring water scented with jasmine flowers over a Buddha image
- e. The tradition of paying respect, or "Rod Nam Dum Hua"

II. In pairs.

A. Discuss these questions, then write down what you know about them.

1. These pictures show some activities of ..... Festival.
2. It is important because.....
3. When is it celebrated?.....
4. It is last in.....days.
5. Where is it celebrated? .....

B. Choose the correct word to complete the sentence.

- tradition   1. A..... is an imagined line in the sky through which the sun, stars,
astrology   and planets move.
- zodiac   2. Miss Songkran Pageant will be held and a long and beautiful parade
celebration   will be.....
- organized   3. We have a joyful ..... on Songkran day.
4. The ..... of Bai Si Su Kwan is held in Nong Khai.
5. .... is the study of stars for predicting the future.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Reading Activity

I. The following article is taken from “The Bangkok Post Student Weekly”.

A. Skim the article, look at the first paragraph and the pictures.

The main idea of this article is.....

What is the meaning of “Songkran“?

.....

SONGKRAN begins on April 13 this year, and it marks Thailand's traditional New Year. Celebrations will be organized nationwide and they are usually held over a period of three days.

Songkran means “movement ” or “changing”, since, according to Thai astrology, the sun will move into a new sign of the zodiac on this day. Songkran is also called the “Water Festival”. Water is believed to flow and wash away all bad omens during this time.

In the Thai tradition, the New Year begins early in the morning when faithful Thai Buddhists give alms to Buddhist monks. After that, they release caged animals, especially birds and fish.

Elders and parents will be visited and respected by their children and grandchildren. Scented water will be poured over their hands. In return, the elders will bless their children and grandchildren. This tradition of paying respect, is called “*Rod*

Nam Dum Hua “

In the afternoon, Thai Buddhists sprinkle scented water on Buddha images. After that, they sprinkle perfumed water on, or throw clean, cold water over each other. Songkran is observed with excitement in the North, especially in the northern province of Chiang Mai . A lot of people from around the country will head up north to participate in the festivals organized there. A Miss Songkran Pageant will be held, and a long and beautiful parade will be organized.

(BPSW April 10,2000)

B. Read the article as quickly as possible. Write T in front of the statements that are true and F in front of the false ones.

.....1. Songkran is Thailand's traditional New Year, which begins on April 13 every year.

.....2. Songkran is also called “In Deep Water” or “ Water Fight“.

.....3. “Rod Nam Dam Hua“ is the tradition of paying respect to the elders.

.....4. People enjoy throwing clean and cold water over each other on this day.

.....5. A lot of people go to the northern province to participate in the festival.(especially in Chiang Mai.)

Go back to correct your answers in warm-up activity II.

C. Fill in the chart. Use the information from the article.

Activities Thai people usually do on Songkran day

Time	Activities
Early in the morning	- make merit by offering food to Buddhist monks.

II. In pairs. Now, let's see how Thais in different areas celebrate Songkran Festival.

A. Read the following extracts.

Bangkok	Phra Pradaeng	Hat Yai	Nong Khai	Chiang Mai
<p>Songkran Festival Bangkok's Songkran Festival from April 12 to April 15 will be concentrated at Khao Sarn Road, Phra Nakhon district. Activities include: food offering to monks, pouring water on Buddha images, <i>Rod Nam Dam Hua</i> for the elderly, Thai cultural performances/ Thai martial art performances, Miss Songkran Khao Sarn 2000 beauty contest and a water festival.</p>	<p>Songkran Festival THE Songkran Festival will take place a week later from April 21 to April 23 at Phra Pradaeng Municipality, Phra Pradaeng district, Samut Prakran. Songkran Phra Pradaeng was earlier known as "Songkran Pak Lad". Grand and unique parades make the celebrations here more interesting. Thai people whose ancestors are Mon wear traditional costumes. Other interesting activities include Mon folk art performances, Mon dancing performances, Miss Songkran procession, <i>Rod Nam Dam Hua</i> for the elderly, etc.</p>	<p>Songkran Festival Songkran at Hat Yai starts early on April 16 in Hat Yai and Songkhla. The activities held from April 6 to April 13 include a folk art cultural performance around the Hat Yai Municipality Public Park. From April 13 to April 16, an Asean Beach Volleyball competition will be organised around Chaolathad Beach, Muang District.</p>	<p>Songkran Festival FROM April 13 to April 15, a Songkran Festival will be held in Nong Khai province. There are many activities during the festival, such as the Luang Pho Sai Buddha image procession following Isan tradition, the two nations activities (Thai-Lao), a <i>Bai Si Su Kwaan</i> ceremony and a <i>Rod Nam Dam Hua</i> for the elderly.</p>	<p>Songkran Festival THE festival in Chiang Mai will be from April 11 to April 15 at Wat Phra Singh Wora Maha Viharn and the Pae Gate area. The activities on April 11 and 12 will include a competition of many kinds of drum playing, such as <i>mong cheng</i> drum, <i>sabadchai</i> drum, etc, and folk art performances. On April 13 and 14, the programmes include making merit to monks, a Lanna Thai in the Past Fair, Gad Mua Market, pouring water on a procession of revered Buddha images and a Miss Songkran beauty contest. On April 15, there will be <i>Rod Nam Dum Hua</i> procession for the Chiang Mai governor.</p>

A. Lists all the activities which are mentioned in each extract. Then put a tick (✓) below the province to match with the activities held in the chart.

Activities	Bangkok	Pra Pradaeng	Hat Yai	Nong Khai	Chiang Mai
Food offering to monks	✓				

B. Write two or three sentences to summarize what activities are held in each province. Which one/ones is/are the same or different? Use “but”, “and”, “as” to connect them.

Example:

Bangkok: Some of the Songkran Festival activities in Bangkok are different from other provinces, for example, there are not Mon folk art performance as in Phra Pradaeng, Asean Beach Volleyball competition as in Hat Yai, or a Bai Si Su Kwan as in Nong Khai. However, there is “*Rod Nam Dam Hua*” as in the other provinces.

Phra Pradaeng: .....

.....

Hat Yai: .....

.....

Nong Khai: .....

.....

Chiang Mai: .....

.....

C. Complete the passage with the words given.

celebration	colorful and joyful	to bathe	show respect	releasing bird
offer food	April, exciting,	sprinkle	traditional	clean
reunions	making merit	Nong Khai	held	celebrated

The Songkran Festival is the .....Thai New Year's celebration. It is a time for..... and family ..... Songkran Festival is.....in the middle of.....

The celebration begins early on the morning of April 13. People..... to Buddhist monks. Some of them make merit by.....or fish into freedom.

In the afternoon, they visit a temple..... Buddha images. Some of them also visit their elders in order to ..... to them. After that, they .....perfumed or ..... water over each other.

However, Songkran Festival activities in different parts of Thailand are a little bit different according to their beliefs and lifestyles; for example, there is a *Bai Si Su Kwan* ceremony in .....but not in Bangkok.

Thais and foreigners are excited to see this .....festival; especially in northern provinces. Chang Mai is observed to be the most .....festival for its beautiful scenery and other traditional and modern activities.

Understanding words meaning

A. Word Formation

The suffix -ion (-ation, -sion, -tion) , -ance, -ment , are usually added to many verbs to form nouns. These suffixes mean "the act or condition of; the result of"

Examples :

celebrate (v.) + -ion → celebration (n.) = the act of showing an important events

perform (v.) + -ance → performance (n.) = the act of playing, singing, etc.

excite (v.) + -ment → excitement (n.) = an event which causes people to feel excited.

Exercise 1 Complete the sentence with the family word.

1. The Mon perform many activities in Songkran Festival, for example, Mon dancing and folk art .....
2. Thai people celebrate Songkran Festival every year in April. The.....is very interesting.
3. Songkran activities are filled of ..... Most people are very excited.
4. A lot of people go to Chiang Mai to participate in the festival. The.....make them happy.
5. People enjoy throwing water on each other. The festival gives them.....

B. Guessing meaning from context

Check the context for the following words and match them with their definitions. Sometimes writers may explain difficult words or phrases by giving examples, giving definitions, or repeating the unknown word in the known context.

Exercise 2

Directions: Guess the meaning of the underlined word or phrase, then draw a circle around the word or words which help you guess the meaning.

Choose the meaning from the following list :

a. let go	b. Thais who believe in Buddha	c. a procession of people in fine costumes
d. held	e. food or money	f. bad things
g. to throw small drops of water	h. perfumed	i. Water Festival

Example:

Songkran means "movement" or "changing" since according to Thai astrology ...

"Songkran" means movement or changing.

1. Songkran is called the " Water Festival ". Water is believed to flow and wash away all bad omens and bring good luck during this time.

"Songkran" means.....

"bad omens" means .....

2. In the Thai tradition, the New Year begins early in the morning when the faithful Thai Buddhists give alms to Buddhist monks such as food, money, etc.

"faithful Thai Buddhists" means .....

"alms" means.....

3. After that, they release caged animals, especially birds and fish.

“release“ means.....

4. Thai Buddhists sprinkle scented water on Buddha images. After that, they sprinkle scented or perfumed water on each other.

“sprinkle“ .....

“scented“ .....

5. A Miss Songkran Pageant will be held and a long and beautiful parade will be organized.

“Parade“ means .....

“organized“ means .....

C. Identifying References

A reference is a word or phrase which is used in place of other words, phrases, or clauses. It refers back to the ideas that have already been expressed. It can refer forward to ideas which have not been stated yet.

Exercise 3

Directions: Study the following statements. What do the underlined words refer to?

1. I usually spend the Songkran holiday in Chiang Mai, the Rose of the North . The festival there draws a big crowd, not only Thais but also tourists from many parts of the world.

“the rose of the north“ refers to .....

“The festival“ refers to .....

“there“ refers to .....

“a big crowd“ refers to .....

2. Every year, my children pour scented water over my hands and give me flowers. Then I bless them.

The Songkran holiday which left a lasting impression on me, was three years ago in Rayong. I went

there with my children and grandchildren.

“them“ refers to .....

“which“ refers to .....

“there“ refer to .....

3. “My worst experience at Songkran was when I was splashed with water mixed with chicken dung. It was horrible.”

“it“ refers to .....

of.....

D. Making Inferences.

When a reader infers something in a story, he or she is guessing or
Concluding something by reasoning, based on some evidence.

Exercise 4

Directions: Answer the questions by reading the sentences and your ideas.

Example: The activities at the Songkran Festival in Nong Khai are a mixture of the Thai-Lao cultures because Thai people and Lao have a close relationship.

1. From reading the passages, the Songkran Festival is celebrated all over Thailand, but why do tourists from within and without Thailand go to celebrate this festival in Chiang Mai?

.....

2. Why do Thai people in the North celebrate the Songkran Festival differently from those who live in the Northeast?

.....

3. In reading activity II, which Songkran activity remains traditional? Give your reasons.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลพบุรี

4. Look at this extract quickly.

<p>According to the Tourism Authority of Thailand, Khao San Road can accommodate 8,000 tourists a day. The high season is between January and April with the Peak period at Songkran time. Then the number of Tourists staying in the guest houses rises to 10,000 a day.</p>

We can infer from the extract that .....

5. These are pictures of some of the Songkran Festival activities. What do the pictures tell you? .....

Language / Skill Focus

Using the passive voice

Study the following sentences:

1. Malai releases birds and fish during the Songkran day.
2. Birds and fish are released (by Malai) during the Songkran Festival.

In the first sentence, the person doing the action is “Malai“. She is the subject. We call this kind

of sentence and verb-form “Active Voice“

Subject + verb + object

In sentence two, birds and fish are the subjects, but they do not do the action. We call this kind of sentence and verb form “Passive Voice“

This verb form is made with a form of the verb “be“ and another past participle(V.3)verb. When we want to say who does the action, we use by + someone. However, passive voice is usually used when we don't specifically name the actor.

Subject + be + past participle + by + someone/ something
--

Study the following sentences.

Tense	Active Voice	Passive Voice
Present Simple	Thais organize Songkran Festival.	Songkran Festival is organized(by Thais)
Past Simple	Thais organized Songkran Festival.	Songkran Festival was organized(by Thais)
Future Simple	Thais will hold Songkran Festival.	Songkran Festival will be held (by Thais)
	Thais will organize Songkran Festival.	Songkran Festival will be organized(by Thais)

Exercise 1. Here are some sentences from the article “ Songkran Snippets” from NJ Magazine184. Rewrite the sentences using the passive voice.

1. My children give me flowers every year on Songkran Festival.
2. I can touch a girl' cheeks on this day.
3. My friends splashed me with cool water.
4. Tourists visit Thailand for the holiday.
5. The elders will bless their children.

Exercise 2. These extracts are from NJ Magazine 184. Read and underline the passive voice verbs in each one. The first one has been done.

<p>“Songkran is excellent. I can touch girls’ cheeks by powdering them,” said Thanapol Kamolthanakul, 18.”</p> <p>If I did it on other days, I <u>would be slapped</u>. But, really, I only do it for fun.”</p> <p>“Although I don’t like to be powdered by men, I allow them to do it if they ask me politely, “ said Niramol, 18. “ I understand</p>	<p>...It’s a Mon tribe tradition called <i>saba</i> which is always played during this watery festival.</p> <p>The players are divided into men and women facing together. A man will pitch the <i>saba</i> puck at a woman. Then he has the right to talk to that woman. So the man tries to aim the puck at a girl he likes.</p> <p>But <i>Songkran</i> isn’t a joyful festival</p>	<p>for everybody. It also annoys many people. Some of them stay at home throughout the festival or go out as little as they can.</p> <p>“I don’t mind if I’m splashed with water”</p> <p>“I once drove my car during the festival. The car was dirty from the powder and water, said Thanapol. But after I washed it, the car’s paint was discoloured. My car was splashed with water mixed with brake oil ”</p>
--	---	--

Extension Activity

I. Explore your class’s attitude toward the Songkran Festival in your local area. Ask five people:

- What do they do on this festival?
- Which is their favorite activity?
- Do they enjoy themselves?

First, write notes about what they said, then write about what they should do or not . You also add your reasons for that. Report to the class.

- II. Poll five or more old people in your community about the Songkran Festival in the past.
- First, make notes of what they said, then make your own lists about what it is like now.
  - Compare the activities one by one.

This is a form of your comparison.

Songkran Festival in the past	Songkran Festival nowadays

You may share your findings with others. Then write a three- paragraph essay.
(You should follow the steps mentioned in other units)

Test 8

Directions: Read the passage and answer the questions

To the accompaniment of loud, lively music and brightly-dressed dancing girls, the towering rocket swooshed upward in a cloud of smoke—another successful launch which will surely mean plentiful rainfall in the coming year.

Every year, on the second weekend of May, the people of Yasothon hold what they call the Bun Bang Fai rocket festival in which large rockets, some of them several meters long, are paraded through the town.

The parade is usually a fun-filled and colorful affair. The procession is joined by the town people of all ages and many parades stretch for as long as several kilometers.

The rockets are launched in the belief that this will ensure that the rain god will send plenty of rain or the rich-planting season.

As part of this two- day festival, there are beauty contests and various forms of folk and cultural entertainment full of merriment. The rockets are launched on the second day of the festival.

Adapted from BPSW, April 2000.

1. What is the best title of this passage?
  - a. The Fire Rocket Festival
  - b. Bang Fai Festival
  - c. Bun Bang Fai rocket Festival
  - d. Paying Respect To The Rain God Festival
2. Which event happens first?
  - a. The procession of the rockets.
  - b. The cultural entertainment.
  - c. Sending off the rockets.
  - d. Making merit.
3. Which statement is correct?
  - a. The people of Yasothon are held by the Bun Bang Fai.
  - b. The town people are paraded through town.
  - c. The rain god will be sent after the festival.
  - d. The town people join the procession.
4. Which event happens last?
  - a. The procession of the rockets.
  - b. cultural entertainment.
  - c. Launching the rockets.
  - d. Making merit.
5. What is the main event of the festival?
  - a. The parading of the rockets.
  - b. Cultural entertainment.
  - c. Beauty Contests.
  - d. Lively music and brightly-dress dancing girls.

6. The rocket .....in order to please the rain gods with a gift.
a. launches   b. are launched   b. dressed   d. are dressed
7. The word "launch" line 2 means.....
a. the rocket   b. to hold   c. to send off   d. to relief
8. The words "in which" line 8 refers to.....
a. large rockets   b. in Yasothon   c. Bun Bang Fai Festival   d. in town
9. The word "this" line 9 refers to .....
a. the rain gods   b. the festival's activities
c. the parading of the rockets   d. the successful launch of the rocket
10. Compared with Songkran Festival, which is correct?
a. Both festivals are held every year.
b. Both festivals' activities are the same except for the rocket.
c. Bun Bang Fai deals with fire which means "hot", but Songkran deals with water.
d. Bun Bang Fai Festival is held in many countries, but Songkran Festival is held in Thailand.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางศศิวิมล ศิริอิมสำราญ (กั้งลี่)
ที่อยู่	13/27 หมู่ 5 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000 โทรศัพท์ 034 - 272398
ที่ทำงาน	โรงเรียนสตรีรัตนราชวิทยาลัย ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000 โทรศัพท์ 034 272398
ประวัติการศึกษา	
2522	สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
2540	ศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2522-2535	อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนแหลมบัววิทยา จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2535-2540	อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนสตรีรัตนราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2540-2544	อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2544-ปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนสตรีรัตนราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม